



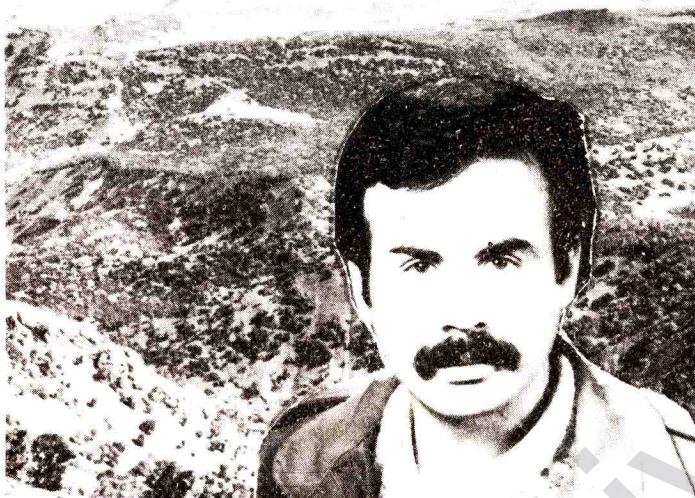
BERXWEDAN

HER TİŞ Jİ BO ENİYA RİZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sayı: 23 / Haziran 1986 / 1.50.-DM

KÜRDİSTAN HALKI AGİT YOLDAŞIN ANISINA AGİTLEŞEREK SAHİP ÇIKIYOR

Faşist Türk Ordusu Çöküyor / 12 Eylül Rejimi Çıkmaç İçinde



PKK-MK Üyesi Mahsum KORKMAZ (Agit)

15-16 HAZİRAN
DİRENİŞİNE
SAHİP ÇIKMAK
FKBDC
BAYRAĞINI
YÜKSELTMEKLE
MÜMKÜNDÜR

YAZISI SAYFA 9'DA

GENELDE VE
KÜRDİSTAN'DA
HALK SAVAŞI

YAZISI SAYFA 15'TE

Avrupa Basını ve
Demokratları
Gözüyle Kurdistan
YAZISI SAYFA 10'DA

MAYIS Yürüyüşlerinde BİNLERCE
EMEKÇİ ERNK BAYRAĞI ALTINDA YÜRÜDÜ

Bonn, Den Haag, Strassburg, Bern, Kopen Haag Yürüyüş ve Mitinglerinde Kürtistanlı emekçiler, kadın-çocuk, genç-yaşlı ulusal giysiler içinde ve PKK-ERNK-HRK bayrak ve sancağı altında ulusal kuruluş savaşısı ile dayanışma ve desteklerini haykırdıkları sloganlarında bir kez daha dile getirdiler.

Cepheye Bağlılık Andını hep bir ağızdan, gür bir sesle içen ve "Cepheye ait olmanın gereğini", tüm yaşamları boyunca koruyacaklarını ifade eden emekçiler, "Apo Hate Hilvané" halayıyla coşku ve sevincin dorunu yaşadılar.

YAZISI SAYFA 3-4-5-6'DA

- Pülümür'de devrimci intikam eylemi: 4 sömürgeci asker ölü, 7'si ağır yaralı
- Sömürgecilerin stratejik köy planı tutmuyor: Dersim'de 1 köy halkı dağa çıktı
- Hakkari'de çatışma: 2 asker cezalandırıldı
- Midyat: Onlarca milis çete silahsızlandırdı
- Beytüşşebap ve Şemdinli'de yeni eylemler
- Nusaybin: İhbarçılara yeni darbe

«Bahar Atılımı dönemi yaygın eylemlerle geliştirilen direniş mücadelemizin zaferi ile kapatıldı. Sömürgeci-faşist rejimin geliştirdiği tüm komplot ve saldırılara rağmen, az bir kayıplla ama güçlü bir sonuçla eylemlerimizin başarıya ulaşması, mücadelemizi daha da ileri götürün bir ivmedir. Bahara giriş, eylemlerde yoğun bir artısa yol açarken, aynı zamanda mücadelemin gelişimini de hızlandırmıştır. Bahar Atılımını engellemek ve eylemlerin etkisini kırmak için sömürgeciler yoğun bir çaba içerisinde girdiler. Ama tüm oyunları gibi, bu komploları da boşça çıkararak tutmadı.

Bahar Atılımı yaygın eylemlerle başladı ve yaygın eylemlerle sonuçlandırıldı. Kurdistan'ın dört bir yanında bu eylemlilik yaşandı. Hakkari'den Adiyaman'a, Diyarbakır'dan Dersim'e, Pazarcık'tan Mardin'e varana kadar, tüm Kurdistan'da sömürgeci-faşist orduya ağır kayıplar yaşatıldı.»

YAZISI SAYFA 2'DE



KÜRDİSTAN HALKI AGİT YOLDAŞIN ANISINA AGİTLEŞEREK SAHİP ÇIKIYOR

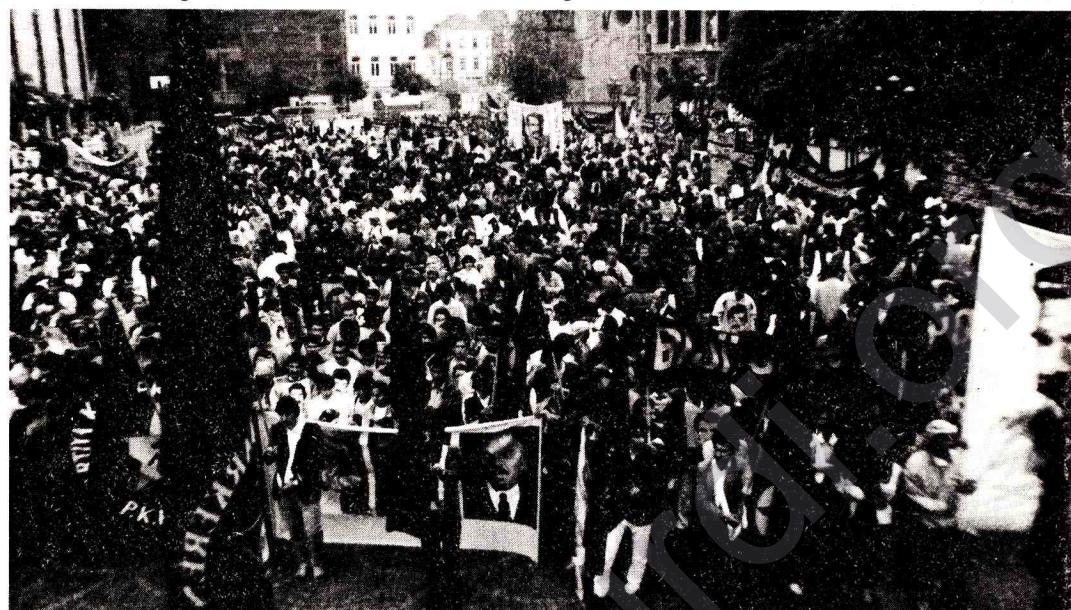
Bahar Atılımı yoğun eylemlerle kapanırken, yaza da güçlü eylemlerle giriş gerçekleşti. Sömürgeci faşistlerin tüm engellemeye ve imha çabalarına rağmen ulusal kurtuluş mücadeleümüz tarihinin en görkemli sayfalarını yarattı. Bu, zaferin elde edilmesinde önemli bir dönüm noktasını da oluşturmaktadır. Artık, bu temel üzerinde ulusal kurtuluş mücadeleümüzün zaferle doğru ilerlemesi fazlası ile mümkün olmaktadır. İşte, bu gelişmeler karşısında, biz geleceğimize daha güvenle bakıyor ve zaferi kazanacağımıza dair bu derece emin konuşuyoruz.

1985 yılının verilen kayıplara rağmen, sömürgeci-faşist cuntanın bir bütün olarak çıkmaza sürüklendiği bir yıl olması ve 1986 Baharının az kayıp, ama güçlü bir atılımla başarı ile tamamlanması, geleceğimize güven duymamızın boş olmadığını göstermektedir.

Kürdistan halkı, Bahar Atılımı döneminde değerli bir önderini, PKK-MK üyesi Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaşı şehit verdi. Newroz'da doruguна çikan eylemleri, birliginin komutasında gelişiren Agit yoldaş, sömürgecilerle içine girdiği bir çatışmada kahramanca savaşarak şehit düştü. Sömürgeciler, Agit yoldaşı katletmekle ulusal kurtuluş mücadeleümüzü ezebilecekleri yanılığına bir kez daha düştüler. Kürdistan halkı ve önder güçleri, Agit yoldaşın anısına Agitleşerek sahip çıktı. Agit yoldaşın anısına geliştirilen eylemlerde yüzlerce sömürgeci asker öldürülür veya yaralanırken, onlarca ajan-milis imha edilmiştir. Bunun dışında düşmana ekonomik olarak da ağır darbeler vurulmuştur.

Bahar Atılımı sürecinde yoğunlaşan eylemler, bir kez daha direniş mücadeleümüzün yenilmezliğini ortaya koydu. Bu aynı zamanda, kökleşen ulusal kurtuluş mücadeleümüzün dalbudak salarak büyüyeceğini de göstermektedir.

Bahar Atılımı süresince gazetemize ulaşan eylem haberlerini geçen sayılarımızda yayımlamıştık. Bahar Atılımı süresince



yöng eylemliliğin yaşadığı bir gerçek. Çeşitli nedenlerden dolayı ayrıntıları elimize ulaşamayan daha birçok eylem bulunmaktadır. Bu eylemler hakkında ayrıntılı bilgi gazetemize ulaştıkça yayımlayacağız. Bu sırada elimize ulaşan eylem haberlerinden bazıları şöyledir:

1- Mayıs ayı içerisinde Hakkari'de meydana gelen bir çatışmada, 2 sömürgeci asker öldürülürken, birçoğu da yaralanmıştır. Çatışmada HRK birlükleri kayip vermemişlerdir.

2- Pülümür'de, sömürgeci ordunun bir operasyon birligine pusu kurulmuştur. Pusu sonucunda çok sayıda asker ölü veya yaralı olarak safdıri bırakılmıştır. Kayıpları fazla olmasına rağmen sömürgeciler, 4'ü ölü, 7'si de ağır yaralı olmak üzere toplam 11 kişi olarak açıklamışlardır. HRK birlükleri eylende kayip vermezken, ayrıca düşmandan çok sayıda silah ve teçhizat ele geçirmiştir.

3- Aynı tarihlerde bu kez Çemişgezek'te pusu kuran HRK savaşçıları, 2 askeri ölümle cezalandırırken, 1'ni de ağır yaralamıştır. Bu eylemde de HRK savaşçıları kayip vermemiştir.

4- Bingöl-Kığış ve Karakoçan alanlarında sömürgeci ordularıyla çeşitli tarihlerde meydana gelen çatışmalarda, çok sayıda düşman askeri ölü

veya yaralı olarak safdıri edilmiştir.

5- Nusaybin'in Mezra köyüne bir baskın düzenleyen HRK savaşçıları, bir milis çeteinin evine yönelik olarak gerçekleştirildikleri eylem sonucu, evi tünden tahrif etmişlerdir.

6- Nusaybin'in Bozar köyüne düzenlenen baskında sömürgecilere milislik yapan köyün ağası ve çetesine milislikten vazgeçmeleri dayatılmıştır. HRK savaşçılarının konuşmaları ve gücü karşısında milislik yapmanın anlamsızlığını gören çete silahlarını bırakmışlardır.

7- Midyat'ta uzun süreden bu yana devlete ajanlık yapan bir iħbarcının evine yönelik olarak, iħbarciların toplandığı bir esnada eylem gerçekleştirilmişdir. Eylem sonucunda, iħbarci ve evde bulunan diğer ajanlardan ölü veya yaralıların olduğu söylenmektedir.

8- Midyat'in Kibax köyüne yönelik olarak 60 kişilik bir HRK takımı tarafından baskın gerçekleştirılmıştır. Düzenlenen baskın esnasında karşı koymak isteyen milis çete teslim alımlarıdır. Silahsızlandırılan çete bir daha milislik yapmayacakları üzerine söz vermelesi sonucu serbest bırakılmışlardır.

9- Dersim'de sömürgecilerin oluşturmak istediği stratejik köylere karşı halkın direnmesi

gelmektedir. Sömürgeciler köylüler arasında meydana gelen çatışma neticesinde bir köy halkı dağda çıkış ve sömürgecilerle teslim olmayacağı belirtmişlerdir.

10- Pazarcık'ın Emiroğlu köyünde İsmet... adlı bir ajan ölümle cezalandırılmıştır.

11- Beyüşşebap'ta meydana gelen bir çatışmada 3 milis çete ölümle cezalandırılırken, bir çoğu da yaralanmıştır.

12- Şemdinli'de ise gerçekleştirilen bireyleme çok sayıda milis çete teslim alınarak etkisizleştirilmişlerdir.

Bu eylemlerin yanı sıra, Hakkari'nın diğer alanları, Şırnak, Batman, Maraş, İslahiye, Diyarbakır vd. alanlarda da çok sayıda eylemin gerçekleştirildiği haberleri gelmektedir. Bu eylemlerde çok sayıda sömürgeci asker öldürülüyse veya yaralanmıştır. Düşmandan sayız askeri teçhizat ve silah ele geçirilirken, maddi alanda da ağır kayıplar verilmiştir. Bahar Atılımı ile daha da kökleşerek gelişimini sürdürrecekler.

Sömürgeci rejimin çıkmazını derinleştirilen ulusal kurtuluş eylemlerimiz, Kürdistan'ın her karış toprağı üzerinde gelişecek, adım adım düşmana indirdiği darbelerle güçlenecektir. Önümüzdeki dönemde bu gerçekliğin her yönüyle kanıtlandığı ve güçlendiği bir süreç olacaktır.

Mayıs ayı içerisinde, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde bulunan Kürtlerin yurtseverler bir dizi yürüyüş ve miting eylemi gerçekleştirdiler. Yürüyüş ve mitinglerin amacı; "Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni desteklemek, Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışma göstermek ve sömürgeci-faşist Türk cuntasının Kurdistan'da yürüttüğü işkence, katliam, operasyon ve özel savaş uygulamalarını protesto etmek"ti. Bu amaçla, Almanya'da Feyka-Kurdistan, İsviçre'de KWK, Fransa'da KWK, Hollanda ve Danimarka'da ERNK taraftarlarca yürüyüş ve miting eylemleri örgütlenip başarıyla gerçekleştirildi.

Emperyalizm, Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle Dayanışmayı Engelleme Çabalarını Artırıyor

Kurdistan'da PKK önderliğinde yükseltilen ulusal kurtuluş mücadelesine başından beri düşmanca bir tutum takınan emperyalist çevreler, bu mücadelede her türlü engeli aşıp kökleşikçe ve üst boyutlara çıktıktan sonra olumsuz tutumlarını daha da artırmaya başladılar. Türk sömürgeciliği KUKM tarafından köşeye sıkıştırıldı, onun emperyalist efendilerinin de paçaları her gün biraz daha tutuşmakta; TC tarafından mücadeleme karşılaştırılan bastırma çabalarına yurtdışı alanlardan da emperyalistler tarafından gittikçe daha da açık yürütülen engellemeye çabaları ile destek sunulmaktadır.

Sömürgeci-faşist TC'nin Avrupa'ya yeniden açılma çabalarını hızlandırdığı ve Avrupalı emperyalist çevrelerin de, geçmişte zoraki de olsa TC'ye yönelikleri insan haklarını ihlal suçlamalarını rafa kaldırarak, "Türkiye'nin demokrasiye yeniden geçişine" alkış tutmaya başladıkları günümüzde, UKM'ne yönelik olumsuz tutum ve engellemeye çabalarında da gözle görülür bir artış ortaya çıkmıştır. Geçmişten beri, ulusal kurtuluş mücadelemizi ve önderini karalama, teşhir ve tecrit etme doğrultusunda, basın-yayın organları vasıtıyla yoğun propagandalar yürüten ve Avrupa'da bulunan Kürtlerin emekçilerin mücadeleme olan dayanışmalarını eyleme dönüştürmeleri önüne çeşitli engeller çıkararak emperyalist-kapitalist çevreler, bugün bu tutumlarına ek olarak polis güçlerini de harekete geçirmekte ve daha açık ve üst boyutlardaki zorluk çıkışma çabalarıyla Kürtlerin emekçilerin mücadeleme bütünlüğünü engellemeye çalışmaktadır.

İlk örnekleri geçtiğimiz ay larda Almanya'daki Newroz kutlamaları sırasında birçok kez yaşanan bu polis müdahalelerine, Mayıs ayında içerisinde Den Haag ve Fransa'da, daha farklı gerekçeler ve biçimler altında da olsa, yenileri eklenmedi.

17 Mayıs 1986 tarihinde Den Haag'da yapılan, "Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle Dayanışma Yürüyüş ve Miting" esnasında Den Haag polisi birçok oyuna başvurarak eylemin etkisini kırmaya çalışmıştır. Önceden izin alınarak gerçekleştirilen eylemin başlangıcında, polis, yürüyüşün başlangıç noktasına kitlenin toplanmasına engel olmak istemiş; kendilerine yürüyüş izin belgesinin gösterilmesi üzerine ise, yürüyüş güzergahını keyfi olarak değiştirmiştir, yürüyüş kolumnun Kürtistanlı ve Türklerin yoğun olduğu alanlardaki caddelerden geçmesini yasaklamıştır. Böylece ilk provakasyonunu gerçekleştiren polis, yeni güzergaha itiraz edilmesi halinde yürüyüşü iptal edeceğine tehdidinde bulunmuştur.

Bundan sonra da provakasyonlar sürdürülmesi; yürüyüş kolu ara sokaklardan geçirilerek geniş kitlelere hitap edilmesi engellenirken, bu alanlarda kitle yavaş hareket etmeye zorlanarak da izin verilen zaman doldurulup miting yapılmasıının önüne geçilmek istemiştir. Bu oyunu farkeden kitlenin hızlanması üzerine polis bu kez de korteji ikiye bölgerek, aradan uzun kuyruklar oluşturan arabaları geçirmeye başlamıştır. Bu açık engellemeye karşısında Kürtlerin emekçilerin protesto eylemine gerek, "Kahrolsun Faşizm", "Kahrolsun Irkçılık", "Yaşasın Enternasyonalist Da-

yanitya" sloganlarını atmaya başlaması üzerine, polis geri adım atmak zorunda kalmıştır. Ortamın iyice elektriklenmesi üzerine, provakasyon yaratmak isteyen polisler geri çekilerek yerlerine normal şehir polisi görevlendirilmiştir. Bundan sonra yürüyüş eylemi kitlenin gür sloganları eşliğinde devam etmiştir.

Yürüyüş eylemi boyunca polisin geliştirdiği peşpeşe provakasyonlar, kapitalist çevrelerin Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden ve Avrupa'da emekçilerin bu mücadeleye olan ilgisinden ne kadar tedirgin olduklarının en açık göstergesidir. Bu provakasyonlar, önceden geliştirilen birtakım planların ve TC ile içine girilen ikili anlaşmaların doğrudan sonuçlarıdır veümüzdeki süreçte de sürdürmeye çalışılacaktır. Yürüyüş güzergahını değiştiren polis şefinin bu arada sarfettiği şu sözler, TC ve efendilerinin halkımızdan duydukları korkunun en açık ifadesidir: "Siz çok tehlikeli, ve iyi olmayan kişileriniz; size bu yol güzergahını verenler geri zekâlı ve aptaldır!"

Polisin her türlü engellemeye çabasını boşça çkaran ve eylemi sonuna kadar götürüren 300 kadar Kürtstanlı, gür sloganlarla seslerini duyurduları yürüyüş eylemini, bir mitingle taçlandırarak amaçlarına ulaşmış; coşkulu ve disiplinli eylemleriyle karşı-devriye güçlü bir darbe indirmiştir.

TC ile ilişkileri giderek güçlenen ve buna paralel olarak ulusal kurtuluş mücadeleme ile dayanışmanın engellenmeye çalışıldığı bir diğer Avrupa ülkesi olan Fransa'da da Kürtlerin yurtseverlerin KUKM ile dayanışma-

larını dile getirmek amacıyla Paris'te gerçekleştirmek istedikleri yürüyüş ve mitinge, polis tarafından "güvenlik gereklisi" ile izin verilmemiştir. Daha önce de birçok yürüyüş ve eylemin olaysız şekilde ve güvenlik içerisinde gerçekleştirildiği bu alanda, polisin yürüyüş eylemine izin vermeme için ileri sürüdüğü gerekçenin geçersizliği apaçık ortadadır.

Diğer taraftan, Fransa'nın Strassburg şehrinde 24 Mayıs'ta gerçekleştirilen ve 250 kişinin katıldığı, "Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi" sırasında da yüzlerce kişi yürüyüş alanına polisin engelleri nedeni ile yetişmemiştir. Paris'ten yola çıkan grubun bindiği araç şehirden 100 km ileride durdurularak yürüyüşçüler saatlerce oyalanır ve eyleme katılmaları engellenirken, Strasburg'daki yürüyüş başlangıç noktasında da yürüyüşçüler hızla hareket etmeye zorlanarak diğer şehirlerden gelen grupların eyleme yetişmesinin önüne geçilmiştir. Bütün bu olumsuzluklara rağmen eylem coşkulu ve disiplinli bir şekilde gerçekleştirilebilmiştir.

Kurdistanlı yurtseverlerin her alanda olduğu gibi Avrupa alanında KUKM'ne sahip çıkışa gösterdikleri kararlılık ve direnişi tutum bir kez daha açıkça göstermiştir ki, ne sömürgecilerin, ne emperyalistlerin ve ne de onların çeşitli maskeler altındaki uşaklarının engellemeye çabaları, mücadeleme durduramayacak; Kürtlerin özgürlüğünü duyuğu bağımsız ve özgür geleceğe mutlaka kavuşturacaktır.

★ ★ ★

Bonn Yürüyüş ve Mitingi Kürdistan Halkının Gurur Sayfalarına Bir Yenisini Ekledi

FEYKA-KURDISTAN'ın çağrısına üzerine Almanya'nın dört bir yanından kopup gelen 5000 Kürdistanlı yurtsever, 31 Mayıs cumartesi günü başkent Bonn'un meydanları ve sokaklarını birer direnme mevzisine dönüştürüp, semalarını direniş ve savaş sloganları ile çınlattılar. 5000 kadın-erkek, genç-iytiyar-çocuk Bonn'da o gün Kürdistan'ı yaşadı, Kürdistan'ı yaşıttı. Kürdistan, dillerde destanlaşan ulusal direnme savaşı, önder güçleri PKK-ERNK-HRK'nın bayrakları, sancakları ve sloganları. Ulusal Önderi ve şehitler ordusu, kültürü ve ulusal giysileri ile o gün binlerce yurtseverin şahsında nefes nefes yaşıandı ve yüreklerde yıkılmaz bir direnme ve zafer azmine dönüştü. Almanya'daki Kürdistanlı emekçiler, 31 Mayıs günü, birlik ve beraberliğin yüce ruhunu, savaşa kalkmış bir halkın gururunu ve düşmana yeni bir güçlü darbe indirmenin mutluluğunu bir kez daha derinden yaşıdlar ve yeni mücadelelere doğru daha bir güçlenmiş ve azimleri bilemiş olarak ayrıldılar Bonn'dan.

Saat 10.00'dan itibaren Kürdistanlı emekçiler bayrakları, pankartları ve ulusal giysileriyle Münsterplatz'a akın etmeye başladılar. Düzenli sıralar halinde ve gür sloganlar eşliğinde alanaya girenler kendilerine ayrılmış yerlerini alıyor ve yeni gelenleri coşkun sloganları ile karşılayarak selamlıyorlardı. Bu akşam saat 12.00'ye kadar böylece devam etti. Bu arada Almanca, Kürtçe ve Türkçe kısa konuşmalar yapılarak, alanda bulunanlara ve çevreden ilgi ile onları izleyen Almanlara hitap ediliyor; Kürdistan'daki sömürgeci vahşet ve buna karşı yükselen direnüş dile getiriliyordu. Konuşma aralarında ise sürekli olarak direnüş türkülerini banltan söyleniyor, şiirler okunuyor, yüce önderlerimizden şehitler şehidi Mahsum KORKMAZ yoldaş anlıyor ve zaman zaman kasetten yayılanan bomba ve silah sesleri ile Kürdistan'daki savaş ruhu alana taşırlıyor.



Tüm alan giderek rengarenk ulusal giysileri içindeki büyük-küçük, kadın-erkek Kürdistanlılar ile onların mücadelelerine desteklerini sunmaya gelen Alman ve diğer uluslararasılarla ilerici-demokratlarla dolmuş; şehit resimleri, pankartlar ve sancaklarla çeşitli renklerin içinde yüzüğü kızıl bir deniz görünen almıştı.

Saat 12.00'de bu kızıl deniz bir insan seline dönüşerek Bonn sokaklarından akmaya başladı. Sırasıyla, Marks-Engels-Leninin resimleri, ulusal bayrak, Parti bayrağı ve HRK sancığı, Ulusal Önderimizin resmi, şehit yoldaşlarımızın resimleri ve çeşitli pankartlar arasında dörder kisilik sıralar halinde dizilen Kürdistanlılar ve enternasyonalist dayanışmacılar, askeri disiplin içinde ve hep bir ağızdan haykırılan coşkulu sloganlar eşliğinde yürümeye başladılar. Sloganları ve tüm varlıklar ile sömürgeciliği lanetleyen ve KUKM ile önder güçlerine bağlılığını dile getirerek savaş azmini, kararlığını ve gücünü ortaya koyan bu halkın coşkun yürüyüşü geçtiği yerlerde

derin etkiler yaratıyor, tüm dikkatleri Kürdistan üzerinde yoğunlaştırmayı ve gözahıcı görünümyle hayranlık uyandırıyordu. Yürüyüş güzergahı boyunca dizilen çeşitli halklardan insanlar, yürüyüşü ilgiyle izliyor, bildiri ve yayın alarak bu halkı ve mücadeleşini daha yakından tanımak istiyor, kimileri de alkış çalarak ve sloganları eşlik ederek bu coşkuya paylaşmak istiyordu.

Yaklaşık iki saat süren bu yürüyüş ardından eylemciler yeniden toplanma alanına dönerken mitinglerini başlattılar. Mitingin başında çeşitli dillerde yapılan konuşmalarla eylemin amacı, Kürdistan'daki sömürgeci uygulamaların büründüğü yeni biçimler ve ulusal kurtuluş mücadelemin katettiği gelişmeler dile getirildi. ERNK temsilcisinin yaptığı konuşma ilgi ile dinlenerek, özellikle Kürdistan'daki eylemlerin sıralandığı; bölgelere coşkun alkışlar ve sloganlarla karşılandı. Konuşma sonunda tüm yurtseverler hep bir ağızdan Cephe Andı'ni içerek zafere dek savaşmaya yemin etti-

ler. FKBDC temsilcisini yaptığı konuşma da coşkuyla ve "Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Halklarının Mücadele Birliği", "Yaşasın FKBDC" sloganları ile karşılandı. Bu konuşmaların ardından çeşitli dost güçlerin gönderdikleri mesajlar okundu. Mesaj gönderen kuruluş, örgüt ve gazeteler şunlardı: Cephe Nidal, SVP-Almanya Temsilciliği, ERNK Holanda Taraftarları, Yeşiller-Michelstadt, Alternative Liste-Michelstadt, BDP-Giessen, Mitburger (gazete), GAL-Bad König, Elefanten KLO-Giessen, Antiimperialistische Plenum-Hamburg, Autonomes Plenum-Hamburg, Volksfront (merkez) ve HUNERKOM. Mesajların ardından HUNERKOM çocuk korosu, Enternasyonal Marşı ile başlatıldığı bir dizi devrimci direniş marşı sundu ve büyük ilgi uyandırdı. Koronun ardından sahneye gelen devrimci halk ozanları da kitlenin coşkan alkışları ve devrimci sloganları eşliğinde halk ve mücadele türkülerini sundular. Onları, HUNERKOM folklor ekibinin coşkulu halk oyunları izledi. Daha sonra kitle de gruplar halinde kolkola girecek haialylara eşlik etti ve miting geleneksel "APO HATE HİLVANÉ" oyunu ile son buldu.

Mitingin sona ermesi ardından Kürdistanlı kitleler, gruplar halinde ve bir mevzi daha kazanmış olmanın, KUKM'ne bu alandan güçlü bir destek sunarak sesini duyurmanın gururu içinde, mücadelede yeni mevziler kazanmak üzere bölgelerine dağıldılar. Bonn yürüyüş ve mitingi Kürdistanlı kitleler ve dostları açısından olduğu kadar, basın ve yayın kuruluşları nezdinde de başarılı, kitlesel ve görkemli bir eylem oldu. Çeşitli basın-yayın kuruluşları bu görkemli eylemi yayınlarında kamuoyuna genişçe duydurdular.

Bu eylem, bir kez daha mücadelemin Kürdistan halkına mal edilmiş olduğunu ortaya koymak, KUKM'nın gücünü dost-düşman tüm çevrelerin gözlere önüne serdi.

BERXWEDAN'A

İsviçre Eylemi Başarıyla Sonuçlandı

İsviçre'nin başkenti Bern'de bir araya gelen 1500'ü aşkın Kürtistanlı emekçi, gerçekleştirdikleri "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi" ile KUKM'nin sesini bir kez daha gür bir biçimde duyururken, sömürgeciler ve uşaklarına da unutamayacakları bir şamar indirdi.

17 Mayıs 1986'da yapılan yürüyüş ve miting öncesinde sömürgeciler, emperyalistler ve tasfiyeci-kemalist sol güçler eleverek, Kürtistanlı emekçilerin ülkemizde geliştirilen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi ile bütünleşmelerini ve KUKM'nin sesini ilerici insanlığa duyurularını engellemek için, dağarcıklarında bulunan tüm oyunları ortaya koydular. Sömürgeci TC'nin azgin sağlığı, cuntanın mimarlarından olan ve başta İsviçre olmak üzere, Avrupa alanında Kürtistanlı yurtseverlere karşı "özel savaş"ın yürütülmesi görevini sürdürün; TC'nin Bern Başkonsolusu maskesi altında faaliyetlerini yürüten; azgin Kürt düşmanı, eski general Haydar Saltık ile diğer TC yetkilileri, yürüyüş ve mitinge izin verilmemesini sağlamak için olağanüstü çaba harcadılar, çeşitli girişimlerde bulundular. Aynı şekilde, Kürtistanlı yurtseverlerin, "Küçük bozkurtlar" adıyla yakından tanıdıkları o bilinen kemalist sol çevreler de bu çabalarda TC'nin resmi yetkililerinden hiç de geri kalmadılar. Kitleler içinde, "yürüyüste olay çıkacak", "yürüyüse polis izin vermemiş", "yürüyüş sırasında Haydar Saltık'in adamları saldırılacak" vb. propagandalar geliştirerek, katılımı engellemeye çalışılar. Bununla da kalmayarak, yürüyünün yapılacağı gün, Kürtistanlıların yoğun olduğu Basel kentinde ortak bir gece düzenlediler. Bütün bu engellemeye çabalara İsviçre polisi de tüm gücüyle ortak oldu. Başlangıçta, yürüyüş ve mitinge izin vermemek için çok çaba harcayan polis, buna tutarlı bir gerekçe bulamayınca da, son anda telefon ederek, daha önce izin verdiği birçok teknik olanağı bir çırıplı yasaklıdı.

Aynı şekilde, yürüyüş ve mitingen etkisini azaltmak amacıyla, kortejin geçeceği yol güzargahı ile miting alanının mümkün olduğunda tenha alanlar olmasına özel dikkat gösterilmiştir.

Ancak, Kürtistanlı yurtseverler bu tür engellemeye çabalalarının sadece kendi azimlerini daha da bileyecğini ve KUKM'ne sonuna kadar sahip çıkmakta kararlı olduklarını görkemli bir tarzda ortaya koydular. Dört bir yandan kopup gelen emekçiler gerçekleştirdikleri disiplinli, coşkulu ve kararlı yürüyüş ve miting eylemiyle düşmana ve her türden uşaklarına ağır bir darbe indirdiler.

17 Mayıs günü, yeşil-sarı-kırmızı renkli milli giysileri içerisinde alanı dolduran ERNK taraftarları, kadın-erkek, çocuk-yaşlı demeden, ulusal kurtuluş mücadeleme sahip çıkmak, düşmana karşı kahramanca savaşan HRK savaşçılarını desteklemek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) ile dayanışmalarını dile getirmek, Cephemizin ve Silahlı Birliklerimizin önderi PKK'ye sahip çıkmak için büyük bir coşku içerisinde ve Cephemizin askeri disiplini içerisinde yürüdüler.

Şehitlerimizin kanıyla her gün daha da kızılaşan Ulusal Kurtuluş Cephemizin bayrağının ve Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşım büyük boy bir posterinin ardından düzgün sıralar halinde dizilen ERNK taraftarları, 1500'ü aşkın sayılarına karşılık, adeta tek yürek, tek beyinmişcesine haykirdikleri sloganlarla halkımızın gururlu direnişini temsil ederlerken, düşmanlarımızı da bir kez daha kahrettiler.

Başından sonuna kadar disiplinli ve coşkulu geçen yürüyüş boyunca sergilenen folklor gösterileriyle, demokratik kamuoyunun dikkatleri eyleme çekilirken, kitlenin coşkusunu miting alanına gelindiğinde daha da üst boyutlara çekmiş bulunuyordu. Miting alanında çeşitli dillerden günün anlam ve önemini belirten konuşmalar yapılrken, direniçi kültürümüzden de örnekler sergilendi. Folklor gösterileri,

okunan şiirler ve yurtsever ozanların direniçi türküler, adeta KUKM ile bütünleşmek için sabırsızlanan kitlelerin coşkusunu sınırsız boyutlara ulaştırıyordu. ASK (İsviçre-Kürdistan Derneği), CEDRI, ACAD gibi çeşitli yabancı dost güçlerden bazıları KUKM ile dayanışmalarını miting alanında söyle olarak dile getirirken, bazıları da yazılı mesajlarıyla KUKM'ni ve öncü güçleri PKK-ERNK-HRK'yi selamlıyorlardı. FKBDC içerisinde yer alan dost güçlerden SVP'nin temsilcisi yaptığı konuşmada "KUKM'ne sınıf bilinçli Türkiye proletaryası adına sempatisi

lerek coşkuyla karşılandı. Daha sonra hep bir ağızdan içilen Cephe Andi'nin ardından alanda çınlayan "intikam" haykırışlarıyla Kürtistanlı emekçiler, sömürgeci TC ve uşaklarından halkımızın 3000 yıllık kölelik tarihinin hesabını sormaya hazır ve kararlı olduklarını bir kez daha ortaya koydular.

Dört saatte yakın süren yürüyüş ve mitingi, kitleler ellerindeki ERNK bayrakları ve HRK sancakları ile "APO HATE HİLVANË" türküsü eşliğinde halaşlar çekerek coşkuyla sonuçlandırdılar.

Tüm engellemeye çabalayı ve oyunlara rağmen eyleme böylesine güçlü bir katılım gösteren Kürtistanlı kitleler bununla, KUKM ve onun öncülerini olan PKK-ERNK-HRK'ye ve ulu-



mizi belirtiyoruz" diyerek, Türkiye halkı ve işçi sınıfının mücadelede dayanışmasını dile getirdi. Yurtsever Kurt Avukat Hüseyin Yıldırım'ın yürüyüş ve mitinge gönderdiği mesaj, yurtseverler tarafından sık sık coşkun sloganlarla kesilerek, tarihimizde onurlu bir sayfa olan Diyarbakır direnişerine ve bu onurlu sayfanın yaratıcıları olan Mazlum, Kemal, Hayrilere sahip çıkmada Kürdistan halkın kararlılığını dile getirildi.

ERNK sözcüsünün yaptığı siyasi konuşma, kitleler tarafından sık sık, "Biji Partiya Karikeren Kurdistan", "Biji Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan", "Biji Hêzê Rizgariya Kurdistan" sloganlarıyla kesi-

sal önerimiz Abdullah OÇALAN'a ne pahasına olursa olsun sonuna kadar sahip çıkacaklarını açıkça göstermiş oldular.

Eyleme, İsviçre televizyonunu tüm kanalları, görüntülü olarak ve Almanca, Fransızca, İtalyanca dillerinde yer verdiler. Fransızca ve Almanca yapılan yaynlarda ayrıca ERNK taraftarlarının amaç ve isteklerine de geniş yer verildi. Eylem, Fransızca ve Almanca yayın yapan radyo kanallarından da duyuruldu. Almanca yayın yapan gazetelerden; Basler Zeitung, Neue Zürcher Zeitung, Der Bund, Aaram Brugger, Tagblatt vd. gazetelerle, Fransızca yayın yapan La Liberte gibi gazeteler de eyleme geniş yer verdiler.

Yaşasın PKK-ERNK-HRK!

Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş!

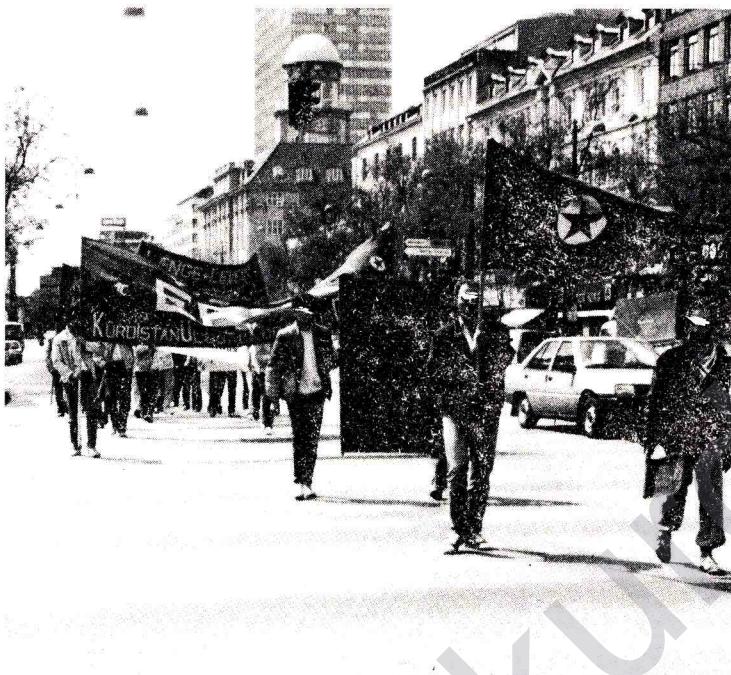
İsviçre ERNK Taraftarları

KUKM ile Dayanışma Amacıyla Danimarka'da Uzun Yürüyüş Düzenlendi

Danimarka'da bulunan ERNK taraftarlarından 25 yurtsever 12 Mayıs 1986 tarihinde Kahunbourg şehrinden başlayıp 16 Mayıs'ta Danimarka'nın başkenti Kopen Haag'da sonuçlandırılan bir uzun yürüyüş eylemi gerçekleştirdiler. Eylemciler yaya olarak yürüdükleri 110 km'lik yol boyunca çeşitli kentlerde konaklayarak gösterilerde bulundular.

Uzun yürüyüş eyleminin amaçları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve ERNK ile dayanışma göstermek, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki baskıcı, işkence, idam cezası, sürgün ve diğer özel savaş uygulamalarını protesto etmek; aralarında Danimarka'nın da bulunduğu 5 Avrupalı ülkenin Türkiye aleyhine Uluslararası İnsan Hakları Mahkemesine yaptıkları şikayetten vazgeçmelerini kınamaktı.

12 Mayıs günü saat 12.00'de başlayan yürüyüş 16 Mayıs günü Kopen Haag'in Belediye Meydanında sayıları 100'ü aşan yurtseverin katılımıyla gerçekleştirilen bir mitingle doruk noktasına ulaştı. İki saat süren miting sırasında, Kürdistan'da yükselen savaş ve sömürgeci uygulamaları içeren konuşmalar yapıldı. Coşkuyla sonuçlandırılan miting ardından uzun yürü-



yüşüler ile onları destekleyen yurtsever Kürdistanlılar parlamento binasına kadar bir yürüyüş düzenlediler. Parlamento önünde devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra Cephe Andı'rı hep bir ağızdan ve coşkuyla içerek eylemlerini sonuçlandırdılar. Parlamento önünde gösteri yapıldığı sırada, parlamentoda "Sol Sosyalist Parti-VP" milletvekillерince daha önce verilmiş bulunan ve sömür-

gecilerin Kürdistan'daki uygulamalarına dikkat çekerek, İnsan Hakları Mahkemesine sunulan Türkiye aleyhindeki şikayetin geri alınmasını eleştiren ve bu kararın yeniden gözden geçirilmesini talep eden bir karar tasarısı görüşülmektedir. Karar tasarımda, TC'nin 5 Avrupalı ülke ile yaptığı anlaşma ardından olumsuz uygulamalarını daha rahat bir ortamda sürdürdüğünü dikkat çekerek, belgeler ortaya konmakta ve şöyle denil-

nekteydi: "Türk hükümeti bu beş Avrupa ülkesinin şikayetlerini geri çekme adımını halka ve özellikle de Kürt halkına karşı hiçbir engelle karşılaşmadan kendi devlet terörü uygulamalarını devam ettirme yönünde bir teşvik unsuru olarak yorumlamıştır." Uzun yürüyüşün tam da bu karar tasarısı görüşülürken parlamento önünde gösteriyle sonuçlandırılması dikkatlerin sırına daha çok çekilmesini sağlamış ve olumlu etkilerde bulunmuştur.

Danimarka'daki yurtseverler, yürüyüşün sona erdiği günün akşamında KUKM ve ERNK ile bir dayanışma gecesi düzenlemiştir. Militan bir havada ve coşkuyla geçen gece, uzun yürüyüşün yarattığı olumlu etkileri daha da derinleştirmiştir ve bu alanda yürütülen yurtsever mücadeleneye güç katmıştır.

Uzun yürüyüş eylemi devam ettiği sürece geniş kitlelere hitap edip, Kürdistan sorununa ilgiyi artırdığı ve onları aydınlatlığı gibi, basın tarafından da ilgiyle karşılanmıştır. Birçok merkezi ve yerel gazete eyleme ve amaçlarına geniş yer vermiştir. Bündan bazıları şunlardır: Kristlig Dagbladet, Aktuelt, Berlinske Tidente, Roskild Tidente ve Lordag.

★

Newroz, Viyana ve Atina'da da Coşkuyla Kutlandı

Kürdistan halkın direnme geleneği Newroz bu yıl Kürdistan'da ve yurtdışında birçok alanın yanısıra Viyana ve Atina'da da Kürdistanlı yurtseverler tarafından çeşitli biçimlerde kutlanarak yaşatıldı ve KUKM'ne destekin yükseltildiği direniçi bir zemine dönüştürüldü.

10 Mayıs'ta Viyana'da yapılan kutlama gecesine 400'e yakın Kürdistanlı kitle katıldı. Son derece başarılı ve coşkulu geçen gecede kitleler haykırdıkları gür sloganlarla ulusal kurtuluş mücadeleimize sahip çıkışlarını bir kez daha dile getirirken bu eylem ile KUKM'nin sesini bu alanda bir daha duyurmuş oldular. Ör-

gütlenme faaliyetlerinin henüz yeni olduğu bu alanda geceye katılımın güclü olması ve kitlelerdeki disiplin, coşku ve kararlılığın üst boyutlarda ortaya konması UKM'nin güçlenen etkisinin açık bir ifadesi olmuştur.

Diğer yandan, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimini ve Kürdistanlı emekçilerin ona destekini kösteklemeye çalışan sosyal-şoven "Partizan" gürühu bu alanda da olumsuz tavrimi geceyi sabote etmeye çalışarak ortaya koymustur. Gece yerine 50-60 kişilik bir grupla gelerek provakasyon yaratmaya çalışan bu gürültü gece salonuna alınmayınca provakasyona dışında

devam etmeye çalışmış ancak yurtseverlerin kararlı tutumları ile bu provakasyonları boşça bırakılmıştır.

Atina'daki Lavrion kampında da Kürdistanlı yurtseverler ve devrimciler Newroz'u düzenledikleri bir gece ile kutlamışlardır. Başta ACILCİLER ve SVP olmak üzere çeşitli ilerici-devrimci güç, kişi ve kuruluşun da destek sunduğu gece, bu alanda da ulusal kurtuluş mücadeleinin sesinin güçlü bir şekilde duyulmasına hizmet etmiş, Newroz geleneğinin adına yakışır bir tarzda ve direniçi bir özle kutlanması sağlanmıştır. Özellikle bu alanda lümpenlerin, sar-

hoşların, sosyal-şovenlerin ve Kürt küçük-burjuvalarının Newroz'u özünden boşaltma ve onu sefil güdülerine hizmet eden bir araca dönüştürme çabaları bu eylemle boşa çıkarılmış; kamuoyu Newroz'un direniçi özü konusunda aydınlatılmış; gelişen ulusal kurtuluş mücadeleinin kazanımları konusunda bilgilendirilmiştir.

Aynı dönemde gerçekleşen basın toplantısı ve Newroz gecesi uluslararası kamuoyunun mücadeleimize olan ilgi ve desteginin artmasında güçlü bir zemin yaratmıştır.

★

Atina'da Basın Toplantısı:

- Av. Hüseyin Yıldırım: «ERNK Önderliğinde
Kürdistan Halkı, Silahlı Mücadelesini Geliştirmeye»
- M. Glezos: «Tüm Demokratik Kuruluşlar, Partiler
ve Örgütler Kürt Halkıyla Dayanışma içinde olmalıdır»

“Yunan Halklarla Dayanışma Derneği”nin davetlisine olaraK Yunanistan'a giden yurtsever Kürt Avukatı Hüseyin Yıldırım, 22 Mayıs günü Atina'da bu derneğin düzenlediği bir basın toplantısına katıldı. Basın toplantısında Av. Hüseyin Yıldırım'a, “Yunan Halklarla Dayanışma Derneği” Başkanı ve Pasok MK üyesi Mihail Xaralamidis ile “Yunan Sol Birlik Partisi” Başkanı ve dernek üyesi Monolis Glezos da eşlik ettiler.

Av. Hüseyin Yıldırım, basın toplantısında geçmişen bugüne Kürdistan'da yaşanan gerçekler ve bugünkü gelişmeler üzerinde durdu. Kürt halkın özgürlüğü seven bir halk olduğunu belirterek, buna kavuşturmak için Osmanlı egemenliği döneminden 1940'lı yıllara kadar 27 ayaklanma gerçekleştirildiğini, ancak her seferinde bu ayaklanmaların acımasızca ezildiğini söyledi. PKK'nın 1970'lerdeki çıkışıyla birlikte bu olumsuz gidişata bir son verdiği ifade eden H. Yıldırım, 15 Ağustos 1984 Atılımı ve sonrasında gelişmelerin ulaşığı boyutları ve yarattığı sonuçları



lar üzerinde durdu. ERNK'nın ilanı ile birlikte daha geniş kesimleri kapsayan mücadelenin bugün Kürdistan'ın 17 ilinden 15'inde silahlı mücadele şeklinde giderek boyutlandığını dikkat çekti. Türk sömürgecilerinin her geçen gün daha da artan baskı ve işkencelerinin mücadeleyi durdurmak bir yana, daha da kızıştırdığını belirterek; Kürdistan sorununa ve Kürt halkın mücadelenine uluslararası kamuoyunun da giderek daha çok ilgi gösterdiğini ifade etti.

Avukat Hüseyin Yıldırım, kendisinin de bizzat maruz kaldığı Diyarbakır zindanlarındaki

insanlıktı uygulamaları anlatarak burada tutuklu 5000 yurtseverin maruz kaldıkları işkenceler ve ağır hapis cezalarına dikkat çekti. 400.000 kişilik ordu gücünü Kürdistan'a yığın TC'nin halkımız üzerindeki barbar politikalarını teşhit etti. Bu faşist gürbün yalnızca Kürdistan halkı açısından değil, bölge halkları açısından da büyük bir tehlike teşkil ettiğini belirterek, mücadelemin bir amacının da diğer halklara yönelen bu tehditleri bertaraf etmek olduğunu ifade etti. “Hedefimiz” dedi, “yalnız demokratik bir Kürdistan kurmak değil, aynı zamanda bölge

halklarına barış getirmektir.”

Bir soru üzerine, Türkiye sol güçlerinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki olumsuz tutumlarını da ortaya koyan H. Yıldırım, Türkiye halkın mücadalemeye sempati beslediğini, ancak devrimci bir önderlige sahip olmaması nedeniyle bunu destege dönüştüremedigini ifade etti.

Basın toplantısında konuşan “Yunan Sol Birlik Partisi” Başkanı M. Glezos da tüm ileriçi-demokratik güçlerin Kürdistan halkın savaşını desteklemeleri gereğine dikkat çekerek şunları söyledi: “Kürt halkın bu mücadelede karşısında tüm demokratik kuruluşlar, partiler ve örgütler dayanışma için vicdanı ayaklanma içinde olmalıdır. Bütün sol partiler ve örgütler tarafsızlık ve vurdum duymazlıktan sıyrılp bir halkın katılımasına seyirci kalmadan onu desteklemelidirler.”

Coc sayıda yerli ve yabancı basın mensubu ve dinleyicinin bulunduğu basın toplantısı başarılı bir şekilde sonuçlanmış ve Kürdistan halkın mücadelenin tanıtılmasına güçlü katkı larda bulunmuştur. Birçok basın organı, toplantıda açıklamalara ve Kürdistan halkın durumuna geniş yer vererek yayınlamışlardır.

FKBDC Güçlerinin Düzenlediği Seminerler Sürüyor

Paris'te gerçekleştirildi. 90 kişinin katıldığı seminer olgun bir havada ve birlik esprisi içinde geçti. Seminer, salonu dolduran Türkîeli ve Kürdistanlı emekçiler arasında bir dostluk köprüsü kurarak, aralarındaki dayanışma ve kaynaşma duygularını besleyen bir vesile oldu.

8 Haziran günü ise Frankfurt'ta ikinci seminer başarıyla verildi. 150 dolayında Türkîeli ve Kürdistanlıların katıldığı seminerde, konuşmacıların, dünya ve bölge gelişmeleri; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi ve yarattığı sonuçlar; Türkiye devrimci-demokratik hareketinin dünü ve bugünü; FKBDC'nin kuruluşu, bugüne kadar gelişimi ve karşı karşıya olduğu tarihsel sorumluluklar konularındaki bilgilendirici konuşmaları büyük bir ilgiyle din-

lendi. Seminer sonunda açılan soru sorma ve görüş bildirme bölümünde emekçiler canlı ve çarpıcı sorular ile konunun daha iyi ve çok yönlü olarak ortaya konmasını sağladilar; direniş tutkularını ortaya koyarak FKBDC'den daha çok eylemlilik ve kendilerine de görev vermesi talebinde bulundular. Türkiye ve Kürdistan halkları arasındaki militant birliği derinleştirip yaşatacakları konusunda daha çok umut verdiler. Seminere katılanlar arasında FKBDC dışındaki bazı örgütlerin temsilcileri de bulunmaktaydı. Bunlar da sorularıyla seminere katıldılar.

Kürdistan'daki savaşın tüm şiddetitle devam ettiği, Türkiye'de kitlelerin artık tahammül sınırlarını aşan baskısı, sömürü ve diğer faşist uygulamalar karşısında bir hareketlilik içerisinde

girdiği ve böylesi bir ortama devrimci müdahalenin hayatı önem taşıdığını bir dönemde gerçekleştirilen bu seminerler, faşizme karşı halk kitlelerini direnişçe çekmede ve karşı karşıya bulunan sorunlar ile çözüm yollarını bilince çıkarmada güçlü bir zemin olmuştur. Bu zeminin de olumlu etkileriyleümüzdeki dönemde FKBDC sesini daha gür duyabilecek, görevlerine daha büyük bir güç ve sorumlulukla sarılabilecektir. Kitleler bunu dayatmış; bunu gerçekleştirmek için görevde hazır olduklarını ortaya koymuşlardır.

FKBDC seminerleri sürdürmektedir. Bugüne kadar uygulanan planda yer alan diğer seminerler şunlardır:

Den Haag - 14 Haziran
Basel - 21 Haziran

★ ★ ★

EMEKÇİLERİN



DİLİNDEN

Düşman, egemenliğini sürdürmeye ve kitleleri denetim altında tutmada baskıyı önemli bir araç olarak görür. Çünkü baskı korkuyu doğurur; korku ise sindirir ve ihanete, uşaklığa götürür. Bu, her dönemde hakim sömürücü güçlerce başvurulan klasik bir yöntemdir. Baskı, zayıflığın, gücsüzlüğün ve haksızlığın belirtisidir. Halkın gücü karşısında ürküntüye kapılan egemen güçler bu konumlarından dolayı baskı uygulamayı vazgeçilmez bir araç olarak görürler. Ancak, baskı ani ve geçici panik dışında birde ters tepkiye yolaçar. Baskı, üzerinde uygulandığı kesimlerde kin ve nefrete yolaçarak karşı çıkmayı doğurur. Kısacası, düşman baskları hiçbir zaman mücadeleyi engellemediği gibi, aksine onun hızlanmasına neden olur.

Dost dosta karşı baskiya başvurmaz, eğer sözkonusu olan gerçek bir dostluksa. Ama degilse, dost olduğunu, koruyucu olduğunu iddia eden, en büyük baskı gücü olarak da çıkabilir ortaya. İşte, Türk sömürgecilerinin halkımıza karşı tutumları da tamamen böyledir. Türk sömürgecileri, her dönemde, Kürdistan halkının dosta, sahibi ve koruyucusu olduklarını iddia etmişlerdir, ama en katmerli baskısı ve işkence uygulamalarından da geri durmamışlardır. Faşist cunta sonrası dönemde daha da netçe sergilenen bu tutumun, TC'nin "Misak-ı Milli sınırları içinde benim bir parçamdır" dediği Göle ve Şenkaya'da nasıl ortaya konduğunu, Türk sömürgecilerinin bu alanlardaki halkımıza nasıl sahiplik ettiğine bakalım...

Sömürgecilerin bu alandaki baskularının üzerinde en çok yoğunluğu köylerin başında Senemoğlu, Vağaver (Beşpinar) ve Müşex (Aydoğdu) köyleri gelmektedir. Her biri alanın bir köşesinde bulunan, aralarında herhangi bir ilişki olmayan bu köylerin tek ortak özellikleri isimleri-

BASKI GÖREN HALK ÖRGÜLENDİ Mİ SAVAŞIR, ÖRGÜTSÜZ KALDI MI KİNİNİ İÇTEN İÇE SÜRDÜRÜR

nin devrimciye çıkışması ve bu nedenle temel hedefler durumuna gelmeleridir. Stratejik alanlarda bulunan bu köyleri basamak yaparak sömürgeciler tüm alana hükmek istemekte ve KUKM'ni engellemeyi amaçlamaktadırlar. "Devrimcileri besliyor, barındırıyzısunuz" gereğisiyle buraları basıp halka en iğrenç işkenceleri yapmakta; gözü dönmüş faşist caniler kadın-çocuk, yaşı-genç demeden her önüne gelene saldırmakta ve böylece halkı sindirmeye çalışmaktadır. Devrimcilere destek olunmasını engellemek için en utanlısı yöntemlere başvurmaktan geri kalmamaktadır.

Haziran 1985'te, Hopa ile Göle'yi birbirine bağlayan ve ormanın içinden geçen NATO yolu üzerindeki Müşex köyüne sabah saatlerinde baskın düzenleyen sömürgeci faşistler, köyün etrafını kuşatıp trafigi durdurdular. Bir yandan yola dizilen TIR'ların gürültüsü, diğer yandan komutanın köylülerini yolu almadaki düzlige indirmek için yaptığı çağrılar birbirine karışıyordu. Kadınlar tam yolu üstünde bir araya toplandılar. Müşex deresi olarak bilinen vadide tıkkım tıkkım insanlarla dolmuştu. Arabalar, askerler, arabadan inip ne olup bittiğini anlamaya çalışan şoförlerin koşuturmaları sanki bir tiyatroyonunun sergilendiği izlenimi veriyordu. Ne olup bittiğini anlamaya çalışan Bulgar, Romen, Türk vd. TIR şoförleri de sağdan soldan TC'nin vahşetini izliyorlardı.

Faşist komutanın, "Herkes köyün altındaki düzlige insin. Kadınlar yoldan aşağı geçmesin, erkekler yolu altında toplansın" sözleriyle oyunun ilk perdesi açılmış oldu. On yaşından seksen yaşına kadar köyün tüm erkekleri yolu alt tarafında toplandılar. Şoförler şaşakalmış bir halde "ne oluyor" diye birbirlerine soruyor, özellikle yabancılardır dil bilmedikleri için olup bitenlerden hiçbir şey anlayamıyorlardı. Olaylar biraz daha gelişince, bütün bu olup bitenle-

rin Türk faşistlerinin PKK'lı olmakla itham ettikleri halka uyguladıkları baskınlar bir parçası olduğunu gördüler.

Bu arada faşist komutanın yaklaşan üç köylü gencin, "Biz askeriz. Yarın birimiz İzmir'e, ikimiz de Manisa'ya gidiyoruz" dedikleri duyuldu. Ancak komutan onları da diğerlerinin arasına katarak tüm erkekler, "soyunun" buyruğunu verdi. Üstlerine doğrultulan ateşlenmeye hazır silahların tehdidi altında tüm erkekler belden yukarı soyundular. Tam bu sırada, elinde bir kazan bulunan bir kadın komutanın üzerine yürüyerek, "Senin insafın yok mu, bu dondurucu havada bunları yapıyorsun? Kocam 70 yaşında, 8 çocuğu var. Ona birşey olursa sen mi bakanıksın bu çocuklara?" deyip kazanı komutanın kafasına gerdirdi.

Bunun üzerine tüm kadınlar harekete geçip ellerine geçirildikleri taşlar ve sopalarla askerlerin üzerine yürüdüler. İşte asıl oyun başlamıştı! Şoförlerin, "yaşa be", "ne oluyor" sesleri arasında herkes birbirine girdi. Halkın bu cesur karşı koyuşu sırasında faşist komutan geri adım atarak, "İsteyen elbiselerini giyin" dermek zorunda kaldı. Herkes elbiselerini giyip evinin yolunu tutarken, faşist komutan da çapulcu Türk ordusunun hezimetine tanık olan arabalara yol verdi. Böylece, halkı sindirmek için girişilmiş bulunan bu alacakça saldırı ters teperek sömürgecilerin aleyhine sonuçlanmıştır.

Aynı yılın Ağustos ayından itibaren Vağaver köyüne yapılan baskınlar yoğunlaştı. Bu baskınlar sırasında MİT'in de desteğiyle halkın işkenceden geçirilen sömürgeci kolluk kuvvetleri, gözlerine kestirdikleri kişileri gözaltına alıp merkeze ve oradan da Kars veya Erzurum'a götürerek ağır işkencelere tabi tuttular. Tehdit ve zorla ajanlaşdırılmaya çalışılan bu insanlar birkaç ay zindanda tutulduktan sonra yüklü paralar karşılığında serbest bırakılmaktaydılar. Günden güne ağrısarak süren

bu düşman baskuları ormanda bir yeraltı evinin açığa çıkarılması ile zirveye ulaştı; baskınlar yoğunlaştı, işkencelerin dozu arttırdı. Bütün bu baskı ve işkenceler ortamında kontr-gerilla da boş durmuyor; orada burada devrimciler adına halka eziyet yapıyor, kadınlara el atıyor ve hırsızlığı örgütlemeye kadar işi vardırıyordu.

Ağustos ayında Senemoğlu yayası üç sefer üst üste MİT desteğiinde sömürgeci-faşist kolluk kuvvetlerince basıldı. Beş yaşındaki çocuklara varıncaya kadar tüm halk işkenceden geçirilerek köy bir sömürgeci vahşet uygulandı. Ancak halk bütün bu uygulamalara karşı direnişle cevap verdi ve sömürgeciler amaçlarına ulaşamamış olarak geri adım atmak zorunda kaldılar.

Girdikleri her alanda direnişle karşılaşarak geri adım atan sömürgeci faşistler, kozlarını bir kez daha Müşex üzerinde oynamaya yöneldiler. Köy sanık devrimci kılığına girerek bir ailenin kadın-erkek tüm fertlerini yakaladılar ve götürüp en ağır işkencelerden geçirildikten sonra "Siz Apocusunuz, Apoco besiliyorsunuz" gereğisiyle zindana attılar. Bir süre sonra evin kadınının serbest bırakıldığı haberini aldı, ancak kocası ve kardeşinin hayatından endişe edilmektedir.

Düşman aynı yöntemleri Vağaver, Senemoğlu ve son dönemde de Şeki köyü üzerinde uygulamaya başladı. Düşman bir köye baskına giderken Hitler misali önüne gelen herşeyi ezip geçirerek, işkenceden geçirerek ilerliyor. Örneğin; Senemoğlu yayasını mı basacak; yol üzerinde bulunan Müğkerek (Çakdere), Kelpikor (Esenboğa), Lavustan (Gedik) gibi köylere de baskı yapa yapa yol alınıyor. Sömürgecilerin bu operasyonlar sırasında önlerine gelen herşeyi rasgele kurşunlayıp saatlerce kovaladıklarına halk defalarca tanık olmuştur. Aynı şekilde, Vağaver'e baskına gidilirken, Xunder (Dereyolu), Zatgerek

Devamı Sayf: 18'de

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİNE SAHİP ÇIKMAK

FKBDC BAYRAĞINI YÜKSELTMEKLE MÜMKÜNDÜR



Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli yeri olan 15-16 Haziran işçi direnişi, eğer bir anı olarak değil de, bir birlik ve direnme mevzisi olarak ele alınacaksa, günümüz faşist diktatörlüğüne karşı, işçi ve öğrenci gençlik başta olmak üzere tüm halk kesimlerinde muazzam bir birikim arzeden çelişkilerin çatışmaya ve oradan da devrime dönüştürülmesinde yol gösterici önemli derslerle doludur.

Cumhuriyet öncesinden bu yana sayısız direnişler ortaya koyan Türkiye işçi sınıfı, bu özellikleyle proletaryanın ihtilalci özeliklerini üzerinde somutlaştırmıştır. Ancak, işçi sınıfı adına hareket eden, en gediklisi olarak da TKP başta olmak üzere, reformist sol, her dönemde işçi sınıfı hareketini liberal burjuvazinin bir takviye gücüne dönüştürmeye çalışmış; işçi sınıfı hareketinin eylem hattına yön verebilecek ideolojik-örgütSEL sorunları çözümsüz bırakmıştır. TC'nin kuruluş yıllarında M. Suphilerin katledilmesi, Anadolu köylü hareketinin özünden boşaltılarak yedeye alınması, 1 Mayıs'ın anlamından uzaklaştırılması ve en önemli de tüm bunların Ş. Hüsnüler, V. N. Törler TKP'sine onaylattırılması, bugünkü subjektif olumsuzluğun tarihsel temelini oluşturmaktadır. Bu nedenle, şimdide kadar Marksizmin, işçi sınıfının kendisi için bir sınıf olabilmesi için ideolojisine, politikasına, ör-

güntüne kavuşması gerektiği, şeklindeki evrensel gerçekliğine Türkiye işçi sınıfı ulaşamamıştır. Ancak, bugün de görüldüğü gibi, ideolojik düzeydeki tüm çarşılığı ve örgütSEL düzeydeki doğanınlığı rağmen, burjuvazinin baskısı, yıldırmaya, teslim alma politikasının pratikteki yüksek dozajına karşı, kendiliğinden de olsa işçi ve öğrenci gençlik hareketi daima direngen bir tavır takılmıştır. Bu soylu direnişlerin en önemli halklarından birisi de 15-16 Haziran işçi direnişidir.

1970'lere gelindiğinde, TİP'in reformist barajı yaralarak boyutlanan öğrenci gençlik hareketine karşı ezme hazırlıklarını yoğunlaştıran tekeli burjuvazi, bir yandan da işçi sınıfının gelişmelerden muhtemel etkilenmesine karşı bir önlem olarak, onun ekonomik-demokratik kazanımlarını yasaklamaya hız verir. İşçiler, ekonomik-demokratik örgütleri olan DİSK'in yasaklanmasıyla karşı, örgütSÜ ve önderlikSiz bir tarzda eyleme geçerek 200.000'e varan bir sayıyla İstanbul'dan İzmit'e kadar sürecek bir yürüyüş başlatırlar. Polisin faşist saldırısıyla engellenen bu direniş, Türkiye işçi sınıfının tarihine, "Sanlı 15-16 Haziran Direnişi" olarak geçer.

Böylece, reformist sol'un testlimiyetçi çizgisi iflas etmiş, Kemalizm çemberinin kirılmasıyla işçi-gençlik hareketi devleti tehdit eder boyutlara ulaşmıştır.

Tüm yetersizliklerine rağmen gelişme gösteren devrimci çizginin gelişme yolunu kapatmak, hareketi dumura uğratmak ve "istikrarı" yeniden sağlamak amacıyla 12 Mart faşist darbesi gerçekleştirilir. 12 Mart döneminin ardından yaşanan ideolojik-örgütSEL düzeydeki anarşî ve kaosun en ağır bedelini de işçi sınıfı ödemisti. Her zamankinden daha fazla olgunaşan objektif koşullarda subjektif plandaki yetersizliklerin aşılması mümkün iken ve bu temelde işçi-köylü-gençlik devrimci ittifakı yaratılması gerekiyorken tersi yöntemlere başvurulmuştur. Reformist kanat ağırlıklı olarak liberal burjuvazı ve partisi CHP ile ittifak yollarını ararken, radical kanat da giderek özünden uzaklaşıp küçük-burjuva iflah olmazlığının derinleşen batağına gömüldükçe gömülmüş; devrim için varolan muazzam potansiyeli çar-çur ederek, 1980 sonrasında 12 Eylül platformunun sol yakasında soluğu almıştır.

Yoksa, bugün Avrupa'da devrimin karşı propagandası ve uğraşı içerisinde olan "sol", 12 Eylül sonrasında Türkiye halkının devrim istemiğini mi iddia edecek? Eğer öyleyse, 1977 yılı 1 Mayıs'ında yarım milyona varan sayıyla Türkiye işçi sınıfı Taksim alanında hangi kin, öfke ve istemin ürünü olarak bulunuordu? 1978 sonrası sıkıynetim yasaklarına rağmen, 12 Eylül'e kadar hangi işçi semtlerinde polise karşı kahramanca çatışmalar yürütülmüyordu? Türkiye genelinde hangi okul ve üniversite, boykotsuz ya da forumsuz eğitime devam ediyordu? Faşist baskınların doruğa çıkarıldığı 1980 yılı içerisinde Çorum'da, Fatsa'da, Tarsis'te, Adana'da işçi sınıfı ve emekçi halk, polis ve ordu güçlerine karşı günlerce direnmedi mi? Yine, tüm inkarcılığa ve karşı saldırlara rağmen, Türkiye devriminin en birincil ittifak gücü olarak gelişen KUKM, faşist TC'nin otoritesini paçavraya çevirmemiş miydi? Bütün bu gelişmelerin örgütSEL, ideolojik, pratik gereklilikleri, o dönemler gelişmesinin baharını yaşayan sol tarafından ne kadar yerine getirildi?

12 Eylül sonrasında, bütün bu gelişmeleri yaratan ve her türlü fedakarlığı gösteren Türkiye halkı ve işçi sınıfı yine aynı makinelerin başında, aynı topraklar üzerinde, aynı direnişleri yükseltmek için önder ve örgüt beklemektedir. Oysa bugünkü tasfiyeci sol, tam altı yıldır Avrupa trübünlerinden cunta mamülü miyop durbünlere bakarak, "Türkiye'de devrimin koşulları yoktur" demektedir. Hatta, Türk menşevizminin yayın organı "Atılım", "Haydi mitinge" başlıklıyla, Türkiye işçi sınıfını SHP'nin, DYP'nin, Türk-İş sancağının arkasında "uygun adım'a" davet etmektedir. Yine, Türk Narodnizminin yayın organı, "PKK ve sosyalizme karşı MÜCADELE", Türkiye'de ve Avrupa'da halkın KUKM'ne karşı mücadeleye davet etmektedir. Bu iki örnektenden de anlaşılıyor ki, Türkiye işçi sınıfının devrimci mirasına ihanet eden tasfiyeci-provokatör güçler, 15-16 Haziran direnişinin gerektirdiği görevleri omuzlama gücünde değildirler. Fakat özellikle son altı yıllık kin ve öfke birikiminin bir yerlere kanalize edilmesi gerektiği bilinciyle hareket eden cunta, Kurdistan'daki gelişmelerin de etkisiyle çabalarını hızlandıracak, yeniden Demirelli, Ecevitleri ısıtip, miting alanlarına salmaktadır. Ancak, dönemin özellikleri ve görevleri cuntayı ve tasfiyeci-reformist sol'u suçüstü yakalamaktadır. Çünkü, artık Türkiye işçi sınıfı ve gençlik hareketinin bilincine hükmeden, en yakın müteffik gücü olan PKK-ERNK-HRK'nin yükselttiği bağımsızlık ve özgürlük mücadelesidir. Bir başka deyimle, her iki halkın devrimci ittifak ve zafer platformu olan FKBDC'nin Kurdistan'daki ayağı iyice yer edinmiş, kökleşmiştir. Artık 75'ler öncesindeki gibi, Türkiye işçi sınıfı mücadelesi yalnız başına değildir.

Kurdistan halk savaşının en Devamı Syf: 18'de

Aşağıdaki Yazı 30 Nisan 1986'da Avusturya Komünist Partisi Yayın Organı "Volksstimme" Gazetesinde yayınlanmıştır.

TÜRKİYE KÜRTLƏRİNƏ KARŞI NATO ORDULARI:

“... İŞKENCENİN YAPILMAMASI, İSTİSNADIR”

Bazı açıklamalara göre Türk ordusu, Mayıs ayının sonlarından bu yana bir kez daha Türkiye-Kürdistan'nda büyük bir operasyon sürdürmektedir. Bunun nedeni doğrudan doğruya, Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin Kürt yeni yıl bayramı NEWROZ'a bağlı olarak başlattığı Bahar Taarruzu'dur.

Türkiye'nin geri kalan kesiminde sikiyönetimin tamamen kaldırıldığı, ama Kürdistan'ın en izbe bölgelerine kadar bu sikiyönetimin halen yürürlükte tutulduğu bir dönemde; Kürdistan'ın büyük bir bölümünün ordu ve polis güçlerince ciddi bir şekilde işgal altında tutulması, Türkiye-Kürdistan'nda yirmili ve otuzlu yıllarda bilinen, uluslararası insan haklarına aykırı o meşhur sürgünlerin daha da katmerleştirilerek yeniden gündeme getirilmesi ve büyük maddi harcamalar yaparak sınır boyalarında ölüm hatlarının tesis edilmesi, HRK (PKK'nın silahlı kolu) saldırılارının başlamasından bu yana Türk rejiminin başvurduğu uygulamalardır.

“Türkiye'nin En Büyük Hapishanesi”

Sınırlardan hayli uzakta bulunan Tunceli ve Bingöl vilayetlerinden büyük ailelerin (bir aşiret veya kabileyeye mensup aileler, bn.) bir bütün olarak sürgün edilmesi, Nusaybin ilçesinden halkın önemli bir bölümünün toprağınından uzaklaştırılması ve "Tercüman" gazetesinin isimlerini belirterek verdiği Hakkari iline bağlı 11 köyün sakinlerinin zoraki tehciri (başka alana iskanı), sürgün olaylarına örnek teşkil etmektedir. Ayrıca Suriye sınırında 180 km. uzunluğunda bir ölüm hattı da oluşturulmuş bulunmaktadır. "Milliyet"in yazmasına göre, bu alanda 50 metre genişliğindeki bir hat her seyden arındırılacak, mayınlanacak ve iz yapan toprak ile çok sayıda çit, dikenli tel ve NATO malı parmaklıklarla kaplanacaktır. Gözle görülebilecek mesafelerde, ışık dalgalarını belli bir istikamete gönderen istasyon tertibatı (projektörler) ile donatılmış kontrol kuleleri inşa edilecektir.

Aynı zamanda toplu tutuklamalar ve işkenceler de gündemdedir. İki arkadaşı ile birlikte Kürdistan'da inceleme gezisinde bulunan sosyal-demokrat SHP'nin milletvekili Cüneyt Canver, dönüste şu sonuçlarla Türk Parlamentosunun karşısına çıktı: "İşkencenin yapılmaması bir istisna haline gelmiştir." Cüneyt Canver, Kürt şehri Tunceli'yi, Türkiye'nin en büyük hapishanesi olarak nitelendirdi. Burada, ilan edilmemiş bir sokağa çıkma yasağı hüküm sürülmektedir. Şehir merkezinde kişi başına 3 polis düşmektedir; il sınırları içerisindeki 49 köyün muhtarları da vali tarafından görevlerinden alınmışlardır.

Terk Edilmiş Köyler

Bingöl ili sınırları içerisinde bulunan Doğanlı köyü olayı; Eylül darbesinden bu yana ilk defa Türk basınında bir olayın toplu işkenceler konusu olarak ele alınmasında bir rol oynadı. 27 Temmuz 1985 günü, 90 asker bu köyü basmış; çocukların evlere kapatılarak, 150 köylünün tümü köy meydanlarında bir araya getirilmiş ve dayaktan geçirilmiştir. Daha sonra köylülerin bir bölümü 3 gün boyunca ağır işkencelere tabi tutulurken, diğer bir kesimi de evlere hapsedilmiştir. Öğretmen Siddik Bilgin işkencelerde yaşamını yitirmiştir. Birçok başka köyde olduğu gibi bu köy de şimdi, sakinleri tarafından terk edilmiştir.

Türk rejiminin uygulamaları arasında bir de, silahlı köy milislerinin (korucuların, bn.) oluşturulması bulunmaktadır. Bu milisler öncelikle, yarı-feodal bağımlılık ilişkileriyle yerel ahalere bağlı olarak yaşayan, okuma-yazması olmayan ve ayrıca işsiz olan kişilerden oluşturulmaktadır. Rejim, darbe sonra-

sında debdebeli propagandalarla ülkenin her alanında, av silahları da dahil, tüm ateşli silahları toplarken, HRK'nın silahlı eylemlerinin başlamasıyla, Türk ordusunun 2/3'si Kürdistan'da bulunmasına rağmen, sivilleri yeniden silahlandırma gerektiğini duydu. En son olarak İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, köy

korucu milislerinin sayısının 13.000 kişiden 25.000 kişiye yükseltildiğine ilişkin açıklamada bulundu.

Tüm bunlar; PKK'nın Kürdistan'da fiilen y普randığı iddiasıyla açık bir çelişki içersindedir.

Dieter Falk

Aşağıdaki Makale 19 Nisan 1986'da Le Matin Adlı Fransız Gazetesinde Yayınlanmıştır.

Türkiye'de Kürt Gerillaları:

YA HEP YA HİC

Askerler Aramalarını Yaparlarken, Muhalifler de Aynı Zamanda Dikkatli Eylemlerini Artırıyorlar.

İki yıldan beri Türkiye'de başlayan Kürt gerilla hareketi, Ankara'yı gün geçikçe daha fazla endişelendiriyor. 24 Mart tarihinden beri Türk ordusu ülkenin doğusunda büyük arama operasyonları sürdürürken, Turgut Özal'ın hükümeti gerillaları izole etmek amacıyla önlemleri artırmaktadır.

Baharla beraber (hepsi aynı hareketin) -Kürdistan İşçi Partisi-PKK'nın mensubu olan gerillalar da eylemlerini hızlandırlar. Çeşitli bölgelerde, özellikle Hakkari ve Dersim yörelerinde küçük jandarma karakollarına saldırıları, askerler öldürülü. Adiyaman bölgesinde petrol kaynakları (depoları) imha edildi. Son saldırı, bizlere açık bir şekilde göstermektedir ki, gerillalar "Türk devletinin ekonomik çıkarlarına" yönelik saldırı projelerini uygulamaya başlamaktadırlar.

"Kabul Edilmez" Hedef

Ülkede silahlı mücadele yürüten tek muhalefet partisi olan PKK, dönüşü imkansız olan bir

mücadele başlatmıştır. Birçok yorumcuya göre, gerilla eylemleri bir delilik, zira "bunlar (eylemler) Doğu'da baskının artmasına yol açacaklardır." Onların hedefleri olan Bağımsız Kürdistan, Türk ırkını yüce bir ideal olarak gören aşırı sağcı ideoloji ile hareket eden askerler için, kabul edilmesi tümüyle imkansız bir hedefdir.

PKK tüm hakları isterken, rakibi en sıradan bir imtiyazı dahi verecek durumda gözükmüyor. Bu son 60 yıl boyunca, Ankara otoriteleri sürekli Türkiye'de Kürtlerin varlığını bile kabul etmek istememiştir. Nitekim 8 milyondan fazla olan (Kürtler) sonuçta asla ulusal haklarını kullanmadılar. Örneğin, dilleri, kendi tarihlerini öğrenmeleri, çok orjinal olan kendi giysilerini giymeleri yasaktır.

Yoksulluk ve İşsizlik

Türkiye Kürdistanı'nda sikiyönetim uygulaması hükmü süren, nispi oranda serbest bir

Devamı Syf: 18'de

Bir Devrimcinin Günlüğünden:

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin Yeni Döneminde, Güçlü Bir Kişiliğe Ulaşmak İçin Çaba Sarfedor!

M. Rêwal

Kürdistan devrimciliği, diğer ülke örnekleriyle karşılaşıldığından gerçekten zor, fakat en az zorluğu kadar soylu olan bir iştir de. Bunun, içinde yaşanan süreçten kaynaklanan yönleri olduğu gibi, Kürdistan'ın tarihi, toplumsal, sosyal gelişmesinin ortaya çıkardığı yönleri de bulunmaktadır. Bu açıdan Kürdistan'da nasıl bir devrimcilik diye sorduğumuzda; cevabın bizzat Kürdistan gerçekliğinin yorumlanması ve kavranması temelinde verilebileceği de açıkça ortaya çıkmaktadır. İşte, Kürdistan'da gerçek anlamıyla ve adına layık bir devrimcilik bu koşulların üzerinde yükselmektedir.

PKK'nin direniş tarihi ve bugün gelinen aşama bu konuda bir hayli birikim yaratmıştır. Bu birikimler, aynı zamanda nasıl bir militant kişiliğini tutturmamız gerektiğini de çok açık olarak sergilemektedir. Bu konuda fazla bir sorunun olmadığını söyleyebiliriz. Çünkü tüm bu kişilikler bizzat kan temelinde ispat olmuştur.

Bugün sorunlarımız daha değişik bir noktada düğümlenmektedir. Pratik ve teorik düzeyde açıklanmış ve doğruluğu inkar edilmez bir gerçeklikle kanıtlanmış olan militant kişiliği, her düzeyde yaşama ve geliştirme sorunu vardır. Bu noktada da diyeBILECEĞİMİZ, tüm devrimcilere, yurtseverlere düşen görev, tüm yaşamlarına ve çalışmalarına bu militant kişiliği egemen kılmalarıdır. Ama buna ulaşmakta hala zorluklar yaşadığımızı ve birtürlüstenilen düzeye ulaşmadığımızı da biliyoruz. Bunu birçok nedeni bulunmaktadır.

Kürdistan toplumu o derece tahrip edilmiş ki, kişilik muazzam ölçülerde zayıf düşürülmüştür. Büylesi bir ortamdan gelen kişilerin, tüm bu olumsuzlukların derin etkisini yaşadığını da biliyoruz. Hala saflarımızda bunun etkisine rastlamamız da bunun açık bir örneğidir. Tüm bunlar, yılların

alışkanlığı olarak, topluma hâkim kilinmiştir ve sömürgecilik tarafından ayakta tutularak yaşatılmak istenmektedir. Sömürgecilerin sık sık bu geri yönlerle hitap ederek, insanlarınımızi ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çıkarma çabalарının anlamı bir ölçüde de burada yatmaktadır. Yani, sömürgeciler bu gerilikten yaranarak, halkın zayıflığını derinleştirmeye çalışmaktadır.

Tüm bunlara rağmen, bu zayıflıkları güçlü özelliklere çevirmede önemli bir aşamaya geldiğimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemizin bu konuda küfürsenmeyecək gelişmeler ortaya çıkardığı bilinmektedir. İşte, sorumlu devrimciliğe düşen görev, bu noktada kendisini göstermektedir. Mevcut birikimlerden en yaratıcı bir tarzda yaralarınak, eksiklik ve zayıflıkları giderip dönemin militant kişiliğine ulaşmak kaçınılmaz bir duruma gelmiştir. Dönemin devrimci görevlerinin ardından hayatıyla çıkışmak ve başarılı mak isteniyorsa bu kişiliğe ulaşmak son derece gereklidir. Açık ki, hiç kimse zayıf ve güçsüz bir yapıyla, dönemin ağır görevlerinin altından kalkabileceğini sanmamalıdır. Bu, kişiyi müthiş bir yanlış içeresine götürür. Böyle düşünen arkadaşlarımız, biraz daha dönüp kendilerine bakmalıdır. Ama bazı arkadaşların böylesi bir konumu yaşımanın uzak olduklarını da görmekteyiz. Halbuki biraz çaba sarfetseler, dönemi en güçlü bir tarzda karşılaşmalarını işten bile değildir. Bu konuya verilecek biraz önem, dönemi kurtarmaya yetecektir.

15 Ağustos devrimci atılımıyla, ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarında yeni bir sayfa açıldı. Bu sayfa, aynı zamanda büyük kahramanların adlarını yazdırıldıkları bir sayfadır da. Dar eylem gruplarından gelişmiş savaş birliklerine ve giderek halk ordusunun oluşumuna varana kadar, tüm bu gelişmeleri ortaya

çıkaracak ve geliştirecek olan büyük kahramanlar bu dönemin gelişmelerine adlarını altın harflerle yazdırarak güç vermekle ve bu dönemin yaratıcı kişiliğinin nasıl olması gerektiğini de ortaya koymaktadır.

Biz bu gelişmeler temelinde soruna biraz daha yaklaşmış bulunuyoruz. Dönem büyük kahramanların rollerini oynamaları gereken bir dönemde, gerçekten bu gelişmeleri sağlayabilecek bir düzeye ulaşılmalıdır. Tabii ki bu rolün oynanması sıradan basit gelişmelerle mümkün olamaz. Birçok arkadaş tam da bu noktada yanlışlığa düşmektedir. Hala zayıf ve çarpık bacaklarla yol alabileceği, gerçekten ağır olan dönemin sorunlarının altından kalkabileceğini sanıyor. İşler böyle götürülmek istediğiinden dolayı da, ortaya çok acayıp bir durum çıkmaktadır. Hatta kendilerine sorarak, "niye gelişmiyor, niye döneme gerekli cevabı veremiyorum" demektedirler. Böyle yakıncakalarına dönemin devrimci kişiliğine ulaşmada biraz çaba sarfetseler; daha yararlı iş yapabileceklerdir.

1985 yılının zaferle dolu bir yıl olarak kazanılması, bizi yeni bir mücadele aşaması ile karşı karşıya getirmiştir. Bu aşama da kendisine özgü bir gelişmeyi zorunlu kılmaktadır. 1985 yılı boyunca yürütülen mücadele, 1986'ya giriş dönemi ve Bahar Atılımı da çok açık ortaya koymustur ki, daha az hata yapan ve yetkin bir çalışma sergileyen devrimcilik, zafer kazanmaktadır. O halde, yeni dönemin gerektirdiği militant kişiliğe ulaşmak ve bunu tüm yönleriyle faaliyetlerimize egemen kılmak son derece önem taşımaktadır. Dönemi zaferle tamamlamak istiyorsak bunun gerekli ihtiyacı militant kişiliğe de ulaşmak zorundayız. Bu sadece bir gereklilik değil, aynı zamanda kaçınılmaz bir görevdir de.

Peki buna ulaşmada neler

yapılması gereklidir. Hemen belirtelim ki birçok arkadaşın da zorluk çektiği noktalar bulunmaktadır. Mücadelemiz yepyeni bir kişilik yaratmaktadır. Bu kişilik sadece bugünü değil, geleceğimizi de, bir bütün olarak kurtaracak düzeydedir. O halde buna nasıl ulaşılacaktır? En başta geçmiş toplumun birçok özelliğinin aşılanması, kalıntılarının yıkılması gerekmektedir. Bu noktada kişilikte yoğun bir çatışmayı yaşamak gerekmektedir. Eskiye ait ne varsa hepsi karşı mücadele yürütmeli ve bunların yerine yeni temsil eden özellikler geçirilmelidir. İşte, kişilikte yaşanan yoğun çatışmalar ve yeni zaferi kişisi güçlü bir militan ve güçlü bir devrimci düzeyine de getirecektir. Tabii bu çatışmanın da hakkıyla yaşanması gerekmektedir. İki ucundan tutarak yürütmek, kendini aşmayı getirmeyeceği gibi, kişinin güvenmesini de sağlayamayacaktır. İşte birçok arkadaşın istenilen gelişmeyi yaratamamasının önemli bir nedeni de burada düğümlenmektedir. Bu süreçte mücadelenin yoğun olarak geliştirilmesi gereken bir nokta da burası olmak zorundadır.

Bu değerlendirmeler işığında bir kez daha aynı soruya karşı karşıya geliyoruz. Yeni dönemin kişiliği nasıl yaratılacak ve geliştirilecektir? Biz burada, biraz da olsa buna katkıda bulunmaya çalıştık. Açık ki bu konuda yapılan geniş değerlendirmelerin de ırdelemesi önem taşımaktadır. Yoksa burada tümyle sorunu açtığımızı söylemiyoruz. Fakat esas olarak ele alınması gereken halkalara kısa da olsa değındık.

Sorumuza, cevabı kendimiz vererek yazımızı noktalamak istiyoruz. Evet, dönemin arzuladığı militant kişiliğe ulaşmak istiyorsak, eski elbiseleri yenile degistirmekten çekinmeyelim! Tüm gücümüzü militant kişiliğe ulaşmak için seferber edelim!



Bangladeş'te Gündümlü Seçim Sonuçlandı

Darbe Lideri Erşad'ın Partisi İktidarda

Bangladeş'te 7 Mayıs'ta yapılan genel seçimleri askeri hükümetin desteklediği, Devlet Başkanı Hüseyin Muhammed Erşad'ın "Jatiya Partisi" kazandı. Yapılan açıklamalara göre; "Jatiya Partisi" 300 sandalyelik parlamentoda, ilk sonuçlara göre, 151 sandalye kazanırken, muhalefetteki "Avami Birliği" ise 75 sandalye kazandı.

Seçim sonuçlarının belirlenmesinden sonra, Devlet Başkanı Hüseyin Muhammed Erşad bir geçiş hükümeti kurdu. Kurulan geçiş hükümetinin, 4 yıl süren askeri yönetimden sonra, "sivil hükümete giden yolu açması" amaçlanıyor. "Sivil hükümetin" ise temmuz ayı içerisinde kurulması bekleniyor.

Bangladeş, 100 milyona yaklaşan nüfusu ile dünyanın sekinci en kalabalık ülkesi sıfatını taşıyan; açlık, yoksulluk ve doğa felaketlerinin pençesinde kıvrılan ve bu felaketlere ek olarak üst üste yaşadığı askeri darbeler ve istikrarsız hükümetler eliyle daha da derin acılar içeresine sürüklenen bir Yakındoglu ülkesi. Daha önceleri İngiltere'nin sömürgesi Hindistan'a bağlı olan, Pakistan devletinin Hindistan'dan kopuşu ile ona dahil edilen; ancak 1971'de Pakistan'dan koparak müstakil bir devlet haline gelen Bangladeş, o tarihten bugüne, bu kopuşun gerçekleştirileşmesinde rol oynayan ordunun adeta istediği gibi üzerinde at oynatmasına maruz kalmıştır. Bangladeş bağımsızlık hareketinin sivil lideri Şeyh Mucib-ür-Rahman'ın 1975'te kanlı bir darbe sonucu ailesiyle birlikte öldürülmesi ardından ordu eliyle darbeler birbirini izler oldu Bangladeş'te. Onun yerine geçen ve 1978. seçimlerini açık bir farkla kazanan Ziya-ür-Rahman da 1981'de bir suikaste kurban git-

mekten kurtulmadı. Darbeler gelenegi, 1982 Mart'ında, şimdiki Devlet Başkanı Korgeneral Hüseyin Muhammed Erşad'ın kansız bir darbe düzenleyerek yönetimini gaspetmesiyle sürdürdü. Erşad, 1983'te kendi kendisini Devlet Başkanı ilan ederek, askeri yönetimlerin karakteri gereği, halk üzerinde dizginsiz bir baskı ve zulüm yönetimi sürdürmeye başladı.

Askeri yönetimle karşı muhalefet hareketinin başını ise, eski devlet başkanlarından Şeyh Mucib-ür-Rahman'ın kızı Begüm Hasene ile Ziya-ür-Rahman'ın dul eşi Begüm Halide Ziya çekmektedirler. Begüm Hasene, 15 muhalefet partisinin oluşturduğu ve çok geniş bir oy potansiyeline sahip "Avami Ligi" koalisyonunun liderliğini yaparken; Begüm Halide Ziya da eşinin kurduğu "Milli Parti" ile onu destekleyen yedi sağcı partinin oluşturduğu BNP koalisyonun liderliğini sürdürmekte.

7 Mayıs'taki seçimler önce-

sinde Devlet Başkanı Erşad, üç kez seçim yapılacağını ilan etmiş, ancak muhalefet partilerinin boykot kararı nedeniyle, bu hedefe ulaşamamıştı. Begüm Hasene, seçimlerin yapılabilmesi için sıkıyönetimin kaldırılmasını ve siyasal faaliyetler ile insan haklarına getirilen kısıtlamaların sona erdirilmesini şart koşmaktadır. Ancak daha önce üç kez ertelenen seçimler bu kez engellenemedi ve yoğun yolsuzluk söyletilerine, seçimler öncesinde ve sonrasında muhalefet üzerinde uygulanan kısıtlama tedbirlerine rağmen, parlamento üyeleri seçilerek askeri yönetimin gündemdeki icazetli bir yeni hükümet kuruldu. Faşist Türk cuntası ile yakın ilişkiler içerisinde olan ve onun "demokrasiye geçiş" takviminden çokça yararlanan Korgeneral Erşad'ın seçimleri gerçekleştirmeyi başarsa da toplumsal hiçbir soruna çözüm getiremeyeceği ve halkın muhalefetini susturamayacağı açıkça görülmektedir.

Güney Afrika Faşist Rejimi Bölge Halklarını Tehdit Ediyor

Güney Afrika ırkçı-faşist rejimi, ülkedeki siyah halka karşı yürüttüğü insanlıdışı saldırularını tüm şiddetıyla devam ettirken, komşu ülkelere karşı da askeri saldırular geliştirmeye başladı. Mayıs ayı içinde üç komşu ülkeye karşı askeri harekatlara girişip, sınırı geçerek buralarındaki Afrika Ulusal Cephesi kamplarına saldıran Güney Afrika askeri birlikleri bu arada Angola topraklarına da girdiler.

Angola Savunma Bakanlığınınca bu konuda yapılan açıklamaya göre; Güney Afrika askerleri işgal altında tuttukları Namibya'dan sınırı geçerek Angola'nın Cumene bölgесine girdiler. Angola'daki devrimci iktidara karşı yıllardır karşı-devrimci faaliyetlerini sürdürden UNITA örgütüne yardım amacıyla yapılan bu saldıruların Mayıs ayı boyunca sürdüğü ve 22 Mayıs günü 50 Angola askerinin katle-

dildiği bildiriliyor.

Bu son gelişmeler de açıkça göstermektedir ki, Güney Afrika'nın faşist rejimi yalnızca siyah halk için değil, aynı zamanda bölgenin diğer mazlum halkları için de tehlikeli bir saldırgan güç durumundadır. Yillardır dünya halklarının gözü önünde ve emperyalizmin desteğiyle Azania halkını katliamdan geçiren ve Hitler döneminin kitle katliamlarını kat kat aşan bir vahşet örneği sergileyen Güney Afrika faşist yönetimi, aynı zamanda emperyalizmin bölge halklarına karşı seferber ettiği bir jandarması rolünü oynamaktadır.

Azania halkının bu faşist çağdaşı gırıha karşı kin ve nefretine şimdi bölge halklarının öfke seli de katılmıştır ve faşist Botha rejimi halkların bu birleşik öfke selinde, döktüğü kanlar içinde boğulmaktan kurtulamayacaktır. Halkların birikmiş acılarının intikamı korkunç olacaktır!



Eden Pastora Nikaragua Devrimi Karşısında Yenilgiyi Kabul Etti

Nikaragua'da uzun süreden beridir devrimci yönetime karşı silahlı karşı-devrim faaliyetleri yürüten Eden Pastora, yürüttüğü kavganın sonuksuzluğunu anlayarak 400 yandaşı ile birlikte Nikaragua'yı terkedip Costa Rica'ya sığındı. Eden Pastora, yandaşları ile beraber başlangıçta Somoza faşist yönetimine karşı verilen mücadelede Sandinistlerle birlikte hareket etmiş; ancak Somoza'nın devrilmesinden sonra, devrimin daha da ileriye götürülmesi çabalarına muhalefet ederek karşı-devrimci silahlı eylemlerle yönetimeye karşı savşamaya başlamıştı. Yürüttüğü bu faaliyetlerinin başarıya ulaşma şansı olmadığını gören ve ABD'nin Contralar eliyle yürüttüğü karşı-devrimci saldıruları ile aynı paralelde bulunduğu farkeden Eden Pastora, Mayıs ayı başlarında 400 adamı ile birlikte savaşçı bırakarak Costa Rica'dan sığınma talebinde bulundu.

Eden Pastora Nikaragua'yı terkettiğinden sonra, bu hareketinin gerekçesini şöyle açıkladı: "Sandinista yönetimini devirmeye çalışan Amerika'ya alet olmak istemiyoruz. Bu mücadelede Amerikan askeri olarak savaşmak istemiyoruz. Bizimki aşırı solcu bir yönetimle karşı verilen ulusal bir savaştı." Sandinist-

lerle karşı başkaldırılarının umutsuzluğunu da söyle ifade ediyordu Pastora: "Bu koşullarda, Sandinista yönetimine karşı askeri bir zafer elde edemeyeceğimizi anladık."

Eden Pastora ve adamlarının karşı-devrimci faaliyetlerini bırakarak Nikaragua'dan kaçmaları, Nikaragua Devriminin emin adımlarla ilerlediğinin ve hiçbir karşı-devrimci çabannın artık bu devrimi yolundan sapıtmayacağıının en açık kanıtı olmaktadır. Faşist diktatörlüğün yıkılması ardından gelinen yol ayrımda, devrim önüne engel olarak dikilen ve devrimin emekçi sınıfların iktidarı sağlama çalışmasının önüne geçerek sömürücü bir sınıfın yerine bir başkasını geçirmek isteyen bu kesimler şimdi bu amaçlarında önemli bir darbe yiyecek geri adım atmışlardır. Bu gelişme, Nikaragua Devriminin bundan sonra daha emin adımlarla ilerleyeceğini göstermektedir. Nikaragua Devrimi şimdi doğru témellerde daha çok derinleşme şansı sahiptir.

Diger taraftan, ABD emperyalistlerinin beslediği ve Nikaragua yönetimine saldırttığı karşı-devrimci Contralar, çabalarını umutsuzca da olsa sürdürmeyeceklidir. Bu toplumduşı olmuş çा-

pulcular guruhu, uzun süredir halka ve yönetimle karşı sürdürdükleri saldırularını şimdi de Nikaragua'da bulunan yabancılara yönetmeye başlıdalar. Bir süre önce burada çalışmakta olan 8 Alman, Contralar tarafindan kaçırıldı. Rehinelerin kurtarılması için başta Nikaragua yönetimi olmak üzere çeşitli

çevreler çabalarını sürdürürken, Nikaragua'da bulunan 70 kadar Alman işçi de Federal Almanyası'nın Managua Büyükelçiliği'ni basarak, Büyükelçinin ABD Başkanı Reagan'a başvurup arkadaşlarını kurtarmasını istediler. Ancak Contralarla çeşitli çevrelerin yaptığı görüşmeler sonucu rehineler geçtiğimiz günlerde serbest bırakıldılar.

Şili Halkı Faşist Cuntaya Karşı Mücadelesini Yükseltiyor

Şili'de Allende liderliğindeki sosyalist hükümeti 1973'te gerçekleştirdiği kanlı bir faşist darbe ile devirerek iktidarı gaspeden ve bugüne kadar esine ender rastlanır bir vahsetle yönetimini sürdürden General Augusto Pinochet rejimine karşı halkın devrimci muhalefeti gün geçtikçe artıyor. 13 yıldır bu faşist rejimi başından atmak için kararlılıkla mücadele yürüten ve bu kavgada yüzlerce evladını şehit veren Şili halkı hiçbir baskısı, tehdit ve saldıridan yıldadan savaşını sürdürüyor ve faşist cuntayı her geçen gün biraz daha köşeye sıkıştırıyor.

Bugüne kadar asker ve polisin namlularının tehdidi altında sayısız miting, gösteri, grev ve yürüyüş gerçekleştiren Şili halkı, son aylarda bu tür eylemlerini daha da yoğunlaştırıma başladı. Özellikle 1 Mayıs günü yüzbinler sokağa döküllerken son yılların en büyük ve kitlesel eylemini gerçekleştirdiler. Polisin eylemicilere saldırısı sonucu çıkan çatışmada onlarca kişi yaralandı veya öldürdü, yüzlercesi tutuklandı. Ancak bu faşist saldırular, ortamı daha da kızıltırmaktan öte sonuç vermedi. Diğer yandan devrimci gerilla kuvvetleri de saldırularını yoğunlaştırarak sürdürmektedirler.

Haiti ve Filipinler'de halkın faşist iktidarlarıalaşağı etmesi Şili halkı için de bir ilham kaynağı oldu. Şili halkı, Haiti ve Filipinler'den edindiği derslerle bu faşist diktatörlüğü artık daha fazla başında tutnamaya kararlı görünüyor. Şili'deki değişik partilerde yoğunlaşan muhalefet

güçleri, Pinochet'e karşı ortak mücadele karar aldı. Şili'nin en büyük iki siyasi partisi olan Hıristiyan Demokrat Parti ile Kommunist Partisi, faşist cuntayı devirmek amacıyla işçi kuruluşları ve meslek odalarını harekete geçirmemi hedefleyen bir "sivil itatisizlik" stratejisi üzerinde anlaştılar.

Diğer yandan, ülkedeki gelişmelerden giderek daha çok tedirgin olan ve faşist Pinochet rejiminin devrilerek halkın iktidarıının kurulmasından korkan ABD, faşist cuntayı biraz daha "ılımlılılaşma" yolunda zorluyor. Haiti ve Filipinler deneyinden dersler çikaran ABD, vakit henüz çok geç olmadan Şili'de de benzeri tedbirler almayı hedefliyor. Ancak, General Pinochet bu yoldaki ihtarlarla ısrarla kulaklığını tıkayarak sert faşist uygulamalarını sürdürüyor.

ABD'nin Şili'de almayı planladığı tedbirlerin etkili olması ise son derece şüpheli görünüyor. Çünkü Şili halkı, Haiti ve Filipinler halklarından farklı olarak, 1973'ler öncesinde Allende hükümeti döneminde oldukça demokratik gelişmelere tanık oldu ve gerçek özgürlüğün ne olduğunu yaşayarak öğrendi. Bu açıdan, gözboyacı tedbirler onu mücadeleden alıkoyamayacaktır. Allende dönemini yaşamış ve hiçbir zaman aklından çıkaramamış bulunan Şili halkı, gerçek huzur ve mutluluğu devrimde ve kurulacak gerçek bir halk iktidarında bulacaktır. Bu amaçla mücadeleşini bu hedefe ulaşınca dek kararlılıkla sürdürür.

Pakistan ile Afganistan Arasındaki Çatışmalara Bir Yenisi Eklendi

Afganistan ile Pakistan arasında Mayıs ayı içinde yeni çatışmaların meydana geldiği bildiriliyor. Bu konuda Pakistan Dışişleri Bakanlığında yapılan bir açıklamaya göre, 5 Mayıs'tan itibaren Pakistan'ın Parasınar bölgесine karşı Afganistan'ın uçak ve topçu ateşiyle giriştiği saldırıda 30 kişi öldürülürken, 1 Afganistan uçağı da Pakistanlılar tarafından düşürüldü.

Bilindiği gibi, Afganistan hükümetine karşı mücadele yürüten karşı-devrimci Afgan gerillaları Pakistan toprakları üzerinde ve Afgan sınırında üsleniyorlar.

Karşı-devrim hareketi buradan yönlendirildiği gibi, gerici Afgan gerillaları da zaman zaman sınırın geçerek Afgan ordusuna karşı eylemler geliştirmektedirler. Geriller Pakistan tarafından maddi, manevi ve teknik açıdan yoğun bir şekilde destekleniyorlar.

Afganistan'ın, Parasınar bölgесine karşı giriştiği askeri harekatın, bu alanda üslenmiş bulunan ve kendisi açısından bir tehdit unsurı olan karşı-devrimci gerillaları buradan söküp atmayı ve Pakistan tarafından kendilerine verilen desteği kesmeyi amaçladığı sanılıyor.

BİR GÜNÜN HİKAYESİ

Aziz

yok, bunlar yeraltı devletidirler, burada en az 100 kişi eğitim görmüş, barınmıştır. Biz bunları böyle yakalayamayız...

Askerler komutanlarından ilk kez böyle sözler işitiyorlardı, işin ciddiyetini bu kadar net görüyorlardı. "Öyle ya. Yoksa devlet niye bu kadar Apoculardan korkuyor" diye kendilerine sordular. "Bereket versin ki, barınak boştu, yoksa Apocular hepimizi vurabilirlerdi, bir tek kişi bile kurtulmazdık" düşüncesi hepsine hakim olmuştu.

Faşist komutan, önce raflara dokunmadan her tarafı kontrol etti. İşin içinde Apocu kurnazlığı olabilirdi, dikkat etmek gerekiyordu. Raflarda bulunan boş şişelerle, ağaçlarla örülmüş duvarlara, tahta dösemeye baktı, uzun süre inceledi. Gizli bir bölme, tünel olabilirdi. Fakat ne gizli bir

bölmeye ve ne de tünele rastlayabildi. Mevcut olan sadece uzun süre önce terkedilmiş bir barınak, yerdeki paslı tenekeler, yırtık lastikler, çürük tahtalar ve sağa-sola atılmış boş şişelerdi. Bunları dışarı çıkararak dizdiler, ardından da barınağı bir enkaz haline getirdiler. Fasist komutan ve

askerler bu işleri bir an önce bitirme telaşındaydılar. Askerler kısmen rahatlamlıslarsa da korku ve tedirginlikleri hala devam ediyordu. Hain ise, "ödül"ünü bekliyordu. "Ödül"ünün ilki bir "aferin"di, ikincisi de faşist komutanın bir "teşekkür"ü olabilirdi. Ama "teşekkür"lük bir-

şey yapmamış olacak ki, komutan dönüp bakıyordu bile. Hain ölümün korkusunu yeniden yaşamaya başlamıştı. "Ya Apocular benim olduğumu öğrenirlerse? Ya askerlerden biri gidip Apoculara söylese..." Ya'ları devam edip gidiyordu.

Faşist komutanın gelişteki sevinci de kursağında kalmıştı. Başlangıçta, "birkaç Apocu vurur ya da yakalarsam rütbemi yükseltirler, gül gibi hayat sürerim" diye düşünmüştü. Ama ormana adım atmasıyla birlikte işin ciddiyetini çok iyi

anlamıştı. Barınağı görünce korku histerilerine tutulmuş, ölümü yanibaşında hissetmişti. Aslında barınağın boş olması, Apocularla karşılaşmamaları askerler gibi onu da sevindirmiştir, çünkü ölüm korkusunu iliklerine dek yaşamıştı. Ama herşeye rağmen, rütbe yükseltme tutkusundan, faşist duygularını, vahşiliğini, sadistliğini uygulama hırsından vazgeçmemiştir. Bu yüzden üzülmüştü.

Barınağın sökülmesi, "eşyaların" dışarı çıkarılması, Reolara, kariyerlere taşınması işinin bitmesiyle birlikte hepsi arabalara binmek için arkalarına baka baka koştular. Arkalarında kara, isli dumanlarını, vahşi uğultularını bırakarak gidiyorlardı.

Askerler kendi aralarında gülüşüyorlardı. Aralarından bir asker yüksek sesle "he gardaş he gülün halimize. Apocular çıkışdı o zaman hepimizi güzel güldürülerdi..." dedi.

-Vallahi öyle! Adamlar yer-
altında apartman yapmışlar.
Bunu kaç kişiyle yapmışlar,
nasıl yapmışlar, neyle yapmış-
lar, onu allah bilir...

-Diyorlar ki Apocular havada uçan kuşu vuruyorlarmış, ölümden de hiç korkmuyorlarmiş...

-O gün komutana çay götürmüştüm. Alay komutanı da vardı. Oturmuş konuşuyorlardı. Apocuların asker vurma dikişlerini, önce komutanları

*Gönül sen de hasret misin
Kızıl gül açmış bahçeme?
Naz mı eylersin
gonca gül gibi
Dağ mı özlemişsin?
Ası dağları,
Dağ engindir, yücedir
Konarsa başına bir bülbul
Özgürlik çağırır o zaman.
Altın kafes nedir ki, tutsak!
Gül de yeserir kar altında,
Ama gem vurulamaz yürekler
Söken şafak gibi
Tertemizdir ası dağ
kızın yüregi.
Kirli çizmeler leke sürer*

hedeflediklerini, çok iyi eğitilmiş olduklarını söylüyorlardı... Yoksa bizim komutan niye o kadar korkuyordu?

-Bu Apocular da kim oluyor? Bir çıkışlardı görürdü onlar. Gözümü kırpmadan teker teker vururdum...

Askerlerin hepsi son sözü söyleyen askere alaylı alaylı baktılar, ardından da durdurulmaz bir kahkahaya başladılar.

-Sen gene bedavadan atıyorsun. Ulan bir dal çatır-disıyla yere bayığın düşen kimdi? Zorbela ayıltılar seni, neredeyse dünyani değiştiriyordun. Bir de kalkıp havanı atıyorsun. Tabi tabi gözünü kırmadan teker teker vurursun, bunu biz çok iyi biliriz!

Başka bir askerin “arkadaş onu-bunu bilmem, ben bu işte yokum, iyi ki sağ kurtulduk” demesiyle askerlerde ses kesildi. Doğru ya! Az da olsa ölümden kurtulmanın sevinci vardi, bir-kez daha “yaşama” dönümş-lerdi. Umutsuzluk, inançsızlık, korku ve tedirginlik dolu olan yarı-ölümlü bir “yaşama”.

Orman yabancı işgalcilerin gitmesinden duyduğu sevinçle türkü söyleceresine uğulduyor, korkakların haliyle alay eder gibi uğultular çıkarıyordu. Kuşlar yeniden civıldıştı, sular motor uğultularından kurtulmanın sevinciyle çağladı.

Bir günün hikayesinin bir kesiti böyle başladı ve böyle bitti. Ama gelecek günlere bir şeyler ileterek ve bir şeyler öğrete-rek...

12.1.1986

*beyaz tenine
toprak ana.
Yeşermesin diye bahar,
mutlu bahar.
İnanır misin asırlardır
gözüm aç?
Doyamam ki bir yudumda.
İçemem ki sevdanı hep.
Aşk mecmuası çizemem ki
tenin için,
Romancı ve ressamlar varken
neyim ki?
Ama nakis nakis
işleyeceğiz seni,
Kızıl kordon, yağlı kurşun
ak gerdan ile.*

GENELDE VE KÜRDİSTAN'DA HALK SAVAŞI

«Halk savaşı, halk tarafından halk için verilen bir savaştır» (Giap)

Kapitalizm gelişerek can çeken aşaması olan emperyalist konuma geldiğinde, sermayesini yoğunlaştıracak, emekçiler üzerinde en amansız şiddetini uygulamaya koyuldu. 20. yılın ilk çeyreğinde zulmün, vahşetin ve halkların tutsaklığının diyarı olan Rusya'da çelişkiler en amansız bir biçimde yaşayıyordu. Halk kitlelerinin kabaran öfkesini otokrasi zaptedemez hale gelmişti. Zincir en zayıf halkasından parçalanmak zorundaydı. Parlayan Lenin şafağı gerçekliği formüle etmişti: "Proletarya kuvvet yoluyla otokrasiyi ezmek ve burjuazinin tutarsızlığını etkisiz hale getirmek için köylü yiğinlarıyla ittifak kurarak demokratik devrimi sonuna kadargötürmeli dir." Ekim Devrimi, işçi ve yoksul köylülüğün gerçekleşen ittifakı temelinde halk savaşının bir yöntemi olan ayaklanma ile sonuca gitti. Niçin ayaklanma yöntemi diye sorulabilir.

Her şeyden önce Leninizm, burjuva iktidarının ancak zor yoluyla yıkılabileceği ve devrimin ancak geniş kitlelerin her türlü mücadele yöntemiyle devrimci gücün ortaya çıkarılması ile başarılabilceği anlayışını içerir. Rusya koşulları bunu zorunlu kılmaktaydı ve üstelik emperyalist bir ülkeye özgü koşulları. Başka halkları ezen ve emperyalist statüdeki bir egenmen sınıfı karşı mücadelede kentlere dayanma sorunu vardı. İşçi sınıfı uzun süreli bir siyasal ajitasyon ve propagandaya bilişenip örgütlenme olanağına sahipti. Bu koşullarda burjuva devlet mekanizmasını parçalayıp, proletarya iktadarnı kurmak için; şehirlere dayanarak, kısa süreli ayaklanma ile devrimi zaferde götürmek mümkündü. Eğer koşullar elverişliyse en uygun yöntem de budur. Bir de Ekim Devrimi'nin gerçekleşmesinin öngününde var olan emperyalistler arası çelişkiler ve sivash koşullarının yaratığı ortam dikkate alırsa, bu durum

daha iyi anlaşılacaktır.

Ekim Devrimi, halkın silahlılaşmış gücüyle, kendi ülke koşullarına ve uluslararası ortamın gerçekliğine bağlı olarak izlenen yöntemle halk tarafından gerçekleşen bir devrimdir. Devrimci savaşlar tarihinde bir dönemeci oluşturur. O, ilk kez, işçi sınıfı partisi önderliğinde işçi-köylü ittifakının halk kuvvetlerine dayanarak, sınıfız bir topluma giriş yolunu açan emekçilerin gerçek halk savaşını yaratmıştır. Sömürulen sınıflar, kendi ekonomik ve politik kurtuluşları için yürüttükleri mücadelelerini doğrudan vardırarak iktidarla taçlandırmışlardır. En önemlisi de, Ekim Devrimi, daha sonra gelecek devrimci mücadelelerin temelini oluşturmıştır. O, yeni bir çağ; proletarya devrimler çağını açmış olduğu gibi; Batının proletarya devrimleri ile Doğunun sömürge devrimleri arasında da bir köprü kurmuştur. Ekim ayaklanmasının hemen ardında, üç yıl gibi bir süreyi kapsayan halk savaşı sürmüştür.

Ekim Devrimiyle birlikte, ifadesini iktidarda bulan sosyalizmin somut gerçekliği ortaya çıkmıştır. Artık emperyalizm, karşısında ideolojik ve politik anlamda mücadele veren bir sosyalizmin yanısıra, etki alanları sürekli genişleyecek bir sosyalizmi bulmuştur. Bu noktada o, artık tükenen bir noktadadır. Bundenle, gücün daha da yoğunlaştırarak, şiddetini en üst ve en saldırgan boyuta ullaştırır. Karşı-devrimin sürekli ve en kanlı bir biçimde zorunu uyguladığı faşizmle karşı karşıya gelinir. Faşizm, metropollerden en kanlı şekilde bağımlı ülkelere yayılır. Halklara karşı dinmeyen sürekli bir zor uygulanır. Bu süreçte halk savaşları da yeni özgül biçimler kazanarak zenginleşir. Halk savaşları, yoğunlaşmış karşı-devrim iktidar zoruna karşı, sürekli ve en modern tarzda teçhizatlandırılmış zoru bertaraf etmeye hizmet eden; zayıf konumındaki halk güçlerinin kuvvetlerini

merkezileştirmeye yönelik olan ve kerte kerte güçlenen, sürekli bir devrimci zoru, UZUN SÜRELİ BİR HALK SAVAŞINI geliştirir. Ne var ki, bu süreçte, Balkan halklarının mücadelesi kendisine has bazı farklı yanollarla ayırdedici bir özelliğe sahiptir. Burada da sonuca ayaklanmaya gidiyor. Ve günümüzde, tam da bu noktada çoğu kez yanlışlıkla düşüyor. Bağımlı veya sömürge ülkelerde strateji tespitine gidilirken; kısa süreli ayaklanma ile ve şehirlere dayalı olarak zaferle ulaşabileceğinin sanısına kapılırlar. Oysa, bu ya o ülkelerdeki devrimci süreci ve uluslararası ortamın yarattığı sonuçları kavrayamamanın ya da uzun süreli, zorlu sömürge koşullarına has bir mücadeleyi yürütmede sebat edememenin, küçük-burjuva sınıf yapısından kaynaklanan bir çarptırmasıdır. Evet, Balkanlarda ve onun en karakteristik örneğini oluşturan Bulgaristan'da sonuca bir ayaklanma ile gidildiği doğrudur. Ancak buradaki halk savaşının genel devrimci gelişim sürecinin ne olduğu önemlidir. Bu halklar daha 19 yılın sonundan itibaren önemli devrimci gelişmeler yaşamaktadırlar. Köklü bir ulusal direniçi mücadele geleneğine sahiptirler. Ve hem siyasal hem de sosyal olarak Rusya'daki gelişmelerden en yakından etkilenen halklardır. Oradaki işçi sınıfı hareketi içindeki tüm olumlu ve olumsuz gelişmeler kendilerine yansımaktadır. Daha o yıllarda işçi sınıfı kendi siyasal örgütlenmesine sahip olmuştur. I. Dünya Savaşı ardından Komünist Partisinin büyük önderlerinden Dimitrov gibi devrimcilerin bile parlamentoda temsili güçlerini oynayabildikleri bir burjuva demokratik dönem yaşanmıştır. Temelinde kentler olmak üzere, siyasal ajitasyon ve propaganda geni kitleleri bilinçlendirip örgütlenme olanağı vardır. Komünistler etkin bir politik mücadele döneminde geçmişlerdir. Bu kadar hızlı gelişmeler

içinde emperyalizmin yanında bir avuç çete iktidarı fasist bir darbeyle gaspeder. Kitleler bu uygulamaya karşı zaten bir ayaklanma durumundadırlar. Komünistler ise sadece bu ayaklanmadada en önde savaşırlar. (1923, Eylül Ayaklanması). Ancak devrimci sürecin yeterince olgunlaşmadığı görülür. Bu ayaklanma, gelecekteki büyük hareketin bir provası ve hem de deneyim kaynağını teşkil eden bir mihenk taşı olur. Yıllar boyu süren bir partizan savaşı (gerilla savaşı) başlar. Temel hareket alanı yüksek Balkan Dağlarıdır. Oradan köylerdeki ve şehirlerdeki düşman kuvvetlerine, garnizonlarına saldırular düzenlenir. Halk kitleleri cephe esprisince örgütlenir. Gelişen koşullara göre cephenin muhtevası genişler. Bu, halk kurtuluş ordusunun yaratıcısı olur ve 1940'lı yıllarda ise dünya çapında gelişen bir savaşı bütünsüzdir. Faşist orduları püskürten Sovyet Kızıl Ordusu bu ülke topraklarına kadar gelir. Komünistler bu anı güçlü bir şekilde değerlendirerek, genel bir halk ayaklanması kardeş Sovyet halkın desteğiyle birleşirler. Yıkılan faşist iktidarların yerine halk iktidarları doğar.

Ne var ki, Doğudaki halk hareketleri UZUN SÜRELİ BİR HALK SAVAŞI'nın tüm kendine özgü, karmaşık, çetin ve aşamalı süreçlerini yaşırlar. Bu ülkelerin (sömürge, yarı-sömürge, yeni-sömürge, Vietnam, Çin vs.) uzatılmış savaş stratejisi; halk savaşında bir yöntem olan ayaklanmayı reddetmemekle birlikte; kendi ülke koşullarının somutundan hareketle, gerillaryı stratejik bir öğe olarak kabul eder ve sonuç alıcı mevzi savaşlarına doğru böyle ilerler.

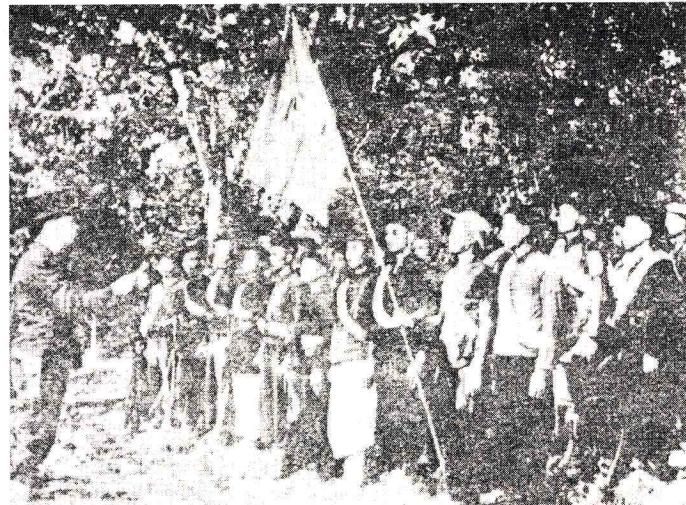
"Stratejik olarak uzatılmış bir savaş ve çabuk sonuçlu seferler ya da muharebeler, aynı şeyin iki yüzüdür, iç savaşlarda aynı zamanda ve eşit önemde kabul edilmesi gereken ve anti-emperyalist savaşta da uygulanabilecek iki ilkedir." (Mao)

Fakat bu ülkelerde, 'her şeyden önce, bu strateji' uzun süreli bir savaş stratejisi olmalıdır. Bu, bütün devrimci savaşlar ve bütün halk savaşları mutlaka uzun süreli savaşlar olmalıdır demek değildir. Eğer başlangıçta şartlar halkın için elverişliyse ve güçler dengesi devrim lehine dönüştürirse, devrimci bir savaş kısa zamanda sonuçlanabilir. Fakat... biz çok daha güçlü düşmanla savaşmak zorundaydık. Gayet açıkta ki; güçler dengesi daha başında tayin edici çarpışmalar verme imkanını bizim elimizden alıyordu. Kısacası bizim için düşmanı çabucak yenilgiye uğratmak imkansızdı.

Sadece uzun ve zorlu bir direnişle kendi güçlerimizi sağlamlaştırırken, düşman kuvvetlerini azarazayıpratabilir, güçler dengeinin gitikçe lehimize dönmesini sağlayabilir ve sonuç olarak zaferi kazanabiliirdik. Başka bir şansımız yoktu... Uzun süreli devrimci savaş, içinde birkaç farklı aşamayı bulundurmalıdır." (Giap) Stratejik savunma, stratejik denge ve stratejik karşı- saldırısı aşaması olarak ele alınmalıdır. Bunun somut mücadele biçimleri; gerilla savaşı, hareketli savaşı ve mevzi savaşıdır. Ancak, "Biz düşmandan siyasi olarak, düşman da bizden maddi olarak üstün bir durumdayken, halk savaşında zaferi sağlamak için, yaygın bir gerilla savaşı geliştirmek gereklidir. Gelişme seyrine bağlı olarak, mevzi ve hareketli savaşlarla da desteklenen, ama esas mücadele şekli gerilla olan bu dönemde, düşmanın stratejik saldırısında, halkın ise stratejik savunmada olduğu ilk aşamadır."

HALK SAVAŞINDA STRATEJİK SAVUNMA VE GERILLA SAVAŞI

"Gerilla savaşı, güçlü bir şekilde donatılmış ve iyi eğitilmiş olan saldırgan bir orduya karşı koyan, iktisadi bakımından geri bir ülkenin geniş kitlelerinin savaşıdır. Düşman güçlüğe ondan sakınılır. Düşman güçsüzse ona saldırılır. Modern donatımıza karşı ona rahat vermeyerek ya da askeri harekatı siyasi ve ekonomik eylemle birleştirerek karşı koyar. Cep-



General Giap, 34. Kışlık Silahlı Propaganda Muğrezzet'in kurucusuuyeleri ile (22 Aralık 1944)

henin sabit bir yeri yoktur. (Düşman neredeyse cephe de oradadır.)" (Giap)

Ülkenin düşman işgali altında bulunan bölgelerinde gerilla faaliyeti yayılır. Yürüttülen devrimci savaşım toplum yaşamının politik, ekonomik ve kültürel olmak üzere bütün alanlarını kapsar. Her ferdi bir asker, her köyü bir kale, her parti hücresi ve köy yönetim komitesini bir savaş kurmayı haline getirmek esastır. Halk savaşının bu ilk aşamasına geçişte yetersiz donatımla işe başlanacağı besbellidir. Zaten politik ve ekonomik bakımdan geri ve dengesiz bir gelişim içinde bulunan sömürge, yarı-sömürge veya yeni-sömürge bir ülkenin, büyük ve güçlü bir düşmanı, küçük ve zayıf kuvvetlerle yenme hareketidir bu. Hiçbir araca sahip olunmasa dahi, onu elde etmek ve kullanmayı öğrenmeye çalışmak kutsal ve kaçınılmaz insanı görevdir. Zira, "Silah elde etmeye ve bularım kullanılmasını öğrenmeye çalışmayan ezilen bir sınıf (veya halk b.n.) köle işlemi görmeyi hak eder." (Lenin) Bu, İnsan Hakları Bildirisinde bile teminat altına alınmış bir husustur.

"Devlet, halkın haklarına aykırı davranışırsa; başkalıdır halkın için görevlerin en kutsal ve kaçınılmazıdır." Nitekim, Giap dumru söyle ifade ediyor: "Partımız, silahlı ayaklanması için hazırlık yapmaya karar verdiğinde, elimizde ne askeri kuvvet, ne de faaliyetlerimiz için şic-

rama tahtası olarak kullanabileceğimiz bir metrekarelik özgür toprak parçası vardı."

Düşmanın en fazla denetimi altında bulundurduğu alanlar büyük kentler, ara muharebe hatları ve önemli ovalık alanlardır. Düşman en güçlü mevzilenmesini buralarda tâkim eder. Ordu ve kolordu merkezleri, idari ve kültürel merkezler buralardadır. Düşmanın denetimi altına alamadığı alanlar, hiç kuşkusuz ki büyük önemdedir. Görev, bu bölgeleri çoğaltmak ve genişletmek için, mantar gibi fışkıracak gerilla bölgelerini bu alanlara dayandırmaktır. Bunun için sadece politik, askeri ve ekonomik değil; en önemlisi, kültürel alanında da büyük çaba göstermektedir. Zira düşman, ülkenin eski kültür merkezlerini, kültür bakımından da kendi geri bölgeleri haline getirir. O halde, kendi direnme savaşını veren halk da, olaylарinden ele alıp, kültür bakımından geri, yurtseverliğin en diri olduğu alanları kültür merkezleri haline getirmekle uğraşır. Direnişin ilk kültürde burada doğar. Ve direniş destanlarıyla örülü kültür buradan; düşman tarafından iğdiş edilmiş olan alanlara yayılır. Bu da uzatmalı savaşın kırdan kente yayılma karakterinin bir diğer hususudur.

Bu ilk aşamada düşman güç bakımından üstün, direniş kuvvetleri ise aşağı durumdadır. Aşamanın başından sonuna doğru izlenen seyirde, güçler dengesinde

çeşitli nispi farklılıklar ortaya çıkar. Zaten yoksul durumda bulunan halk, bu savaş halinin başında daha da zorlanır. Ekonomik olarak her gün daha da yoksullaşır. Çin vb. ülkelerde bu durumu bazı kimseler "boyun eğme" teorisini için istismara kullanırlar. "Silaha sarılmak düşmanın saldırısını azdırır, halk katliamdan geçirilir, ekonomik olarak çöker" vaazlarıyla, "silahın bırakılması" istenir. Fakat aynı dönemde, ikinci bir değişim vardır ki bu, geleceğin tüm seyri ni belirler. Bu, savaşta kazanılan deneyimler, devrimci silahlı kuvvetlerin kaydettikleri gelişmeler, politik ilerlemeler, halkın seferber edilmesi, kültürün yeni muhtevayla gelişimi, gerilla savaşının ortaya çıkması ve uluslararası desteği artmasıdır.

Aynı dönemde düşmanda da ortaya çıkan farklılıklar önemlidir. Uzatmalı savaşta onun sonunu belirleyecek gelişme; yüzbinler değerine varan maddi kayıp, silah ve savaş gereçlerinin tükenmesi, askerlerin maneviyatının bozulması, kendi hali kında hoşnutsuzluk, ticari darboğaz, parasal harcama, dünya kamuoyu tarafından kınanması gibi olaylardır. Diğer bir durum ise, işgal altında bulunduğu topraklarda ekonomik sömürünün derinleştirilmesidir. Bunu ise "iş olanakları açılıyor" bahanesiyle, bazı kimseler bu tür ülkelerde "ulusça boyun eğme ve uzlaşma" teorisine dayanarak yaparlar. Bu, düşmanı kısa ömründe besleyen olur.

Oysa buradan çıkan tek önemli sonuç, savaşın UZATMALI BİR HALK SAVAŞI olmasındaki zorunluluğunun kesinliğidir.

Gerilla savaşı bu güçler denge ortamında doğar ve gelişir. Ancak başkan Ho Chi Minh'in talimatlarından alınan bir özgürlük görülür Vietnam savaşında. Bu, 'düşmanın, az veya çok istikrarlı bir yönetim ile işgal kuvveti olarak güçlü mevzileri elinde tuttuğu durumlarda, ayaklanmanın öncü birlikleri olarak silahlı propaganda birlikleri'nin kullanmasıdır.' Daha sonra birçok ülkede izlenecek olan stratejik savunma aşamasının ilk evresindeki SILAHLI PROPAGANDA BİRLİKLERİ, Viet-

nam halkın UZUN SÜRELİ HALK SAVAŞINA kendi de neyiminden sunduğu bir katkıdır.

Ulusal kurtuluş savaşını yükseltmek ve bunun görevlerini yine getirmek için, halkın doğrudan katılımı ve buna parti örgütlerinin öncülüğü birinci derecede bir olgu olduğuna göre; silahlı propaganda birliklerinin de asal görevi bu olacaktır. Yani silahlı propaganda birliklerinin birincil görevi parti örgütlerini inşa etmektir. Azgin karşı-devrimci saldırular ortamında, parti örgütlerinin inşası, yürütülecek silahlı propaganda ve ajitasyon

paganda birliklerinin en önemli bir diğer stratejik görevi de halkın birleşik cephesini yaratmaktır.

Bir üçüncü de, güçlü bir siyasi ard cepheye sahip olunması gereken ortamda, başlatılamayan gerilla savaşını başlatmak için politik hazırlığı yürütmektir. Zira gerilla savaşında ikmal, teçhizat, levazım sorunları olduğu gibi; saklanma, eğitim yapma ve dinlenme için de güçlü siyasal ard bölgeler gereklidir. İşte, silahlı propaganda birliklerinin ülke çapında yürüttüğü faaliyetlerle, halkın içinde gerillanın hazırlık temeli yaratılmaktadır. Gerilla savaşı, ancak, silahlı propa-

faaliyetle gerillağa geçişin koşulları doğan bölgelerde gerilla birliklerine dönüşür. Birlikler, gerilla birliklerine dönüştüğü bölgelerde, stratejik savunma aşaması boyunca, gerilla faaliyetleri geliştirmekten de yükümlü gerilladır. Her ne kadar gerillanın birinci yönünü askeri faaliyetler oluşturuyorsa da uygun biçimde siyasal faaliyetleri de sürdürmeye yükümlüdür. Ancak, silahlı propaganda birlikleri, gerillağa geçiş koşullarının olmadığı alanlarda, bu koşullar oluşuncaya kadar kendi varlıklarını sürdürür. Öyle ki, ülkenin bir sahasında stratejik savunma aşamasının ilk evresi olan silahlı propaganda faaliyetlerini sürdürürken; aynı dönemde elverişli sahalarda gerilla birliklerinin faaliyetlerini yürütür.

Gerilla savaşında saldırular genellikle beklenmedik ve şaşkınlıktır. Gerilla birliklerinin temel prensibi, harekatta bulunurken; gizli ve hızlı hareket etmek, düşmana birden bire saldırmak ve muharebeyi çabuk sonuçlandırmaktır. Gerilla savaşının temel ilkesi saldırıdır. Her savaşta olduğu gibi, gerilla savaşında da, savaşan hâsimların hangisinin insiyatif ele geçireceği önemlidir. İnsiyatif yitiren güç, edilgen duruma düşer ve hareket olağanlığı kısıtlanır. Gerilla buna büyük önem verir ve savaşta insiyatif elde tutmaya çalışır. Zira, onun savaşında normal mevzi savaşlarının da üzerinde, insiyatif onun için yaşamsaldır. Bu nedenle, zor koşullardan hareket eden gerilla, insiyatif elde tutmak için düşmanın zaaflarından yararlanır. Düşmanın işgalci ve barbar bir güç olması, gerilla birliklerine milyonlarca yurtaşın desteğini kazandırır. Düşman ordu birliklerinde erden komutan kada bir şansızlık ve manevi çöküş yaşanır. Bu ise, düşman komutanlarının karar ve iradelerinde şansızlık ve ahmaklık yaratır. Bu noktada, destegeni kazandığı halkın içinde hareket eden gerilla, insiyatif elde tutma olağanı bulur.

Esneklik gerillanın diğer bir ilkesidir. O, kuvvetlerini esnek kullanır. Bu da, insiyatif doğrudan gerillanın lehine çevirir. Gerilla savaşı, doğası gereği, üst-

lendiği görevlere ve düşmanın durumuna, araziye ve yerel halkın koşullarına uygun olarak kuvvetlerini esnek bir şekilde kullanır. Bu kuvvetleri, hareket tarzı, dağılma, toplanma ve mevzi değiştirmedir. Çin'de, kuvvetleri kullanan bir gerilla komutanı, denize ağı atan bir balıkçıya benzetilir. Ağı'ını hem elden geldiğince geniş yayar ve hem istediği anda bir araya toplayabilir. Balıkçı ağı atarken, suyun derinliğini, akıntıının hızını, bir engel olup olmadığını hesapladığı gibi; gerilla komutanı da kuvvetlerini yayarken, bütün kuvvetlerin bağlantısını, muharebeyi sürdürme ve ana kuvvetlerini yeteri kadar elde bulundurma hesabını yapmak zorundadır. Av yeri nasıl sık sık değiştirilirse, gerilla birliği de mevzisini sık sık değiştirmek zorundadır. Dağılma, toplanma, mevzi değiştirmeye gerilla savaşında esnekliğin üç yoludur. Tüm bunları yaparken, en önemlisi de planlama temelinde hareket etmesidir.

Gerilla savaşı sürdürdüğü ortamda, gerillanın henüz ele geçiremediği ancak sık sık baskınlar düzenlediği bölgeler söz konusudur. Giderek bu bölgeler, gerillalar oradayken onların, gerillalar gidince ise, işgalci gücün elindedirler. Bu bölgeler henüz tümden gerilla üyeleri sayılmas ve bunlara gerilla bölgeleri denilir. Bu gerilla bölgelerinde savaş veren gerilla kuvvetleri, birliklerini genişletir, savaşımı hızlandırır. Nitekim bu gerilla bölgeleri, gerilla savaşına özgü savaşından geçtikten sonra, üs bölgeleri haline dönüşür. Bu üs bölgelerinde düşman kuvvetleri önemli oranda imha edilir veya teslim alınır. Halk kuvvetleri harekete geçirilir. Üs bölgeleri sağlamlaştırılır. Gerillanın daha düzenli, hareketli birliklere geçiş sağlanır. Giderek gerilla bu üs bölgelerin mevzilerine dayanarak, düzenlenen hareketli savaşlarla üsler daha da gelişir.

Ne var ki, uzatmalı savaşın doğası gereği bazı alanlarda üs bölgeleri oluşturulurken ve bazı alanlarda gerilla bölgelerinin varlığı söz konusu iken; bazı alanlarda ise, gerilla kendi bölgelerini oluşturma çabası içindedir.



faaliyetlerine doğrudan bağlıdır. Bu demektir ki, silahlı propaganda birliklerinin birincil yanı siyasaldır. Bu politik ortamı yaratmaya uygun birliklerin ilk hedefi, düşman tarafından, parti örgütlerinin imhasına yönelik olarak geliştirilmiş ajan-muhbir değildir. Bunun yanısıra, hain feodal-komprador güçler, işkenciler de hedefdir. Ancak bu hedeflere yönelik, yaratacağı politik ortam esas olarak dikkate alınır. Düşmanın oluşturduğu ag'a indirilen darbelerle, halka güven verildiği gibi, halkın içinde kökleşmenin de zemini yaratılır. Bu faaliyetlerle halkın içinde yürütülen siyasal propagandayla, tüm halkın birliğinin sağlanması esas alınır. Bu, zaferle varmak için tüm halkın cephe birliğini oluşturmaktır. Parti öncülüğünde halkın bünyesine nüfuz eden silahlı pro-

ganda birliklerinin yarattığı gizli üsler temelinde yükseltilir. Halk içinde sağlanan siyasi eğitime, gerilla maddi ve manevi destek sunulur. Bu süreçte gerillanın teknik hazırlıkları da yapılmıştır. Bunun yanısıra, gerilla birliklerini yönetecek, askeri ve siyasi bilgilerle donatılmış gerilla komutanları da ortaya çıkarılır.

Gerillanın bir ön biçimi olan silahlı propaganda birlikleri, ordu düzenleninden farklı bir hareket tarzına sahiptirler. Her düzeyde mutlak merkeziyetçilik yerine (ordudaki gibi), komuta insiyatif, hareket esnekliği önemlidir. Genel stratejiye bağlılıkta, merkezi bir hareketlilik söz konusu iken; taktik hattın harekete geçirilmesinde birlikler insiyatif sahibidirler.

Silahlı propaganda birlikleri ülkenin genelinde yürütükküler

Baskı Gören Halk Örgütlendi mi...

Başтарafı Syf: 8'de

(Yürekli) köyleri ile dağlarda bulunan çobanlar ve İğdır tarafindan gelen yarı göçeve halka (Koçerler) da baskı uygulanıp sindirilmeye çalışılmaktadır.

Bunca baskı ve zulüm sonucunda düşman ne kazandı? Tek kelimeyle kendisi lehine hiçbir şey. Ancak halkın kin ve nefretini derinleştirdi; mücadele azmini biledi. Halka yapılan işkenceler, atılan dayak ilk panik dışında hiçbir yıldızkılık ve korku yaratmadı. Aksine adeta gülük yaşamın bir parçası haline geldi. Sonuçta öyle bir tablo ortaya çıktı ki, düşman köyün bir ucundan çıkarken, devrimciler diğer uçtan köye girdiler. Halk, sömürgecileri işaretle, "İste, geldiği gibi gidiyor it sürüsü, vahşi Romi reş!" diyerek devrimcileri başına bastı. Düşman baskısı halk ile devrimciler arasındaki bağları daha da güçlendirerek onları ortak kavgada bütünlüğe getirdi.

Düşman bunca baskı ve zulümle halkın devrimci öncülerinden koparamayınca bu kez de kuru tehditlere başvurmaya başladı: "Hepinizin canını yakacağız. Sizleri zindanlara doldurup, köylerinizi bombalayacağız. Köylerinizin ismini haritadan sileceğiz. Sizlere banka kredisi vermeyeceğiz. Siz devletin hiçbir olanağından faydalana mayacaksınız, çünkü komünistiniz, bölcüsünüz. TC'ye ihanet ediyor, Kürt devleti kurmak istiyorsunuz..." Bu tehditlere karşılık köylüler ise şöyle konuşmaya başladılar: "Bugüne kadar bu devletin bize ne faydası dokundu ki! Ormanın talan eden o; çayırlarımızı, tarlamızı tatbikatlarda ezip geçen o; bizi yok pahasına çalıştırıp sömüren, rüşvet alan o; şehrde indik mi dayaktan geçen o. Bugüne kadar ne doktorunu ve ne de veterinerini gördük. Bize

bugüne kadar devlet zamandan, zulümden başka ne verdi ki, bugün ne verecek? Hiçbir şeyini istemiyoruz."

Halk herşeye rağmen, devrimcilerden yana olduğunu gizlemiyor. Çok sınırlı bir kesiminde yardım ve destegini esrigemiyor. Katlandığı acılara, cektiği ızdıraba karşılık halkın devrimcilerden istediği bir tek şey var: Sömürgeci komutanların, MİT ajanlarının ve muhbirlerin cezaalanırmaması. Bir ajan cezalandırıldı mı halk sevincini dağda, ovada, köyde, şehirde, her yerde açıkça dile getiriyor; komutana dolaylı tehditlerde bulunmaktan geri durmuyor. Düşmanın ağır baskıcıları ve buna karşılık devrimcilerin halka eziyet edenleri cezalandırması, halkın her geçen gün daha fazla ulusal kurtuluşu saflara itiyor.

Evet, TC'nin Göle ve Şenka ya'daki dostluğu budur. Onun koruyuculuğu işkencedir, irza geçmedir. Onun sahip çıkışı sómürüdür, talandır. Onun alanındaki varlığı kan emicilikten başka birsey değildir. Alandaki azınlıklardan tutalım aileler ve kabileler arasındaki kadar, her türlü çekişmenin, çatışmanın tek sorumlusu ve körückleyeni Türk sömürgecileridir. Onlار ulusal ve toplumsal gelişmemizin, halkın mutluluk ve refahının önündeki en büyük engeldirler. Bu vahsi ve barbar güçten hesap sormak ancak ve ancak 7'den 70'e kadar tüm bir halk olarak, PKK önderliğinde gelişen KUKM'nın birleşik cephesine ve halkın askeri gücü HRK'ye katılıp savaşmakla mümkündür. Bundan başka hiç bir kurtuluş yolu yoktur.

M. Şenkur

Türkiye'de Kürt Gerillaları...

Baştarafı Syf: 10'da

ortamın sürdürdüğü ülkenin kalan kesiminde basın "Doğu sorunu" yaklaşma fırsatı bulmaktadır. En önemli Türk gazetelerinin ilk sayfalarında hemen hemen her gün gerilla eylemleri ve askeriye ile ilgili haberler yayınlanmaktadır. Her ne kadar isyancılar "çete" veya "terörist" olarak adlandırılsalar da, bazı redaktörler, Kürtlerin coğunluğunun ilgisiz bir şekilde yaşamak zorunda bırakıldıklarına, gelişmekte olan ülkedeki duruma dikkat çekmektedirler. Günlük "Hürriyet" gazetesi, ocak ayında yaptığı yayında, işsizliğin özellikle Doğu şehirlerinde ciddi boyutlara ulaştığını (Diyar-

bakır, Urfa, Elazığ illerinde) ve Doğu'da 1 milyonu aşkın işsiz bulunduguuna değinmektedir.

Bazı parlamentörler de bu konuda artık el kaldırıp, söz almaktan tereddüt etmemektedirler. İki Sosyal Halkçı Parti (SHP) milletvekili (merkez solda legal muhalefet partisi), nisan başlarında, Kurdistan'da yaptıkları bir gezi dönüşünde bu konularda endişelerini dile getirmiştir. "Devlet, sorunu çözmek için fabrika yapmamakta, fakat asker göndermektedir. Bundan ötürü bölgede durumun daha da ciddileşeceğini düşünüyoruz" diye basına açıklamaya yapmışlardır.

Etienne Dubuis

15-16 Haziran Direnişine...

Baştarafı Syf: 9'da

yakın etkisini yaşayan Türkiye işçi sınıfı ve öğrenci gençlik hareketi bugün örgüsüz de olsa, faşist yönetimi derinden düşünüren çıkışlar yapmaktadır. Bildirilmiştir ki, bu çıkışlar yakın geleceğin firtinalı günlerinin müjdesidir. Ancak bu kez mücadele nin nihai zaferle sonuçlanması güçlü özellikleri ve koşulları vardır. Bugün en gerekli görev, faşist Türk devletini devrimle yıkma sorununda en devrimci platform olan FKBDC'nin Türkiye cephesinde pratik hazırlıklara girişmektedir. Çünkü, Kurdistan'daki mücadelenin Türkiye emekçi halkına taşırılması FKBDC'nin rolü ve kanalları belirleyicidir. Böylece, daha Kurdistan'daki gelişmelerle tepesi-tabanı ca-

turdanın faşist Türk devletinin enkazı, Türkiye'de yükseltilerek mücadele ile tüm halk düşmanı güçlerin başına yıkılacak sonları hırsız olacaktır.

O halde, 15-16 Haziran İşçi Direnişinin 16. yıldönümünde Türkiye işçi sınıfı, öğrenci gençlik hareketi ve tüm anti-faşist güçlerine düşen görev, Kurdistan halkın öncü güçleri PKK-ERNK-HRK'nın yükselttiği direniş bayrağını selamlamak ve Türkiye'de de FKBDC'nin direniş bayrağını kaldırmaktır; bu bayrak altında örgütlenmek, faşist cuntanın, liberal burjuazinin ve tasfiyeci sol'un teslimiyetçi dayatmalarına karşı çıkmak ve 1986'yı şanlı bir direniş yılı haline getirmektir.

Yaşasın Şanlı 15-16 Haziran Direnişi!

Yaşasın Kurdistan-Türkiye Halklarının Ortak Direniş Hattı!

K. Keddar

Yazışma Adresi:

Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postlagerkarte Nr.060579C
5300 Bonn 1

Impressum:
I. Korkmaz
c/o Feyka-Kurdistan

Danimarka

Avusturya	5.- dkr.
İngiltere	12.- £.
Hollanda	0.50 £.
Belçika	2.- hfl.
	40.- bfr.

Norveç

Fransa	4.- ff.
İsviçre	1.50 sfr.
İsveç	4.- skr.

التي يشنها أعداؤنا.

اننا ندين أن عصرنة وطننا وانضمامه الى قافلة
التقدمية، مهما كان تخلفه فليكن ، والارتباط
المتبادل باستخدام هذا الحق وتأدية ضروراته
العملية الدين ومهمة واجبة على البشرية التقدمية
التي لا يمكنها التراجع عنه .

- * نضال شعبنا من أجل وطن مستقل ومجتمع حر
 - * أعظم قيمة يجب الارتباط بها
 - * لا يمكن نهاية حجة كان تأجيل حق شعبنا
 - * المقدس في الثورة أو ربطه بشروط
 - * سيفتحد شعبنا في جبهة التحرير الوطني
 - * الكردستانية ويقاتل وينتصر تحت قيادة حزب العمال الكردستاني

المقال مأخوذ من سرخوايون

العدد : ٤

شهر آیار (مايو) ۱۹۸۰

فلنلق بجانبه وفي وجه الشوفينية والاشتراكية -
الشوفينية. ولنطرح الوحدة والتضامن والمساواة .
اذ ا كانت الا حزاب الشيوعية في الدول المعاونة
مرتبطة بتوصيم بالصفة التي تحملها ، عليهاترك
السياسة التصفوية الذيلية التي تسلطها على نضال
التحرر الوطني الکردستاني ، وأن تتراجع عن
رؤيتها لنضالنا العادل على أنه مضر ، أما أن تدعمه
واذا لا تفعل ذلك ، عليها أن تقف على الحياد .

الرأي العام التقديمي والديمقراطى
والاشتراكى

احمد أول أنس الديمقراطية والاشتراكية في عصرنا هو دعم تحرر الشعوب المستعبدة . فلا يمكن اهداه كثرة أعدائنا ونقص أصدقاءنا عقبة أمام استعمالينا لهذا الحق ولو متأخراً وأيا كانت الظروف فلتكن . اننا نؤمن بأن مساندة حقنا هذا هو احدى ضرورات صالح البشرية التقدمية أيضاً . حتى لو كان غير قابل للمساندة فليتوقف على الحيار ، علىنّا لا أقل لاتقعنوا في وضع تدعون فيه حملات الابارة

"عند ما لا يكون كتابه التاريخ بالكلمات فيجب أن يكتب بالبيانات"

فراہمند و

الو ممثل ونم دوغان

وسيرتفع اسمك . وخيري وكمال
حملها طيور السنونو في كل الارجاء

٢١ آذار
عبر الون ثوب كثيف
في منامات الغريب
اعلنت السما

کور سیستاننا یا مظلوم
 اشجارها تحمل علی کل غصه
 شهید ا، غیناره، هاما، طیپرها
 کور سیستاننا حبل، بالخنوار، باللبل

لتنبا في كردستان سنبليه

فیضانات ر معمه
و نسلیم ر معمه ا

كُردستاننا حبلٌ بالخنارٍ .. بالليل
بالقتلٍ وِيُقْتَلُوب ملائكة بالزهور

— 1 —

لوكسمبورغ
عند كل خطوة

باع انجکال شمس

صورة مثلثية
عند افتراض ازا
وعيننا تدمر

جزء الفم
ونغوفة
 DKC
يقتل ماسينا

خالد انت کالا انس

الفاشية تحرق الاربع
والاطفال والاغنيات
لكن مستنقط اسماء القتلة
مثل الخير من السماء

قوات التحرير تشن الهجوم على أحدى وحدات العدو في شرناق

الذين كانوا يستعدون للاحتفال بالذكرى الثانية والستين لتأسيس الدّكتورية الكمالية الفازية الذي أُعلن على أكواخ عظام وأنهار دماء واستفات ودموع أطفالنا ونسائنا وفتياتنا وفتياننا وعرائسنا وشيوخنا الذين مزقت أحشائهم بالحراب . بالمقابل علم بأن شعبنا قابل العملية بحماس شديد .

وقوع المئتين للعدو في الكمين الذي نصبه
ـ **قوات / HRK / في قزل تبه**

أحد أكثر الأقاليم التي تطور فيها النضال وانتشر بعد مقاومة ١٥ آب، هو محافظة ماردین وساطقها وأريافها التي تتربع بشعور وطني قوى جداً والتي تعتبر أحدى أقوى المناطق التي حصل في المد الشوري بقيادة حزب العمال الكردستاني قبل ١٢ أيلول .

في هذا الإقليم الذي حولت قوات تحرير كردستان كل مناطقها إلى قلاع للمقاومة خلال شهري تموز وأب، مثلما في كل أنحاء كردستان في ماردین والمناطق المحيطة بها أيضاً كثف المستعمرون من هجماتهم . ـ أسيمة ١٨ أكتوبر قامت قوات التحرير HRK/ التي وعدت بالرّد بالمثل على كل هجمات العدو والوجهة إلى شعبنا وقواته الطبيعية قامت بنصب كمين لالمئتين للاستعمار في المنطقة المحيطة بـ قزل تبه وأوقعت بالجيش الاستعماري الفاشي أعداد كبيرة من القتل والجرحـ . هذا وكان الرّفيق سعيد أقصى قد استشهد في هذا الاشتباك الذي دام ساعات طوال . وعلم بأن عملية / الجريئة هذه قد خلقت حماساً واندفاعاً كبيرين لدى شعبنا في هذا الإقليم .

وحدات HRK ترد بالمثل على الهجمات الاستعمارية الشرسة

على اثر عمليات المقاومة التي صعدت بشكل منتشر في الذكرى السنوية الأولى لقفزة مقاومة ١٥ آب، قام العدو والاستعمارى الفاشي برفع وتيرة هجماته الموجهة إلى شعبنا وقواته التحريرية . وأجدد الأقاليم التي صعدت فيها هذه العمليات محافظة ديارى ومناطقها . لأن محافظة ديارى يسكنها مناطقها أيضاً تأتي على رأس الأقاليم التي تم فيها

يتابع على الصفحة

المعروف أن منطقة شرناق التابعة لمحافظة سيرت هي أحدى أهم وأقوى قلاع تصعيد نضال التحرر الوطني ضد الدولة الفاشية التركية . فقد أصبحت مثلما أنتاء قفزة ١٥ آب للمقاومة - الثورية في ٥ آب الثانية أيضاً رغم كل التدابير بل حتى القصف الجوي، ميداناً لاعنة المقاومات . لهذا السبب أصبحت شرناق هدفاً لاشrus هجمات العدو وأكثرها وحشية خلال شهر أيلول وأكتوبر . ففي ١٥ أكتوبر قامت قوات التحرير بالهجوم على أحدى وحدات العدو الكامنة في المنطقة الجبلية المحيطة بـ شرناق التي علم أن سكانها قد وصلوا إلى درجة "الانتفاضة" في وجه هجمات العدو والشرسة المذكورة أعلاه، وتمكن من قتل وجرح الكثيرين من أفراد الوحدة . والجدير بالذكر أن الجيش السابع الاستعماري نفسه قد اعترف بهذه العملية التي لم تتعرض فيها قوات التحرير الكردستانية لأخلاص . فبينما أعلى مستعمرون على اثر هذه العملية التي اعترفوا فيها بمقتل أحد جنودهم، أعلنوا على الفور نباً "اعتقال سبعة انصاريين في ماردين" بهدف الحد من التأثير الإيجابي الذي خلقته العملية لدى سكان المنطقة رغبة منهم في منع انهيار معنويات الجيش الاستعماري من جهة أخرى . ولكن على الرغم من ذلك علم بازد يار عزيزة النضال والاندفاع لدى الشعب وتصاعد خوف وهلع الأوساط الاستعمارية والمليشيا الخائنة وانهيار معنوياتهم لا خر درجة .

الهجوم على وحدة استعمارية في تشقرجه

بتاريخ ٢٦ أكتوبر قامت وحدة تابعة لـ قوات تحرير كردستان بهجوم مفاجئ على أحدى وحدات جيش الاستعمار الرابضة في تشقرجه . وان كان العدو قد اعترف بمقتل ٩ جنود وجرح اثنين آخرين إلا أن خسائره الحقيقة أكثر من ذلك بكثير . هذه العملية التي خلقت تأثيراً صدمة كبيرة عند الاستعمار لاقت أصداءً كبيرة لدى الرأي العام أيضاً .

هذه العملية الهجومية الأخيرة التي تعتبر جزءاً من عمليات الانصار التي تنفذها قوات تحرير كردستان المرتبطة بجبهة التحرير الوطني الكردستانية على شكل هجمات وكماين ، قهرت العسكرية الاستعمارية الفاشية التركية وأعوانها

ولكن نطعن من الخلف باستمرار. أدركوا خاصية التغصب القومي البدائي والانتهازية هذه. حزينا غير قادر على تحمل خسارة بهذه مرة أخرى. لا تنسوا بأن عدم تنفيذ متطلبات ذلك يلحق أضرار بالفترة بالشعب والحزب. ولنضطر على أحد مفتنا وقلمنا حتى النهاية من أجل الوصول إلى النصر والمهارة السياسية اللازمة.

أيها الشعب الكردستاني العظيم

صونوا وتبنيوا تنظيكم القيادي حزب العمال الكردستاني الذي يمثل ويحمي -مهما كان الثمن- تحرركم الحقيقي من أشرس هجمات العدو ومواقف القوى المفروضة أن تكون حلية والتي تحمل أخطاراً جدية. لا تسكتوا على المؤامرات والاستفزازات متبنيـ خيرة وأخلص أبناءكم الذين يواجهون أقسى ظروف الطبيعة بأبدانهم العارية دون أن يهالوا بالصيف -الشتاء، بالبرد -والحر، بالجوع والمطرشـ من أجل إنقاذهـم من الحياة اللاعصرية المخجلة وتحقيق استقلالكم وحريتكم، ويواجهون رصاصات العدو بصدورهم دون انتظار مقابل، وينذهبون للعمليات ضد الاستعمار الذى مد أيديه القدرة الى أعراضكم وأمواكم وأراوحكم الى الموت دون أن يفضواـ وأعينهم، أولادكم الذين خرجوا من بينكم، تبنواـ نضالـهم ونهج خلق كردستان ستنقلـة حرـةـ الذى يمثلـونـهـ. اسألـواـ العـساـبـ منـ الـذـينـ يـقـتـلـونـ بـدـنـاءـةـ أولـادـكـمـ الشـجـعـانـ هوـلـاـ. لاـ تـعـفـوـ عـنـهـمـ بـأـىـ شـكـلـ مـ الاـشـكـالـ. ذـوـدـواـ عنـ حـزـكـمـ حـزـبـ العـمـالـ السـرـسـتـانـيـ وـجـبـهـتـكـمـ جـبـهـةـ التـحرـيرـ الوـطـنـيـ الـكـرـدـسـتـانـيـ وـعـنـ قـوـاتـكـ المـسـلـحةـ قـوـاتـ تـحرـيرـ كـرـدـسـتـانـ ،ـ التـفـواـ حولـهاـ وـقـاتـلـواـ منـ أـجـلـ تـقـرـيرـ مـصـيرـكـمـ بـحـرـيةـ وـأـنـفـسـكـمـ.

أيتها القوى الوطنية والتقدمية الكردستانية لا تصبحوا أدلة للمؤامرات والاستفزازات التي تريد اركاع وتحطيم ارادة شعبنا التحررية المقدسة. ارفضوا هذه السياسات التي تريد تحريك الصدامات الداخلية باستخدام وجودكم وفي مقدمكم الحزب الديمقراطي الكردستاني - العراق . ادعوا الوحدة والمقاومة على أساس الوطنية أيتها القوى الشعبية لشعوب الفارسية والتركية والعربية المجاورة، نضال حرية الشعب الكردستاني يعني أيضا تحرر شعوبنا جميعا .

شعبنا السياسية واجتياز السلبيات الموجودة في هذا المجال ومن أجل توطيد مفهوم الثقة المتبادلة والنضال الموحد .

مع تأسيس جبهة التحرير الوطني الكردستاني الذي أعلن في ٢١ آذار (مارس) ١٩٨٥ والتي تعتبر حصيلة النضال الـاـيـدـيـلـوـجـيـ والـسـيـاسـيـ والـتـنـظـيـمـيـ الذـيـ تـخـوضـهـ حـرـكةـ /PKKـ دـونـ انـقـطـاعـ مـنـذـ عـامـ ١٩٧٣ـ وجـتـىـ الانـ،ـ وـصـلـ شـعـبـناـ إـلـىـ سـلاـحـ جـدـيدـ قـويـ آخرـ.ـ لـقـدـ خـرـجـتـ بـسـندـ ذـرـ الـوعـيـ الـتـيـ زـرـعـتـ بـتـقـدـيمـ تـضـحـيـاتـ كـبـيرـةـ حتـىـ الـيـوـمـ وـالـاتـحـادـ الذـيـ سـكـبـ الدـمـاءـ منـ أـجـلـ اـحـيـاءـ،ـ خـرـجـتـ منـ كـوـنـهـاـ اـمـنـيـةـ وـأـصـبـحـتـ حـقـيقـةـ مـلـمـوسـةـ.ـ وـقـدـ وـصـلـ إـلـىـ مـعـرـفـةـ الـاعـمـالـ الـاـيـدـيـلـوـجـيـ السـيـاسـيـ وـالـتـنـظـيـمـيـ الرـجـعـيـةـ الـتـيـ تـشـكـلـ وـمـنـذـ مـئـاتـ السـنـينـ عـقـبةـ أـمـامـ وـحـدـتـنـاـ الـقـومـيـةـ وـالـسـيـاسـيـةـ.ـ وـيـعـدـ وـصـولـهـ إـلـىـ سـلاـحـ مـثـلـ جـبـهـةـ التـحرـيرـ الوـطـنـيـ الـكـرـدـسـتـانـيـ،ـ لـنـ يـنـخـدـعـ بـالـقـوـىـ الـتـيـ تـدـفـعـهـ إـلـىـ أـجـلـ مـصالـحـهـ الـخـاصـةـ تـحـتـ قـنـاعـ الـسـيـرـةـ،ـ الـدـينـ وـالـمـذـهـبـ وـالـتـيـ تـنـظـمـ الـلـامـقاـوـمةـ الـتـيـ لـاـ تـعـنـيـ سـوـىـ حـيـاةـ الـعـبـودـيـةـ،ـ وـسـيـعـرـفـ كـيـفـ يـفـشـلـ الـمـؤـامـرـاتـ وـالـاستـفـزـازـاتـ الـتـيـ تـوـجـهـ إـلـيـهـ وـإـلـىـ طـلـيـعـتـهـ حـزـبـ الـعـمـالـ الـكـرـدـسـتـانـيـ،ـ وـسـيـعـرـفـ كـيـفـ يـتـحـدـ وـيـحـارـبـ تـحـتـ رـاـيـةـ طـلـيـعـتـهـ جـبـهـةـ التـحرـيرـ الوـطـنـيـ الـكـرـدـسـتـانـيـةـ وـالـتـيـ تـعـبـرـ عنـ وـحـدـتـهـ السـيـاسـيـةـ وـذـلـكـ مـنـ أـجـلـ تـحـرـرـهـ الـحـقـيقـيـ.

الى كل مناضلي ومؤيدي الحزب

لقد فقد حزينا حتى اليوم العشرات من مناصليه الجيدين نتيجة افتقارهم الى فهم التطورات السياسية بعمق ، وبسبب السطحية وطيب القلب في تناول المسائل وعدم ابداً اليقظة والمهارة السياسية اللازمتين . ميزوا بين الصدق و الكذب ، تناولوا سالة من الى أين وكم سيكون صدقا ميزوا ذلك بتبنيه سياسي قوي ومفهوم عميق . لا تظنوا أن كل يد تتد الميك أنها يد الصدقة . امسكوا بهذه اليد ولكن لا تكونوا مهملين فيأخذ التدابير وتخصصها في كل ثانية . لا تستسلموا لاستهلال واستئثار نواياكم الحسنة بشأن الصداقة والعروء . لقد .. نـاـ الـرفـاقـ محمدـ قـرهـ سـونـفـورـ وكـاظـ دـ مـيرـتـاسـ وـمـتـينـ يـلـماـزـ وـكـاظـمـ اـيـدـيـنـ وـكـرـيمـ بـاـيـتـارـ وأـخـيرـاـ ثـانـيـةـ مـنـ رـفـاقـنـاـ كـلـهـمـ تـحـتـ قـنـاعـ الصـدـاقـةـ . تـعـقدـ النقـاشـاتـ وـنـدـشـ لـلـبـيـوتـ تـحـتـ اـسـمـ الصـدـاقـةـ

جهود ايجابية من أجل تحقيق وحدتنا الوطنية والسياسية، تعمل هي الاخرى مثل برجوزايتها المستقرة لكردستان على الاستغارة من ضعفنا الاجتماعي وهكذا تسبب في تعمق قضيانا بشكل أكبر وتشكل عقبة أمام تحقق وحدتنا. لقد قامست بانكارنا حتى الان . ولكن حين فرس شعبنا ونضالنا نفسيهما ، حاولت هذه المرة الاستغارة من ذلك . خاصة الحزب الشيوعي العراقي والحزب الشيوعي التركي اللذين يعملان على تصفية نظام التحرر الوطني الكردستاني وطليعته / PKK / .

لقد بدأ الشعب الكردستاني الذي يعاني جهلاً كهذا ويعيش في قفص كهذا ولا يستطيع رؤية الحقائق واستيعاب أين تكن مصالحه، بـأدارك حقيقة نتيجة توحيد بذور الثقافة التي زرعها حزب العمال الكردستاني مع العمليات العقلية والتنظيمية مثلما بدأ بالالتفاف حول طليعته /PKK/ الذي يخوض النضال في سبيل ذلك . وان كانت حركة /PKK/ تطورت وقويت في كردستان الشمالية الغربية إلا أنها أثرت بعمق على شعبنا في الاجزا، الأخرى وأصبحت مصدراً كبيراً للامل .

أبرم حزب العمال الكردستاني العلاقات مع مختلف القوى في الإجزاء الآخر من أجل تمكن شعبنا من اجتياز السلبيات التي يعيشها ولصياغة نصالة الذي أوصله إلى يومنا دون أن يسقط السلاح من يده ورغم تعرضه للهزيمة مرارا، وادخله إلى الطريق الصحيح كما عمل على عقد التحالفات من أجل تقوية النضال المشترك . . وسعى بكل قواه من أجل وضع حد للصدامات الداخلية التي أصبحت أحد جروحنا الاجتماعية الدامية. وتناول سائل النضال المشترك على أساس وكمالة برمجية. والذى حصل أن وقع بروتوكولات تحالف مع الاتحاد الوطنى الكردستاني وفيما بعد مع الحزب الديمقراطي الكردستاني - العراق . أما في ممارسته العملية فقد ظل مخلصا للاسس التي وقع عليها ولم يتراجع خطوة واحدة إلى الوراء عن تنفيذ مطالباتها في كل وقت مذل . حسدا مكتففة من أحاجى زان .

نريد هنا أن نبين مرة أخرى بأن حزب العمال الكردستاني في المرحلة التي وصلناها ، مهما كان الوضع سلبياً فليكن ، دون التهرب من أية تضحيات سيذل بكل ما في وسعه الجهود كاحدى ضرورات ارتباطه بالشعب وبوطنه ، من أجل تحقيق وحدة

واستمر وجودها الطبيعي حتى يومنا مثلما مكثها ذلك من العيش. ولكن وطننا وشعبنا فقد أحياتهما المستقلة الحرة. ويعاني شعبنا الجوع والشقاء ووضع لا يأمن فيه على مستقبله وتراب وطنه يحتوى على كل أشكال التروات الباطنية والسطحية.

وان كانت بعض الفئات من الطبقات الحاكمة في كردستان قد حاربت بين الحين والآخر ضد السيطرة الاجنبية، الا أن ابعادها لم تتجاوز مطالب ضيقة مثل الحكم الذاتي . ولم تكن مفاهيمها الا يد يولوجية السياسية والاهداف البرنامجية النابعة من ذلك لم تكن كافية للقضاء على السلبيات الموجودة النابعة من الاختلافات العشائرية والمذهبية والدينية، مثلاً لم تكن كافية لخلق وحدتنا القومية. بل العكس نرى أنها فتحت الطريق أمام تعمق جروحاتنا هذه . في يومنا وان كانت الطبقات الحاكمة قد تنظمت على شكل مجموعات وتحت اسم أحزاب مختلفة، فهذا لا يعني أنها اجتازت العلاقات العشائرية والابوية التقليدية ووصلت الى المفاهيم العلاقات المعاصرة. او أنها ما تزال تعيش التنظيم العشائري القديم تحت مظهر الحزب . تبعاً لهذه الخصائص، دعنا من تمكنا من القضاء على الصدامات الداخلية الناشئة عن نقاط ضعف مجتمعنا، اتنا نرى هذه الصدامات تستمر متغيرة أكثر . هذه المفاهيم والتنظيمات الناشئة عن التعصب القومي البدائي والبرجوازية الاصلاحية الصفرى ، أوصلت شعبنا الى المهزيمة مراراً حتى يومنا وفته للاقتال فيما بينه . وما تزال مستمرة في الاصرار على مواقفها هذه .

بالاستفادة من ضعف كردستان اجتماعيًا وقومياً وسياسيًا تعمل الامبراليّة من جانب على إغماض تنظيماتها العمليّة الاستغزالية في صدر شعبنا كالخنجر تحت مظهر "التحرر القومي والاشتراكية" وتحرك الصدّامات الموجودة بين التنظيمات وتستنفذ قوى شعبنا بفعله للاقتال فيما بينه، أما من الجانب الآخر فأنما تحرك الصراعات العشائرية والدينية والمذهبية بواسطه عمالء هـ رجالات العشائر والدين وتعمل على عرقلة تحقيق وحدتنا الوطنية عاملة بذلك على استغافار قوى شعبنا في حرب داخلية لا معنى تخدم أيدى ورغبة منها لاستمرار سيطرتها فترةٌ أطول . في هذه النقطة القوى الثورية للقومية الحاكمة هي الأخرى لم تؤدِّ مهامها . فبدل قيامها ببنـ

والغفر . فينظر شعبنا اليوم ، داخل الوطن وخارجها الى المستقبل بتفاؤل وعزّة ، ويعتزّز الذي منحته عمليات ١٥ آب . كما فتحت هذه العمليات الطريق أمام مناقشة شعبنا ووطنا وأصبحا مادتين في جدول أعمال الكثير من الأوساط في العالم .

اننا نفهم سائلة أداء المسؤولية تجاه الشعب
على أنها تصعيد نصال المقاومة ضد النظام
الفاشي الاستعماري الذي مد يده الى أموال
وارواح وأعراض الشعب، وتنظيم الشعب واستئثار
هذا الشعب الى العمل على هذا الاساس ومنها
على هذا المفهوم الذي نراه صحيحاً ونعمل على
أداء مسؤولياتنا تجاه شعبنا ضمن حدود قوانا.

لـن تستطع ألهـة سـاعـي رـجـمـيـة صـدـ شـعـبـنـا عـنـ
الـتـجـمـعـ وـالـقـتـالـ تـحـتـ رـاـيـةـ جـمـيـهـ التـحـرـيرـ الـوطـنـيـ
الـكـرـدـسـتـانـيـةـ

كردستان وطن تمزقت وحدة ترابه وسكانه
ووحدته السياسية والقومية . ويقع كل جزء منه تحت
استعمار دولة لها خصائص اقتصادية واجتماعية
واجتماعية وسياسية مختلفة . وتشكل القضايا الناشئة
عن الاختلافات العشائرية والدينية والمذهبية
الباقية من القرون الوسطى ، أثرا سلبيا للغاية
على تطور وحدتنا الوطنية . والسيطرة الاجنبية
أيضا من أجل استمرار وتقوية وجودها الاستعماري
تبقي وتحمي هذه المؤسسات اللاحصرية عن طريق
العنف لقد اخرج شعبنا تماما عن كونه شعوبا
يفكر ويسم ويقوم بالعمل من أجل نفسه ، وتتم
ايصاله الى نقطة يتحارب فيها مع بعضه البعض
وضم الشعوب الشقيقة في سبيل مصالح القوى
الاجنبية العاكمة ومصالح ا لخونة الاكراد التابعين
لذلك اوصل شعبنا الى وضع لا يرى فيه أين مكمن
مصالحه الحقيقية في هذا القفص الاجتماعي .

ان الطبقات الحاكمة الكردية هي الاخرى
مسؤوله عن وضع وطننا السليبي هذا . اذ أنها لم
تحقق وحدة شعبنا السياسية لكي تحارب ضد
القوى الاستعمارية التي تستولي على كردستان .
بل العكس استخدمت نفوذها الديني والعشائرى
وأهدت وطننا للغزاة الاجانب ، ودفعت شعبنا
للاقتال فيما بينه في صدامات دينية ومذهبية
وعشائرية . ربما مكثا ذلك من توطيد سيطرتها

وستؤدي به الى المذابح». هذه العمليات تصد جرئ وعادل ضد الدولة الاشتعمارية الفاشية التركية وحلف الناتو الشرس الذي يقف وراها هانفذت في كردستان الشمالية - الغربية. في نفس الوقت وباعتبارها عطنيات أوقفت الدعم الذي سيقدم الى نظام صدام الدموي ، فانهنا تعتبر أكبر دعم وتضامن قديم للحركة الوطنية والديمقراطية العراقية. اذ اكان الجيش التركي لا يستطيع اليوم القيام بالهجوم على العراق او ايران او أية دولة أخرى ، فهذا ناتج عن المقاومة التي صعدتها حركة /PKK/ في المرحلة الجديدة.

ان الشيء الذى يبين جوهر عملية ما هو المهد ف تتوجه اليه هذه العملية. فالعمليات موجهة الى اكبر قوة هجومية فاشية في منطقتنا عليه ، موجهة الى سياسات دكتاتورية صدام الفاشية وعملياته العسكرية . فاذا كانت ستقييم عمليات ١٥١٦، يجب ان تليم بنا على هذا الاساس. وأن هذه القوى مرغمة على اعطاء الجواب فيما اذا كانت العمليات الموجهة الى الدكتاتورية عادلة وتقديمة أم لا. المسؤولية واللامسؤولية تجاه الشعب ستظهر نفسها في هذه النقطة . والا فنقول "عمليات غير غير مسؤولة مقامرة ، استفزاز" دون توضيحها ايد يولوجيا - سياسيا واجتماعيا لا يكون سوى التقييم الاقل حياً وخطلا . وسيمسك هذا الشعب بيد الذين يتناولون خطوطه بهذا القدر من اللامسؤولية وبها جمه ويصدق في وجهه ويحاسبه سو" حساب .

والجميء الى مزاعم أن نهج المقاومة - الثورية لحركة /PKK/ وعمليات ١٥ آب " تؤدي بالشعب الى المذابح " واضح بأنها حالة روحية مضحكة قبلت العبودية ليس الا . يقول معلم البروليتاريا الكسفيير انجلس بهذا الصدد : " القيام بتجربة شريرة يمقراطية ، حتى لو انتهت هذه التجربة بالفشل تزيل وتنكس الخجل والخوف الذي تراكم مئات السنين في ذاكرته وتعيد الاحترام حتى للشعوب المحترفة بأكبر شكل ." اذا الموضوع ليس مسألة قطعية انتهاء العما بالنجاح أو الفشل . فال مهم هو أن يستند الشعب احتلمه من جديد ، وأن يزيل ويكتس خجل وخوف مئات السنين . أجل فقد لعبت عمليات ١٥ آب الدور الذي يجب أن تلعبه في هذا المجال . لقد منحت شعبنا الشجاعة

ال المستبعد دون أن يأخذ الاذن من أى مكان، ومهما كانت القضايا الاجتماعية والسياسية التي يعيشها ثقيلة فلتكن ، مكلف بخوض المقاومة دون رؤية ذلك عقبة أمام القيام بالثورة لاي سبب من الاسباب بدون التقييد بأى زمان أو مكان . اليوم، هل أمام الشعب الكردستاني - أكثر الشعوب تخلفا عن العصر وأخرج عن كونه قومية وحجز داخل قفص اجتماعي - ما يمكنه فعله عدا توجيه الثورة ؟ هل لشعب ما وسيلة لتطوير ثورته غير تطوير وعيه الاستقلالي الحر وتصعيد نضاله ؟ هل يمكن لشعب ما تحقيق النصر دون الاحتواء الى اشكال المقاومة اللا محدودة واللامحدودة ؟ هل من الممكن تحقيق ثورة شعب ما يغرض من الخارج ؟

تحقيق ثورة شعب ما بغرض من الخارج ؟
ان الشعب الكردستاني مضطرب للدخول في طريق التحرر باللجوء الى كل اشكال النضال ضد الاستعمار الغاشي التركي المسلط عليه ، المسلحة وغير المسلحة ، السياسية والعسكرية ، والآيدولوجية - الاقتصادية ، الفردية والجماعية ، بالحقد والهفظ بالمعنى والرفش والكمين . . . وما شابهها ويمثل كل اشكال الجبهور هذه في نفس الوقت هي حرب اثبات ان كان له او ليس له حق الحياة كشعب وقومية وان كان لا يتقى بعيش حياة شريفة أم لا . يعني ، هل مومياً تذوب بتأثير الجو أم أنه تبر سيسقط تحت أشعة الشمس ؟ فالشعب الكردستاني يمر اليوم بامتحان كهذا . يقول ماركس بهذا الصدد ما يلى : "الحروء بتصرّف القوميات من الاختبار . وهذا مما يمرر جانبها . فمتىما تذوب الموميا " تحت تأثير الجو على الغور ، الحروب أيضا تحكم بالموت على المؤسسات الاجتماعية التي فقدت قوتها الحياتية " . ان شعبنا المنتفض بقيادة حزب العمال الكردستاني ضد حياة مئات السنين المخجلة مع قفزة ١٥ آب المصطلحة بأنه لم يفقد قوته الحياتية ، بل العكس أثبت بأنه يريد الخروج الى سرح التاريخ بشكل مشرف وأنه وجد في نفسه الشجاعة اللازمة من أجل ذلك . ولكننا على الرغم من ذلك نرى أن الحزب الشيوعي العراقي والتنظيمات الطفيليـة ١١ / الفاقدة لقوتها الحياتية والتحولـة الى أسلـة سياسـية ، التي أخذـها الى جانـه يـقيمـون في المنـشـورـ الذي أصدـرـوه ، خطـوةـ شـعـبـناـ التـارـيـخـيـهـ هـذـهـ عـلـىـ أنهاـ "ـعـلـمـيـاتـ غـيرـ سـؤـولـةـ تـلـحـقـ الضـرـرـ بـنـضـالـ الشـعـبـ

ضرورة حامل صفة الانسان . فمهما كان العدو قاسيًا والصديق غير مبال فليكن ، فقد ثقفت ونظمت نفسها وقامت بالعمل بشكل يتناء مع متطلبات مبدأ ضرورة المقاومة والقتال من أجل عدم التراجع عن الانسانية . ونفذت كل ما تطلب تنفيذه داخل الوطن وخارجها باسم الوطنية ، نفذته كاحدى ضرورات الاممية والثورية . وقد أدرت مهمات تضامنها مع الشعب العربي والفلسطيني وهي تقاتل في المقدمة دون أن تتراجع خطوة واحدة الى الوراء في سبيل حمل أصعب المهام . وقد مات الشهيد ا وسكبت الدما في سبيل ذلك .

بال مقابل فرضت سياسة حقيقة على حزب العمال الكردستاني . فلم يراد الاعتراف بحقيقة كوطن وقومية وشعب . حتى أنه أريد أن نتراجع عن خطنا السياسي الا يديولوجي وأن نصفي أنفسنا بأنفسنا وأن نلجم إلى "تنظيمات معينة لموظفيه" . وعمل حزب العمال الكردستاني على التوضيح لهذا القوى بأنه لن يتراجع عن حماية أغراض وشرف الشعب ، وأنه لن يخون نضاله السابق وشعبه وشهداء الحزب ولن يصفى نهجه الا يديولوجي والسياسي ولن يسمح للأيدى أن تمتد إلى هذه القيم القستى يعتبرها سبب وجوده ، وأنه سيكسر الأيدى التي تمتد إليها . أما حين رأت أن كل جرائمها التاريخية ستكتشف أمام مقاومة حزب العمال الكردستاني التي تتبعها ، وأنه لن يترك ، لم تتأخر في توجيه أخبث الهجمات والمؤامرات إليه .

الحزب الشيوعي العراقي و الحزب الشيوعي التركي
مرغمين على ترك التصفوية التي يواجهان بها
نضال التحرر الوطني الكردستاني

بذايته فسي العدد السابق

ما هي مصالح الشعب الكردي ، من كيّف وأيّة لا
لا مسؤولية يلحق الضرب بها ؟

مع أن حزب العمال الكردستاني ضعيف ويفتقرب إلى التجربة والمساندة الدولية، إلا أنه يعمل من خلال نهجه اليد يولوجى والسياسي على الاستقرار في أعماق الشعب الكردستاني . لقد أتينا من بين صنوف شعبينا ، وأننا أبناءه . وأننا نحس تماماً بالخلاف والبعض والشقاً الذي يعيشه شعبينا ، وترى تغيير كل هذه الأمور التي نحس بالخجل تجاهها.

قد يستطيع النظام الرأسمالي - الا ميراليري انكار وجودنا وطننا وشعبنا . وأن يرفض حق الوجود لحقيقةنا الاجتماعية والوطنية . ولكنه لا يمكن وبأى شكل من الاشكال قبول سكوت البشرية التقدمية والمنظومة الاشتراكية والقوى التي تعيش وتفكر معها أمام الانكار أو وضع لن تقبله حتى أية قبيلة بداعية يفرض على شعبنا ليلى الذي يراد ابادته بين فكي كماشة استعمار وحشى مهيمakan شعبنا بعيدا عن الفكر والعلم المعاصر فليكن . اذ أنه لا يمكن التفكير في الا يتم الاعتراف بهذا الحق للشعب الكردي الذي يعتبر أحد أقدم شعوب العالم ، وخاصة بعد أن أتى بـ دينار من أجل الاستقلال والحرية التي تعتبر طريق الفلاس المحقق لشعوب العالم . وفي يومنا الذي اكتسبت فيه تجمعات شعبية لا يزيد عددها عن مئات الالاف هويتها القومية مع شهادة الكثمر . أو اذا ادعى بأنها تعرف به أى "شعبنا" يجب أن تنفذ ذلك بتقديم دعم ملموس الى نفالـه وعمله الشورى .

في هذه النقطة مثلاً لم تؤد القوى الواجب أن تكون حليفة لشعبنا ولنضاله العادل ، مثلاً لم تؤد المهام الملقاة على عاتقها ، أيضاً تريد فرض وضع باطل وغير عادل . مازا نريد نحن : هل لنا حقيقة قومية وشعبية أم لا ؟ اذا كان لنا حقيقة ، فهل لنا

نظراً لهذه الأسباب اجتازت حركة/PKK/ كل أشكال المصاعب. ولم تتراجع عن المقاومة التي تعتبر

DOMANA HİLPIŞKÎNA BUHARÊ DE DERBÊN GİRAN LÎ HÊZÎN ORDÎYA MÊTINGERÎ-FAŞİST KETİN

● Li Êrûhê Behtiri 20 Milis, Leşker û Serlesker Hatin Cezakirin

● Li Çolamêrgê 15 Leşker Hatin Kuştin

● Li Kixi 4 Sixur bi Mirinê Hatin Cezakirin û li Ser Qereqola Dijmin Ber Hatin Barandin

● Li Midyad û Gerçewsê Dest li Ser Çekên bi Dehan Milis Hate Danin

● Li Pazarcikê Sabotajek li Diji Xeta Borîyén Petrolê Pêkhat

Piştiku zehmetiyên zivista-neke dijwar li paş man û buhar destpêkiri péde, réya zédebûna livbaziyên me yên rizgariya netewi jî behtir vebû. Kiryarén rojén cejna Newrozé de gihan taxén bilindtir, ordiya métînger ji kur lerizandin û hejandin. Cunta ku domana zivistanê de operasyonén dijwar pêkanî û bawer dikir, beriku buhar dest-pêbîke é yekitiyên rizgariyê tune bike, leqayî xweyneke mezinbû û derbêن girantir ji yên dîroka xwe payhev girt. Dijmin bili hemû keftûlaftên xwe û xwebatên xwe, nikare pêsiya pêşketin û rûdanan bigire.

Livbaziyên berxweda-né yên ku domana cejna Newrozé de li Êrûh, Adiyaman, Yûkseкова, Dêrsim, Şîrnex, Dêcle û li gelek derûdorën din de peşveçün, bûn jê re delilek, ka çawa tékoşina çekdarî li çar cîgehén Kurdistanê rayê xwe gerandiyê; wusa ku, tucaran disa nikaribe bê birin. Kiryarén payhev pêkhatin û dengen xwe di demeki de ku bêhna buharê nuh xwe belav dikir, bilind kirin, bili operasyon û şehkirinê dijwar bicih hatin; lewma bawerîki gelek mezin li bal gel derxistin ronahiyê. Bili hemû demagoji û sextekariyên métîngerên faşist, ev livba-ziyên me yekardin ispat kirin ku ka çawa yekitiyên me yên rizgariya netewi rayên xwe di kuriyên axê de dagerandine. Li beranberê demagojiyên bi id-diayên mina "ji derveyi welat hatine, komeke ji 400 kesanin. Dixwazin ji ser tixuban disa birevin" ûhw. dihatin zêdeki-rin, li dù kiryan hat mohrki-rin ku tékoşer li çiya, deşt, gund û bajarê Kurdistanê ne; ev ji

xwe bi bêbatlanîya livbaziyên duhev diyar dikir. Biyi avahi hemû iddiayên métîngeran ji bêbin bûn û tékçûn.

Kiryarén ku li gora tédayî-ya Newrozé é hemdemî hatin birêvebirin, gava li tevayî Kur-distanê çira berxwedanê péxis-tin (dadân), pére ji mîzgîneki seranser duxuyan kirin ku, wê sala 1986'an bi serfiraziû zafe-rén mezin bê derbaskirin.

Serî de métîngerên faşist, çepê xirakar û rêvemayı û burjuvîn piçukên Kurd yên xwesipar û hevkar, giş ji yek devê xutbe li ser didan ku, tékoşina me a rizgariya netewi "nemaye", "ê din nikare pêşve here" ûhw. Daku van gotinên xwe bi bingeh bikin ji, gava Komara Tirk pişta xwe dida duxuyaniyên hêzên "cep", çepê hilweşandkar ji berjewend ji rojnameyên kolonialist û nûne-rén Komara Tirk distandin. Di vê barê de, şirîkatîya rojnama "Milliyet" û héza bi navê "Partizan", herwusa şirîkatîya "Yekitiya Çep" û rojnama "Milliyet" bi rengê hinkareke pêwist, dikare bê şanîkirin. Kiryarén me yên ku cejna Newrozé de gihan bilindahîya xwe û domana mihênu buharê de xwe dorfîreh kirin, ji héleki derbên giring li van karên şirîki dan, ji hêla din ji hemû daxwaz û ramanên van dorhêzan pûc-kirin.

Hilpişkîna Buharê bi livba-ziyên xurt û dijwar héj ji berda-wam dike. Herdû mihênu pêşin de bêhêjmar kiryar pêkhatine. Lê me karî, tenê birekî ji van livba-ziyân agahîn bistêni. Nu-çen li derheqê van kiryan, héj bi temamî berdestê me nebûne. Bili kiryarén ilmê me pêketi, gelek kiryarén din ji pêkhatine.



Domana van livba-ziyân de, li kîleka kuştin û birindarkirina geleb sixur, milis, noker û leşkeran; xuserên pir mezin li bingehê abori yên pêwist, li qoreqol, radar ûhw., li merke-zén agahîkiriné û tora réyan yên dijmin hatin xistin.

1-) Li bajarê Adiyamanê 4 leşkerên métîngeran yên ketin xefka hézén rizgariyê, bi mirinê hatin cezakirin. Cemsâ leşkeri, ku ev leşker tê de bûn, hate imhekîrin. Deri vê ji gelek leşkerên din ji birîndar bûne.

2-) Kirbyareke sabotajê li diji Sazîyên Dagirtina Petrolê li Toybelan bajarê Adiyamanê bireve ket. Dijmin xusarén abori û diravî yên gelek mezin girt. Dawîya sabotajê (érîsê) de agir bi Sazîyên Dagirtina Ziftê ket; dijmin xusareke diravî -25 milyon Lîrên Tirkigirt.

3-) Hêzén HRK li gundê Axaçyurdu, Qopaniya Fin-dikê, nawça Êrûhê kiryarén ref-bi-ref bicihanîn. 5 Parêzka-rên gund, keyê gund, 3 leşkerên métîngeran; giş bi hevre 11 kes bi mirinê hatin cezakirin.

4-) Li dora Geyikpinar herema Dêrsimê, serekî çekdarî di navbera yekîtiyên kedxwa-

ran û hézén HRK de derket. Gava vî seri de heliçopterek (balafirek) li erdê hate xistin, serleskerek û 2 leşker; giş 3 leşkerên kolonyalistan hatin kuştin.

5-) Şerek ji li navça Ovaçık herema Dêrsimê derket. Li vir ji seri de serleskerek, gelek leşker hatin kuştin an birîndar kirin.

6-) Yekîtiyen HRK êrişek birin ser qereqola navça Dêcle ku nêzîki navenda bajarê. Di nîvê sukê de "başçavuşek" -serleskerê qereqolê- bi mirinê hate cezakirin.

7-) Yekîtiyen rizgariyê kir-yarek li diji milisên gundê Boxazli, navça Dêcle pêkanîn. Gava 2 çetên milis hatin kuştin, şoşergeran dest danî ser çekên 2 milisên din ji.

8-) Li navça Şîrnexê bajarê Sertê yekîtiyên dijmin ketin kemîna hézén HRK. Kêliya 3 leşker, 2 sixurên gîlikar; giş tev 5 kes bi mirinê hatin cezakirin, gelek leşker û cahşen din ji birîndar ketin.

9-) Li navça Midyadê bajarê Mêrdinê şerek di navbera yekîtiyên mejokdarân û hézén HRK derket. Di vi seri de 3 leşkerên dijmin hatin kuştin,

gelek ji birindar bün.

10-) Li dora navça Qilaba (Ulundere) bajaré Çolamérge 2 çaran şerén çekdarı qewwimîn. 4 leşkerén mêtînger hatin kuştin, gelek ji ji hêla şoşegeran hatin birindar kirin.

11-) Érişek çû ser gundê Bozkuş navça Érûhê. Çeteki milis bi mirinê hate cezakirin, 4 caşh ji xedar birindar bün.

12-) Li navça Beytüşşebap bajaré Çolamérge di mêtîyên ji hev cuda de, hin şerén çekdarı derketin. Çavuşek û 4 leşkerén koloniyalistan hatin kuştin. Domana van kiryanan de hêjmareke bilindji leşkerén mêtîngeran birindar ketin.

13-) Li navça Çalé (Çuqurca), 2 cemsên leşkeri ketin xefka yekityen HRK. Herdû cemse hatin imhekîrin. Büyeré de dijmin gelek miriû birindar li paş xwe hêla.

14-) Domana kiryarekê de ku li bajaré Amedê (Diyarbekrê) pêkhat, 4 serleşkerén

(subayê) mêtîngeran hatin berüfîşek kirin.

15-) Li navça Perteké rema Dêrsimê şerek di navbera leşkerén mêtîngeran û hézen HRK derket. Gava tékoşerekî me şehid ket, yek ji brindar kete destê dijmin. Di vi şerê ku qedera çend seitan domkirîde, ji hézen dijmin ji gelek hunda bün hene.

16-) Li navça Wîranşahr bajaré Ruhayê (Urfa) domana livbaziye ki de gilikarek bi navê Casim bi mirinê hate cezakirin.

17-) Li navça Gerçewê bajaré Mêrdinê du (2) kiryanen ji hev cuda li diji parêzkarên gund pêkhatin. Dest li ser çekên milisan hat danîn. Piştî ku milis sundxwarin ê din milisi nema dikin, disa hatin berdan.

18-) Li qopaniya Kerboran bajaré Midyadê li diji parêzkarên 5 gunden livbazi birêketin. Şoşegeran dest danin ser çekên milisan û piştî milisan

sundxwar ku nema vi karî bikin, hatin azadkirin.

19-) Érişek çû ser gundê Ormanardi navça Érûhê. Xanîyê keyê gund û merkeza istixbaratê bi peqandina rokêtan hatin hilweşandin. Gava Wezirê Karêne Hunduri ê Türkiye li bajarê Sertê bû, ev kiryar pêkhat. 2 parêzkarên gund vê bûyerê de birindar ketin.

20-) Yekityen HRK érişek birin ser qereqola Kîxi bajaré Bingolê. Qereqola dijmin de xusaren pir mezin peyda bün. Mina tê gotin, gelek leşker birindar ketine an ji hatine kuştin.

21-) Mêtîyên ji hev cuda de hin livbaziye din ji, li navça Kîxi birêketine. 4 keyen gun dan ku sixûrî û gilikarî dikiran bi mirinê hatin cezakirin.

22-) Domana şerekide ku li bajaré Çolamérge qewwimi, şervanek şehid ket, yek ji birindar kete destê dijmin. Di vi şeri de dijmin gelek miriû birindar li du xwe hiştiye; lé mina her-

demê dijmin xwest vê rûdanê ji veşerê. Dijmin li derheqê kuştiyên xwe tu duxuyanî ne-kiriye.

23-) Li gundê Çanak navça Qaraçoçan sixurek bi mirinê hate cezakirin.

24-) Li navça Qaraçoçan şerekî çekdarı di mabeyna hézen HRK û ordiya mêtînger de derket. Gelek leşkeren dijmin hatin kuştin an birindar ketin. Têkoşerén HRK tu hundabûn nedane, lé dijmin xistine nav tirs û xofê.

25-) Hêzen HRK li gundê Tilkiler navça Pazarcık sabotajek li diji xeta borîyen petrolê bicih anîn; xeta petrolê ku xusaren pir mezin girt, domana çend rojan de hêj ji dişewiti. Ji hêla din, gava yekityeke leşkeri dihat cihê rûdanê kete xefka hézen HRK. Taliya vê kemin vedanê de, seri de serleşkerek (ustegmen), gelek leşker hatin kuştin an birindar kirin.

NEWROZ'A SALA 1986'AN Dİ TÊKOŞÎNA RİZGARÎYA NETEWA KURDISTAN DE BÛ GAVEKÎ SERKEFTİNÊ

Serpêhatina berxwedana diroki ê gelê Kurdistan NEWROZ, sala 1986'an de hêviyên serfiraziya gelê me di tékoşîna serxwebûn û azadiyê de behtir pêşve xist û bi xurtkirina yekitya gelê me yekardin hate pirozkirin û jiyandin. Şevê (xeflén) pirozkirina cejna NEWROZ'ê ku çend heste beri 21'ê Adarê destpêkirin, heta destpêka miha Gülanê dawîya hefta yekemîn bi şahî hatin berdewamkirin û bîvî avahi sersaleki din a vê cejna giranbuha me li paş xwe hîst. NEWROZ îsal li ciya û deşt, li gund û bajarén Kurdistan, li derveyî welat û gelek cihen Rojhelata-Navin; bi şahî û dilanî, bi çek û bêcek, eşkere û vesartî bi gelek rengan û bi têdayiki gelek hêja û bilind hate pirozkirin. Agirê NEWROZ'ê îsal ji her salê bêhtir, bi pelên ges bilindbû û tevayî Kurdistan ji çar aliyan ve ronahî kir û hêviyên gelê me wusa ku

tucaran nekarîbin disa bîn vemirandin, ani jiyanê.

Belê!.. Newroz'a sala 1986'an di Şerê Rizgariya Netewa Kurdistan de pelekînuh a bi şanuçref, a bi navû-deng vekir. Di vê pelê diroki de; meşa milleteki ber bi ronahîyê, bi derbêن mezîn belavkirina tarîyen zilumat û li Kurdistan'ê aîfrandina tarîxekî nuh hatîye nivîsandin. Di vê pelê de herwusa; têkçûn û binkeftina dijminen serxwebûn û azadiyê, perçebûn û tarûmarbûna herbabêt leyistok û érişen wan hatîye nivîsandin. Ev pel bûye delîl rastîyen berçav; mêtîngerîya Tirkêna faşist û hercure xulamokên wê yê ruçiknximî û eşkere ber bi mirinê lê gelê Kurdistan, ji niha ve ber bi serifraziyê dice.

* * *

Newroz li Kurdistana Bakura-Rojava, bû destpêka hilpişkîne nuh a mihen buharê. Gava Newroz li gelek gund,

navçe û bajarén Kurdistanê bi livbaziye tolhildanê yênjehati li diji ordiya dijmin û saziyên dijmin hate silav kirin, ev livbazi pêre ji duxuyan kirin, Hilpişkîna Buharê ku wê bi serkeftinê mezîn berdewam bike, destpêkirîye. Domana livbaziye Newroz'ê de ku taybeti yêna mina -bi hundabûn kêm di Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan de derbêن giran li dijmin ketin- di xwe hildigrin û domana Hilpişkîna Buharê de, gava bi dehan leşkeren dijmin hatin kuştin an birindar kirin, barê diravi de ji dijminê mêtînger derbên xedâr girt. Herwusa, bingehêñ mezintir yêni mêtîngeran li Kurdistanê; "parêzkarên gund" û milisên sixur ji derbên pêwist girtin û gelek ji wan bi mirinê hatin cezakirin. Newroz, ku cejna berxwedanê ye, li diji bêbexti û xwesipariji, bi rengeki xurt a bîvî avahi hate pirozkirin.

Mina salen derbasbuyi îsal

ji Newroz li hin welatén din yêni Rojhelata-Navin, bi besdarbuna girsên gel yêni ji Kurdistan, bi şahî û dîlxwesi hate pirozkirin. Girsên gel yêni ji Kurdistan yêni ku li her derê xwedi li dewlemendiyen xwe yêni netewi derdikevin û van dewlemendiyen zinde digrin, li welatén weke Libnan û Libya'yê ku mêtîngeleri wan avetiye van welatan, bi pékanîna şevén pirozkirina cejna Newroz'ê, serpêhatina diroki bi rengeki gelek xurt jiyandin. Şevê pirozkirina cejna Newroz'ê a bi şahî ku hilm ji pêşketina tékoşîna li Kurdistanâ Bakura-Rojava girtiye, roja 15'ê Adarê li navça Barlas li Libnan'ê hate sazikirin. Bili zorüze-metiyen babeti dora 1000 kesan besdarî şevê bûn û li vir girsên gel, bi alikariyên xwe yêni diravi û yarmeti, piştigirtin û hevkarîki bi him ji bona Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan pêşkeşkirin. Roja 28

Adarê şevez ji li bajarê Trabulus li Libya'ye hate sazîkirin. Dora 500 kes beşdarî şevê bûn. Li keleka xurtbuna şevê û şahiya di şevê de, ji hêla alîkarîya diravîjî ev şev Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan xurtkir.

Herema ku Newroz li vir bi himtîrin hate jiyankirin û pirozkirin, Kurdistanâ Bakura-Rojava bû. Li vê perça Kurdistan gelê Kurd ku herdemê bi birûbawerî Newroz parastîye, isal ji her salê bêhtir bi keyf-xweşî û zanyarı cejna xwe pirozkir, lew tésirên Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan yên kur isal di dilê xwe de bêhtir kari peyda bibine. Li paytextê Sûrî bajarê Şam'ê, li Heleb'ê û gelek bajarê din yên mezin şevê pirozkirina cejna Newroz'ê hatin sazîkirin. Nêzîki 100 hezar mirov têkili şahîyan bûn. Mîna li gelek derûdoran li van deranjî, taliya provakasyona hin hêzén neyar û rüçik niximî 4 welatperwer şehid ketin. Lé disa ji nekarî bê rawestandin ku Newroz ji bo rizgari û berxwedana netewi, nebe bingehêke jidandi a grêdayiya vê aramê.

Weke her salê isal ji Newroz li Ewropa bi beşdarbuna hezaran mirov û bi serfirazi hate pirozkirin. Girsên gel yên ji Kurdistan yên ku li gelek welat û bajarê Ewropa ji hev cuda dijin, di şevê ku li 16 bajarân hatin sazîkirin de gihan hev û duruştîn cengê qîrandin. Şevê Newroz'ê ku hîma hevkariya bi deh-hêzaran mirov girtin, li keleka xurtkirina tékoşina me a rizgariya netewi ji van welatan, delametîya yekiti, bihevrebûn, piştgirtin û zexmîkirina jiyana berxwedanê ji kirin.

Domana şevê Newroz'ê de, ger bi destê serdesten welatên ku li wir şevê Newroz'ê sazibûn, ger ji bi destê gelek çepen qelp yên ji Türkiye û Kurdistan'ê, ji bo têkbirina şevan gelek erîş, qomplô û fenbazi birêveketin. Ji girtina dora avahîyen ku li wir wê şev bicihbene ji hêla polisan ta operasyonê tevlî balafiran (heliqopteran); ji tîskirina xwediyen

avahîyan ta şikandina çamên eywanan; ji bizdandina gîrsên gel ta xwestina, rawestandina hatina wan bo amedebûnê, seri li gelek rê û azinan dan. Lé belê ev dekûdolap giş di seri xwediyê wan de hatin peqin û perçebûn. Gîrsên gel yên ji Kurdistan fenbaşîyan ji nêzik pir eşkere dîtin û şopandin; gava nîfrin li van hez û doran barandin; kombikom, refbiref ji beşdarbuna xurttir di şevan de bicih anîn. Li van welatan xwedî li doza xwe derketin. Gelek zelal dan nasdan ku ê din tu kes û tu hêz nikare wan ji reya wan bivegerine.

* * *

Şevê pirozkirina cejna Newroz'ê yên li Ewropa hatin sazîkirin, evin jérin:

STUTTGART:

Li vî bajarî Newroz, roja 15'ê Sibatê hate pirozkirin. Dora 1000 welatperweren ji Kurdistan beşdarbûn. Herçuqasî ev pirozkirin, pirozkirina cejna Newroz'ê a yekemîn bû û gelek hêzén neyar, seri dan xebatê rawestandina vê şevê, disa ji kedkarên Kurdistan yên bi rengeki aqtif têkili şevê bûn, yekcardin bi delîl eşkere kirin ku wê xwedî li tékoşîne û berxwedana netewi derkevin û van rûmetîyan biparêzin.

FRANKFURT:

Roja 1'ê Adarê Newroz li Frankfurt'ê hate pirozkirin. Behtiri 1000 karkeren niştîmanperwer amadebûn. Şev gelek ges û bi şahi derbasbû û kefa gîrsan bi bernamê gelek hat. Gîrsen welathêz, bernama şevê ji dilücan û bi rengeki xwedî-bal şopandin û guhdarî kirin. Dilşahbuna xwe bi her avahî diyarkirin.

NURNBERG:

Roja 2'ê Adarê Newroz li vi bajarî pirozbayî bû. Ser 700 kesi, ji welatparêzen Kurdistan beşdarbûn. Karkeren ji gund û bajarê dora Nurnberg têkili şevê bûn, bernama pêşkêşbûyi bi rengeki dilxweşî şopandin. Bi duruştîn awaz û zinde

yeckardin bangkirin ku wê hertim piştgirt û parêzkarên tékoşina ma a rizgariya netewi bin.

BASEL:

Li Basel Newroz roja 8'ê Adarê hat pirozkirin. Dora 2000 karkeren welathêz yên ji Kurdistan beşdarbûn. Ji ber ku eywanê de cihê runiştîne nemabû, bi sedan mirov ser piyan (şipya) guhdariya bernama şeva Newroz'ê kirin. Vexwendî bi duruştîn berxwedanê, pir zelal berçav kirin, ka çawa giringe meriv xwedî li cejna Newroz'ê derkeve û granbuhatiya vê cejnê bêne zman. Gelek pêşveçûyi û demokratîn ji İsvîçre ji amade bibûn. Lewma pir hesanî meriv dikari bişopîne, hevkari û piştgirtîneki çawa di şevê de xwe derxiste holê. Di demeki de ku tékoşina me û héza pêşanga wê bi gelek xebatê dorêneyar dixwestîn benê raberin û pişenga kirin, gelek hêzén pêşveçûyi û demokratîn dinê hevkariki germ pêşkêş kirin. Lewma ev şev ji bo gelê me û tékoşina me ciheki pêwist girt. Namebrûskên ji gelek saziyên pêşveçûyi û demokrat û ji gelek partîyan hatin, delilê vê rastiyê yên berçavin.

Hinek ji namebrûskên di şevê de gihan me evin: Ber-pirsîriyariya ERNK (Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan) li Ewropa, Komîten Kurdistan (li Frense, Almanya, Hollanda, İsvîçre, Belçika), SVP (Partiya Sosyalista Niştîmani li Türkiye), Piştgirtîn Eniya Demokratîka Filistin li İsvîçre, Rékvistina Mafén Mirovi li Freiburg, Rekvistina Têkoşîna li diji Nijadperestî li Freiburg, Komita Piştgirtina Muhaciran li Freiburg, Dêra (Kilisa) Saint Nicola li Freiburg, İKP (Partiya Komunista İtalya), Komela Kurdistan li İsvîçre, AKAT (Tevgera Filehan li diji Hingavtin û lêdan), Mirza Renê, Mirza Christiane, Mirza Geneviere et Bernard Canzali û serekê C.E.D.R.I. (Saziya Mafé Mirovan û Muhaciran li Navnetewan) li İsvîçre Mirza François Bouchardeau.

MANNHEIM:

Newroz li vir roja 9'ê Adarê pirozbû. Dora 500 karkeren ji Kurdistan hatin cejnê. Şev gelek bi disiplin û zinde derbasbû. Di vê şevê de karkeren Kurdistan, yeckardin diyarkirin ku amadene bo cihê xwe di nav refen ERNK de bigrin. Têkili tékoşîne bibin û bi rengeki aktif di nav refen rékvistin û komelén gîrsan xebatê bikin. Herwusa pir zelal anin ziman ku, bili hercure zorûrbaziyan wê xwedî li hêza pêşanga şoreşa Kurdistan derkevin.

DUİSBURG:

Şeva pirozkirina Newroz'ê û pirozkirina yeksalîya damezrandina Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) roja 15'ê Adarê li Duisburg'ê hate pirozkirin. Dora 3000 mirov beşdarî cejnê û sersalîyê bûn. Beri ku şev destepêbike, operasyoneki polisan ku heta iro li Almanya nehatîye dîtin, hate jîyandin. Taliya gîkari û germîkirina polisan, ji hêla hin kesûdorén nasi me, ev operasyon destpêkir û hate meşandin. Hêziki polisan ji 9000 (9 hezar) kesan, gîkariya van doranji xwe re sedem girtin û bi haceten xwe û heliqopteran operasyon birêvebirin. Domana operasyonê de pêşîya eywana ku li wir cejn wê bê pirozkirin û dora bajarê Duisburg'ê -cihê hatin û derketina ji bajêr- ji hêla polisan hatin zivirandin. Polis xwest kontrolla kesbûni bike û bi sedan mirov kişandin qereqolan. Le belê bili hemû sehkîrin û kontrolan, tu haceten sucê bidest wan ve neket. Gîrsen ji Kurdistan peyvajoya operasyonê de duruştîn xweragirtin û berxwedanê bangkirin. Bi ezm û bîryareke gelek mezin têkili şevê bûn. Dilşahî û xurtbûneke wusa mezin hate şanîkirin, ku ta iro hêj nehatibû jîyandin. Rewşa serbilindahiya gîrsan û rewşa bizava polisan cihekî mezin di nav pelên rojnamen Almanya de girtin.

HAMBURG:

Dora 1300 kes beşdarîseva

pirozkirina Newroz'ê li Hamburg bûn. Şev bi paş hiştina gelek zehmeti ú xebatên xiniz yên rawestandina şevê, bicih hat. Hin hêzên sosyal-şovenê Tirk ú hin xulamokén wan xwediye eywanê bi mirinê tehdit kirin ú beri şevê bi rojekê camêni eywanê ku buhatiya wan dora 100 hezar Marken Almani (DM) bû, şikandin ú anîn xwar. Lé belê disa ji nekarin pirozkirina cejna Newroz'ê birawestinin. Şev gelek bi şahi, dilani ú dîlxwesi derbasbû. Ruçkê hêzên xiniz hate şot ú tazikirin. Girsên gel grêdana xwe bi tékoşina rizgariya netewa Kurdistan re bangkirin ú dilaneke cengê jiyan. Durusmén berxwedanê eywan ji kur hejandin.

HANNOVER:

Dora 1000 kesan vexwendîya cejna Newroz'ê bûn. Taybeti gelek zarok ú jin beşdarbûn. Hemû mirovén beşdarbûn, bi yek deng ú awazé durusmén cengê ú berxwedanê qérinkirin. Piştgirtina xwedi-nimune bo tékoşina rizgariya netewa Kurdistan danîn holê.

KOLN:

1500 welatparêzén ji Kurdistan beşdari pirozkirina cejna Newroz'ê li bajaré Koln bûn. Alikariki xurt a ji herhêlan bo şerê serxwebûn ú azadiya Kurdistan derkete holê. Bernama şeva Newroz'ê li vî bajarê ji, ji hêla karkeren Kurdistan bi dîlxwesi ú şahi hate şopandin ú guhdañikirin. Karkeren ji Kurdistan domana şevê de durusmén berxwedanê yênji dilücan qirandin. Şev gelek bi disiplin ú nizam derbasbû.

BIELEFELD:

Di şeva pirozkirina cejna Newroz'ê li vî bajarî de dora 800 niştimanperweren Kurdistan beşdarbûn. Karkeren Kurdistan, bi rengeki fireh jin ú zarokên xwe ji anibûn cejnê. Şeva li bajarê Bielefeld, şevekji yên xurt ú zînde bû. Vexwendiyen amade bibûn, alikarî ú piştgirtineke xurt pêşkeşî şerî rizgariya netewa Kurdistan kirin. Bi her rengi, xwedi

tékoşina berxwedanê derketin ú mirin bo dijminen gelê Kurdistan daxwaz kirin.

KOPENHAG:

Xebatên rizgariya netewi li Danimarka gelék nûne. Lé disa ji şeva pirozkirina cejna Newroz'ê de, zêdeyi 700 kesan beşdarbûn. Herçuqasi xebatên li vi welati gelek nûne ú hêj rayen xwe baş negirtine ji, ev têkiliya mezin şanî dide ku, ka çuqas tékoşina me a rizgariya netewi a pêşve diçe tesireke mezin li ser mirovén Kurdistan ú girsên gel hiştîye. Daku têkiliya we-latperweran kêm be ú mirovneyin cejnê, hêzên burjuvén piçuk yên reformistén Kurd gelek fenbazî ú dekûdolap birêve birin. Bi keftûlaftên mezin xwestin niştimanperweren Kurdistan bitîrsenîn. Lé belê giş ev xebatên xiniz ú azi-nê bêbext ji hêla girsên gel hatin pückirin. Karkeren Kurdistan bi merxasi ú hogiri xwedi li cejna xwe a netewi ú dirokî derketin ú rûmetiyen niştimani parastin.

DEN-HAAG:

Li Den-Haag'ê Newroz roja 12'ê Nisanî hate pirozkirin. Nêziki 2000 kesen ji Kurdistan amade bûn. Komara Tirk (KT) ú sixurên wan yên provakator berî şevê gelek leyistokên rawestandina şeva Newroz'ê birêve birin; bi telofonan girsên Kurd hatin tehdît kirin, ixbara narincakan (bombe) li eywanê hate kirin, fitnê mina "wê di şevê de şer derkeve" belavkirin ûhw.

Gava tiştek bidest wan ve nehat, é din rabûn roja pirozkirina cejna Newroz'ê konsérek (şeva musikê) sazikirin. Lé belê mina li her derê, li vir ji ev xebatên dijmini bi avê de çûn. Girsên herikin eywana şevê, eywan ji bini heta seri dagirtin. Bi sedan kes nacar man ku şev. ser piyan guhdarî bikin. Serpêhatina berxwedanê Newroz yekcardin biserket ú girsên Kurd, durusmén cengê bangkirin. Bi van durusman tékoşina me behtir xurt kirin. Perê ji barê diravî de, tékoşina me bi rengeki serxwe xurt ú him kirin.

BERLÎN:

Cejna Newroz'ê isal ji her sali himtirin li bajarê Berlinê Rojava hate pirozkirin. Nêziki 1200 karkeren Kurd yên li Berlin'ê dijin, beşdari pirozkiriné bûn. Karkeren Kurd durusmén xwedi derketina şerî serxwebûn ú azadiyê bi avahîki dengbilind qirandin ú ji hêla diravîji alikariki mezin bu tékoşina rizgariya netewa Kurdistan pêşkêş kirin. Şeva li Berlinê ger ji hêla bernama Newroz'ê, ger ji ji hêla tewrê vexendiyen, bû pirozkirineke nimune, ku gelek bi disiplin ú nizam derbasbû.

WİEN (VİYANA):

Serpêhatina berxwedana netewê Kurdistan Newroz isal li Avusturya ji bi şahi ú serbiliindi hate pirozkirin. Karkeren Kurd yên li vi welati, piştgirtin ú alikarîyen xwe bo Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan bi terzeki xurt bicih anîn.

Newroz li Wien roja 10'ê Gülanê hate pirozkirin ú nêziki 400 welathêz beşdarbûn. Şev gelek pak derbasbû. Girsên Kurd bi durusmén xwe, li kèleka xwedi li TRNK derketinê, naskirina tékoşina me li vi weiatî ji bicih anîn. Herçuqasi xebatên me yên rizgariya netewi hêj nûne ji, vexwendiyen hatin şevê, baş dan nasin ka çuqas tesir ji tékoşina me girtine.

Komeke bi navê "Partizan" a sosyal-şoven, ku ji mêje dixebite pêşveçûna tékoşina me a rizgariya netewi ú alikarîya karkeren Kurd bo tékoşinê birawestine, li vir ji tewrê xwe é xiniz meşand ú xwest şeva pirozkirina cejna Newroz'ê sabote bike. 50-60 kes ji endamén vê komiké hatin cihê şevê ú xwestin provakasyon derxîmin, lê gava nekarin bikevin eywana şevê, é din li derive pravakasyonen xwe domandin. Bi tewrê xwedi-biryar é weLatperweran, ev pravakasyon hat pückirin.

ATINA:

Welatperwer û şoresgeren Kurdistan yên li Atina bi sazikirina şeveki Newroz'ê li qempén Lavrion, isal Newroz

pirozkirin. Seri de ACÍLCÍLER ú SVP, gelek sazi-kes ú hêzén pêşveçûyi ú şoresger piştgirtina şeva Newroz'ê kirin. Dengê tékoşina me a rizgariya netewi li vir ji bi rengeki xurt hate belavkirin. Weke té zanîn li vir hin hêz ú kesen sosyal-şoven ú yên burjuvén piçükên Kurd timûtim xebatên çewi nişandana mana cejna Newroz'ê meşandise. Lé belê bi rengeki şoresgeri pirozkirina cejna Newroz'ê, ev xebatên nizm ji bi avê de çûn.

Ger pirozkirina cejna Newroz'ê ú ger ji civîneke bo rojnaman, ku eynî domanê de pêkhatin, tékoşina me bi gelên dinê li vir ji dan nasdan ú bûn sedema zedebûna alikariya wan bo şoreşa Kurdistan.

PARIŞ:

Bernama pirozkirina cejna Newroz'ê a isal, beri şevê Atina ú Wien, bi "Şeva Yekiti ú Piştgirtinê-Newroz" ku roja 2'ê Gülanê li bajarê Parisê bi tevkariya hêzén FKBDC (Eniya Berxwedana Yekbûyîli Diji Faşizmî) hate sazikirin ú dawi péhat.

Di şeva Parisê de, piştgirtina şoresgeria gelên Tirkîye ú Kurdistan'ê hate zimên. Nêziki 2000 pêşveçûyi ú demokratén ji herdû welatan beşdarbûn. Bernama çandi a şevê bi xwendina xwoxana Enternasyonal destpêkir ú bi dilan ú şahi berdewamkir. Li kélaka hozan ú dengbêjén HUNERKOM, hin dengbêjén Tirk ji stran ú kilamén xwe bi zmanen Kurdi u Tirkî pêşkêş kirin. Helbesten yekiti ú cengê hatin xwendin. Herwusa komên govendê, leyistokên ren-ga-reng pêşkêş kirin.

Berpîrsiyarén Partiyen endamên FKBDC peyvén konevani xwendin ú rewşa konevani bi vexwendiyen dan nasdan.

Şev bi van durusman destpêkir ú disa bi van durusman dawi péhat: "Biji FKBDC", "Biji Yekitiya Têkoşina Gelén Tirkîye ú Kurdistan'ê", "Bimre Xwesiparî, Biji Berxwedan", "Biji HRK", "Biji ERNK", "Biji PKK", "Bimre Cunta Faşista Kedxwar."

DERÎYÊ ZMANÎ

Amadekar Cankurd

“Bang”

Amraziyêd bangê evin:

Bo keserê: Ox, ax, ah, of, ay, haho...
 Bo gaziyê: Lo, lo-lo, lé, lê-lê, o, gelo, ey, éy, heylo, heylé, é...
 Bo dilxweziyê: Xwezi, këşka, kaş, bire, xwezkê...
 Bo ecêbmayinê: Zehî, fah, nalo!, na..a ...a, tah, hè, hè û hè, ta..a...
 Bo pêşdanê: Hilo, haydê, dê...
 Hindek pevekên li ser bangê:
 Ax niştiman ev çi rewse!?
 Gelo! çima em her li paş mane?
 Xwezi! ez bi we re herim gund!
 Hè û hè! ev çi barane bi ser me de tê!?

Hilo em herin qada cengê...

“Bersivok”

Amraziyê bersivokê evin:

Nine, na, ney, ne (boyî nayînê)

Wek:

Li Kurdistanê ciyê mirovên dij-gelan nîne.

Nemire agirê serxwebûna gelê Kurdistan.

Netenê em Kurdistanê dixwazin, lê em Kurdistanê bê zordestiya dewlemdan dixwazin û jêre xwîna xwe erzan didin.

Erê, ha, fermo (boyî erêtiyê)

Wek:

Erê, zor û sitema Kemaliyanji bîr naçe.
 Kuro!

Ha

Tu dîhbisi?

Fermo

Li Kurdistanê xort ho dîbin tivingan, dicin cenga turanperestan

Erê bavo, erê em dîbihisin, em ji diherin

(Piçukkirin)

Piçukkirin Kurdi de bi van pirtikane:

Çe İk Ko

I)- Çe:

Bax-baxçe
 Deban-debançe
 Par-parçe

II)- İk:

Dûv-duvik
 Dest-destik
 Ling-lingik
 Sél-sélik
 Pir caran “ik” ji bo nizimkirina navekîtê û pir caran navé tiştekî di dide, wek:
 Destik: Ne bes destê piçuke, lê tiştekî ku em pé digirin, bi destênen xwe
 ...û weke wê sélik
 ...û weke wê duvikê cixarê... ühd.

III)- Ko:

Şér-şérko
 Mér-mérko
 Law-lawko
 Lé tipa “o” ne ji bo piçukkirinê ye, ew ji boyî bangê ye.

(Guman)

Guman bi van bêjeyan pêda dibe, gava em di gotina xwe de dudilî bin:

Gumandikim, qey, dibe, belkî, xwedê dizane... ühd.

Lé gava em bi gotina xwe bawer bin, em dibêjin:

Birasti, béguman, bêşaşî... ühd.

(Tek û Kom)

I)- Peya, Gur, Béje
 (Di nav teherê “Sek” de)

II)- Peyan, Gurân, Béjeyan
 (Di nav teherê “Kom” de)

Lewre em dibêjin “Kom” bi van paş pirtikan pêda dibe:

N, An, Yan

(Sun)

Gava yek bixwaze sundê texinê gotinê, ewê pêşpirtika “bi” di pêş navé “xw” de deyne, wek:

Bi xweda-Bi dana-Bi afrînda-Bi ella-Bi Kurdistan-Bi şerê Zerdeş-Bi serê koço-Bi nivîşa mala xaço-Giska me bi nêriyê we re neçû... ühd.

(Re Ve De)

Evan sê pirtikin di Kurdi de ciyeki bilind distinîn, ji ber ku di pir deran de tê û bi hemû pişk û nav û niran re tê:

Di bin re Di pêş re

Di ser re

Di pê re

Di wê demê re

Di wi re

Di wan re

Di berfê re

Di gund re

Di hev re

Di dostiyê re

Di van hemû ciyan de xwuya dike ku wada

(mana di nav re) şanî me dike.

Lê gava em “ji” têxînin şûna “di”, wek:

Ji wi re

Ji hev re

Wada (ji boyî) xwuya dike.

Di wi de

Di ser de

Ji wi ve

Ji ser ve

Di hundur de

(Têdebûnê şanî me dike)

Ji hundur ve

(Jêbûnê şanî me dike)

Lewre em dikarin bêjin ciyê van pirtikan

zor bilinde, di Kurdi de.

(Hinek amraziyê din)

Cihki:

Hundur-Der ve

Pişt-Pêş

Ser-Bin

Jér-Jor

Dûr-Nêzik

Çiqasî:

Zehf-Gelek-Hicne

Awaki:

Pevre-Werge-Sif-Nemaze

Erêni:

Nexwe-Tutîş

Nayêni:

Tu-Yekser-Hic-Ne-Na

Demkî:

Hingê-İro-Hema-Berê-Zûka-Qendebe

-Zûkani-Tucar-Duhî-Eydi-Edî-Pér-Car
 car-Dem dem-Geh geh-Roj roj-Hagehan
 Carina-Niho-Gava-Hingavî-Zû-Dereng-
 Nişka-Hema-Hemîn-Herro-Hêja... ühd.

*Bi vî rengî nîvisara me a li ser
 Zimanê Kurdi “Hevotima Zimanê
 Kurdi” giha dawiyê. Hêjmarê kova-
 ra me yêñ bêñ de, emê hin tiştên din li
 ser ziman, tore ú çanda Kurdi
 pêşkêşî xwendevanêñ xwe bikin.*

Dema We xweş bimîne

Başтарafı arka sayfada

ziydi. Sayı milyona ulaştığında, belli bazı çevrelerde vicdanı sızlayanlar oldu. Senatör Edward Kennedy, mülteci kamplarının durumunu yerinde gördükten sonra Cenevre'ye ve dünyanın öteki merkezlerine giderek, bu insanların kasıtlı olarak mülteci durumuna sokuluşunu uluslararası bir sorun olarak sunmaya ve gerekli maddi yardımın uluslararası mülteci örgütlerince yapılmasını sağlamaya çalıştı.

Bombalardan tutun buldozerlere dek her şey, Amerikan gücünün erişebildiği kadar çok köyü ortadan kaldırırmak için kullanılıyordu.

...

Gidasızlıktan kurumuş çiplak bir köylüyle konuştım. Hiç utanmışa benzemiyordu ve utanmasına gerek de yoktu. Bedenine yapışmış gri çamur tabakası herhangi bir çiplaklıklı izlenimini ortadan kaldırıyordu. Canlı kadayan bir heykel, insan biçiminde hayat bulmuş bir toprak parçası gibiydi.

"Benim halkım her zaman buradaydı" dedi. "Babam, onun babası ve dedemin babası geriye sayabildiğimiz kadarıyla hepsi. Yankee seytanları, bombaları, mermileri ve tanklarıyla mezarlara parçalasa bile, onların kemikleri burada gömülü. Burada yaşayacağım ve burada savaşacağım. Yankee bombalarıyla ya da mermileriyle ölmürsem, en azından kemiklerim atalarımın ile aynı toprak parçasında kalacak."

Bu koşullarda herhangi bir ürünü nasıl yetiştirebildiğini sorдум.

"Eskisi kadar çok üretemiyoruz ama yetiştirdiklerimiz yaşamaya ve savaşmaya yetiyor" dedi. "Hiç yabanlığımız kalmadı ve Amerikalılar sabırların çoğunu tahrif etti. Tarlaları bombaları ve mermileri ile sürüyorlar. Bazan, pırıncı tohumu ve biraz lahana ekmek için içi su dolu kraterleri turpanla biraz düzeltmek yetiyor. Küçük bahçelerimizi imha etmek üzere tankları gönderdiler, fakat ilk birkaçı çamura gömülmüş vazgeçtiler. Bu tarlalara şimdilerde biraz daha su veriyoruz" dedi acı bir gülümsemeyle. Yüzüne yapışmış çamurların bir kısmı dökündü

gülerken. "Biz Cu Chi'liyiz" diye bağladı sözlerini, "ot, kök yeriz, gereklse toprağı bile yeriz ama atalarımızın toprağını asla terketmeyez. Bizler, oğullarımız, hatta torunlarımız istilacılardan folup gidene dek savaşacağız."

Daha önceki ziyaretimde tanıştığım, NLF'nin Cu Chi bölge komitesi üyesi Hiep, Cu Chi'nin Ben Cat'tan 20 km kadar kuzeydoğuya doğru uzanan bir bölgenin en güney noktasını oluşturduğunu söyledi. Bu bölge sürekli bombalanıyordu, "öyle ki" diye sürdürdü açıklamasını Hiep "toprak, üzerinde hiçbir şeyin hareket edemeyeceği, yaşayamayacağı ya da büyümececeği bir çole dönüştürilmeye çalışılıyordu. Bizim kuvvetlerimizin başkente doğru ilerlemesini engellemenin yanısıra Amerikalılar, Landsdale***'ı olarak isimlendirilen 'pasifikasyon planı'nın bir parçası olarak, halkın mülteci kamplarına gitmeye de zorlayacaklarını umuyordu. Her şeye rağmen halk dayanıyor. 60.000 kişinin arasında ancak 800 kişi, aşağı-yukarı 150 aile bölgeyi terketti. Fakat mülteci kamplarına gitmek üzere değil. Burası eski bir devrimci bölge olduğu ve gerimiz tamamen kurtarılmış topraklara dayandığı için ayrılanların çoğu buralara gitti. Diğerleri ise bombalamanın bu denli yoğun olmadığı denetimi belirsiz bölgelere göçtü. Hiç kimse mülteci kamplarında Amerikalıların, ayda 500 piestra ve bir ev satın alacak kadar para vaatlerine kanmadı. Ajanlarından birkaçı kamplara girdi ve oradaki korkunç koşulları rapor etmek üzere geri geldi. Kamplara gitmeyi kafalarından geçirenler oldusuda ne olup bittiğini duyunca vazgeçtiler. Anlatılanlara göre açlık ve sefiliğten aileler kırıyordu. Amerikalıların, yaşımlarını sürdürmek için verdiği iğrenç malzemeye de kamp komutanları el koyuyordu."

...

Bu durumda, Amerikalılar bir köyden ötekine "pire-şıçra'yı" ile "herkesi öldür, her şeyi yoket" baskınlarını gerçekleştirmeye, bir hafta kadar sonra geri gelerek görevlerinin "her şeyi yok" safhasını tamamlıyor.

Mülteciler, çeşitli köylerdeki durumu anlamak üzere her gece

gözcüler gönderiyordu. Benim kampı ziyaretimden bir gün önce, keşfe çıkanlardan birisi yakalanmış ve öldürülmüştü. Amerikalıların bölgeyi terkettiğinden emin olur olmaz, tüm kaçanlar köylerini yeniden kurmak üzere geri dönüyor. Bazı ek bilgileri toplamak için bir hafta sonra döndüğünde, kampta yalnızca yüz kişi kadar kaldığını gördüm. Bunlar da, ötekinere kıyasla sınırdan daha içerideki köylerine dönmek için haber bekliyordu.

...

Bu katliamlardan sağ kalanlar, Kamboçya'nın Takeo ve Suay Rieng illeri yerine Güney Vietnam'daki "mülteci merkezleri"nden birine kaçmış olsalar da hiç kuşkusuz "Vietkong teröründen kaçanlar'a ait istatistiklere ekleneceklerdi.

Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesinin ikinci oturumunda tanıklık yapan Dr. Erik Wulff, ABD'yi aynı zamanda kasıtlı olarak "Mülteci yaratmak"la da suçladı. Wulff, "Mülteci Merkezlerinde" neler olduğunu şöyle tanımladı:

"Aileler, başlarında polisin bir adamı olmak üzere gruplara bölünmüş. Bunu nasıl yapmış olabilirler? Halk gönüllü olarak köyünü terketmez. Vietnamlılar pırıncı tarlalarına, köylerine özellikle bağlıdır. Atalarına saygı çok önemli bir yer tutar. Her Vietnamlı köylü, kendi doğduğu köyde yaşamak, evlenmek ve çocuk sahibi olmak ister. Halk, köyünü kendi rızasıyla terketmez. Mülteci kamplarına gitmeleri için zorlanmış olmalıdır. Amerikalılar bu amaçla, simillerde genel olarak kullanılan bir deyimle 'mülteci yaratma' denilen çeşitli yöntemler uyguluyor. Amerikalı subayların büyük bir çoğunluğu tarafından kullanılan bu terimden doğal olarak basın toplantılarında hiç söz edilmeyen. Mülteciler nasıl yaratılır?"

"İlk önce, 'serbest ateş bölgesi', 'serbest atış bölgesi', 'serbest hedef bölgesi' gibi teknik terimlerle tanımlanan belli yörüler seçilir..." Dr. Wulff, Senatör Kennedy'nin belirlediği türden, bildiriler atma, bombardama, napalm kullanma, makina-tüfeklerle köyleri tarama gibi yöntemlerin kullanıldığı, hal-

kin bu teröre rağmen diremesi halinde ise zorla taşıdığını anlatarak sürdürdü konuşmasını: "Taşıma işi için uçaklar ve helikopterler getiriliyor. Askerler silahlarıyla dürterek halkın bunlara bindiriyor. Beraberlerinde herhangi bir eşya götürmeleri kesinlikle yasak. Bu, Amerikalıların kibarca yaptıkları uyarılara kulak asmamanın cezası oluyor..."

Bu bölümde anlatıldığı gibi, o zamanlar Senatör Kennedy'nin verdiği "nüfusun üçte biri" gibi bir oran kesinlikle abartılmış olmakla birlikte, ABD-Saygon komutası "denizi kurutmayı" kısmen de olsa başarmıştı. Ancak NLF'nin 1967-68 yağışsız mevsim saldırılarındaki başarısının da kanıtladığı gibi balyan, üstelik eskisinden çok daha etkili olarak yüzmesine yetecek kadar su hala vardı. Amerikalıların ödedikleri bedele karşılık elde ettikleri sonuç, "deniz"in önemli bir bölümünü büyük kentlerin girişlerine taşımış olmalarıydı. Böylece, "balık" kendisini çok daha güvende bulmuş ve 1968 Yeni Ay Yılı saldırılara hazırlanmıştı. Bu yapay "deniz" sayesinde NLF kuvvetleri Tet Saldırısını gerçekleştirdi. Ürekleri Amerikalılara karşı duyduları nefretle tutuşan yüzbinlerce "mülteci" NLF kuvvetlerinin en güçlü müttefikleri olarak askerleri ve silahlarını sakladı, tüm Güney Vietnam boyunca kasaba ve kentlere gizlice girmelerine yardımcı oldu.

Böylece ABD'nin "mülteci yaratma" politikası, planlananın tam tersine sonuçlar getirdi.

*1959 Ekim'de "Vietkong zanlısı" 1000'den fazla kişinin zalmice zehirlenerek katledildiği yer.

**Jonathan Schell, *The Village of Ben Suc*, Knopf, New York, 1967, Sayfa 94.

***O sıralar Tuğgeneral olan Landsdale, albay iken etkin bir CIA ajanı olarak Ngo Din Diem'in Saygon'da iktidara gelmesinde kilit rol oynamış, Fransız yanlısı silahlı dini grupları dağıtmıştı. Sonra emekli olmuş, fakat Lodge ikinci kez büyüğelçi olarak Güney Vietnam'a atanınca, "pasifikasyon"u yönetmek için görevde çağrılmıştı. Mart 1967'de Lodge'un yerine atanınan Ellsworth Bunker, topyekun başarısızlığın sorumlusu olarak Landsdale'in işine son verdi.



DENİZİ KURUTMAK

Sömürgeci-faşist Türk devleti, Irak, İran ve Suriye sınırları boyunca Kürdistan toprakları üzerinde 30 km genişliğinde bir "tampon bölge" yaratmak için yılların çalışmalarını sürdürüyor. Bu çalışmalara ek olarak, son aylarda Şırnak ve Dersim'de stratejik köyler inşa etme yolundaki çalışmalar yoğunlaştı ve bir plan olmaktan çıkarılarak pratiğe geçirilmeye başlandı. Sömürgeciler bu faaliyetlerini, ABD emperyalistlerinin Vietnam'daki deneylerine dayanarak geliştirmekte ve bu çalışmalar bizzat ABD'li danışmanlarca yönlendirilmektedir. Faşist TC'nin bugün ilk adımlarını attığı bu uygulamalarını ve gelecekte nasıl biçimlere büründürüleceğini daha iyi kavramak için ABD'nin Vietnam'daki uygulamalarına bakmakta yarar var. Bu amaçla, Wilfred G. Burchett'in Vietnam Kazanacak kitabından bu konu ile ilgili bazı pasajlar aktarıyoruz.

Berxwedan

yüzemez."

ABD savaş makinası balığı yakalamayı beceremediğine göre, denizi kurutmak için işe koşulmamıştı. Evans-Novak makalesi, NLF denetimindeki bölgelerde yaşayan, hareket eden ya da yetişen her şeyin topyekun imha edilmesi yolunda girişilen yoğun çabaların bir başlangıcıydı. Köyler üzerinde bombalar, bitkilere zehirli kimyasal maddeleyi yağdırılarak ve "Hepsini öldür, hepsini yak, hepsini yoket" sloganlı tarama operasyonları ile NLF denetimindeki bölgelerde yaşayan, büyüyen her şeye, tüm erkeklerle, kadınlara, çocuklara, hayvanlara, kuşlara topyekun savaş ilan edilmişti. ABD resmi politikasına göre, derhal gelecek olan bu ölümden kaçmanın tek yolu, "Mülteci Kabul Merkezleri" diye adlandırılın toplama kamplarında yaşayan ölü olmayı kabul etmektidir. Abartma mı?

"Her gün her hafta, her ay, yoldaşlarınızın, üs kamplarınızın, tünelerin daha çoğu ortaya çıkarılıyor ve imha ediliyor... Yalnızca ÖLÜM var yakınında. Uçakları duyar musunuz? Bombaları duyuyor musunuz? Bunlar ÖLÜMÜN: SİZİN ÖLÜMÜNÜZÜN sesidir. Yaşamak için şimdi kaçın."

Köyler üzerine atılan tipik bildirilerden birisi bu. Kağıdın yazılı olmayan arkasında da, okuyanı korkutmak için, barsıkları dışarı uğramış bir bomba kurbanının ya da ölümün bir başka tanımının fotoğrafı basılmış. Fakat, Saygon denetimindeki bölgelere kaçmaktan başka bir yöntemle ölümden kurtulmaya çalışmak suç kanıtı oluşturuyor.

Washington, Amerikan kamuoyuna "sürekli ilerleme" maaş satmak için, yapay bir "Vietkong teröründen kaçan mülteciler" yaratıyordu. Büyük kentlerin çevresindeki kulübelerden oluşan kamplara gönderilenlerin istatistiksel artışı, "ilerleme" gibi gösteriliyor ve komünist hainliğinin bir kanıtı olarak sunuluyordu.

Bu talihsizler gerçekten terorden kaçıyor. Ama bu, B-52'lerin yağırdığı binlerce tonluk bombanın yarattığı Amerikan terörüdür. Bir de, ABD askerlerinin tarama operasyonlarından kaçan mülteciler var. Bu operasyonların tek amacı NLF denetimindeki ve denetimi belirsiz bölgelerdeki halk üzerinde terör havası estirmek, Saygon denetimindekilere gözdağı vermekti. Benzer bir yöntem de "saf değiştirenlər"in istatistiklerini oluşturmak için kullanılmaktadır. Tarama operasyonlarında aynı Amerikan subayı, yakalananların mülteci merkezlerine mi sürüleceğine, Saygon ordusuna yazılacak üzere "Açık kollar" kamplarına mı götürüleceğine ya da "azılı Vietkong" olarak işkence ve ölüm mangalarına mı teslim edileceğine karar veriyordu.

Jonathan Schell, Ben Suc ile ilgili kitabında, köylere yönelik saldırlardan sağ çıkanların kepaze Phu* kamپına zorla nasıl götürüldüğünü ve kamپı çevreleyen dikenli teller üzerine asılmış bez pankartlarındaki "ÖZGÜRLÜĞE ve DEMOKRASİYE HOŞGELDİNİZ" ve KOMÜNİZMDEN KAÇAN MÜLTECİLERİN KABUL MERKEZİNE HOŞGELDİNİZ yazıları ile nasıl karşılaşlıklarını anlatıyor.** Bunların sayıları bile ilerleme raporlarına ekleniyordu.

"Mao Tse-tung'un klasik tanımına göre gerilla savaşçıları balık, içinde yüzdükleri deniz de halktır. Deniz olmaksızın balık

Bombardiman akınları sırasında, bir köylünün bombardan ya da makinalı tüfek mermisinden kaçması suç kanıtı ve öldürmek için bir bahane oluyor. Amerikalıların köye girişinden hemen önce gerçekleştirilen hava ve topçu bombardımanı sırasında barınağa saklanan herkes otomatikman, kapana kışmış fare gibi gazlanacak bir "Vietkong" sayılıyor. Hatta, böyle bir barınağa sahip olmak bile suç. Bu nedenle, Amerikalılar "kazayla"

Saygon denetimindeki ya da denetimi belirsiz bölgelerdeki köylerden birisini bombaladığında verdirilen kayıp, NLF bölgelerinden bir köyü bombaladıklarında verdirdikleri hasara göre kat kat fazla. Çünkü bu bölgelerde her evin derin yeraltı sığınakları ve her köyün haberleşme siperleri var.

Yalnızca, toprağın üzerinde öylece duran ve ölenler masum kabul ediliyor. Hem "suçsuz" hem de hayatı olanlar ise sadece kırlarda dikenli teller arasında yaşayan ya da oraya gitmeye boyun eğenler.

.......

"Mülteci Kabul Merkezi" kavramı Öncülerin "stratejik köy" kavramına Westmoreland'ın bir katkısıydı. Her ne pahasına olsun Güney Vietnam'ın kırsal kesimde yaşayan halkı dikenli tellerin ardına kapatılmalıydı. Dolar vaad eden bildirilerin köylüler çekmeye yetmemesi halinde, tehdit ve bu inatçı köylülerin kökünün kazınması gibi önlemler uygulanacaktır.

Yöntemlerden biri de bazı yöreleri "serbest atış bölgeleri" olarak ilan etmekti. Saygon denetiminde olmayan her bölge, yönetmenin bir kanıtıydı. Bu, ABD Başkanının da aralarında olduğu, yüksek dereceli hükümet görevlilerinin yinelediği bir fanta-

yanı köylülerin dikenli tel arında bulunmadığı her yer "serbest atış bölgesi" sayılıyordu. Buralarda, savaşma görevi olmayan uçaklar ya da kullanılmış bombalarla dönen ekipler, istedikleri gibi ateş yapabilir, bomba atabilirdi. Bunların faaliyetleri, her biri rahatça 30 tondan fazla bomba taşıyan B-52 bombardıman uçaklarının düzenli akınlarıyla da destekleniyordu.

.......

NLF karargahında bir politik subay olan Tran Van Thien, Evans Novak ve Rand raporları ile ilgili görüşlerini söyle açıkladı: "Bir zamanlar Naziler, kurbanlarının yaşayan bedenleri üzerinde sözüm ona 'bilimsel deneyler' yapar, kasıtlı olarak enjekte ettikleri öldürücü bakterilere gösterilen tepkiyi, kurbanları örükten incelerdi. Amerikalılar da şimdilik, tüm Güney Vietnam halkın yaşayın bedeni üzerinde deney yapıyor. Nazi deneylerinin sonucu Auschwitz ve benzeri kampların gaz odalarındaki katliamdı. Bizim halkımız için ise kitle soykırımı kırsal alanda ve ülke içinde uygulanmaktadır."

Bombardıman akınlarının yoğunluğuna ve Amerikan "tarama" operasyonlarının başarısına göre, "Vietkong teröründen kaçan mülteciler"in sayısı, bir ayda onbinlere fırladı. Eklenen her 100.000, Saygon ve Washington'daki ABD basın sözcülerine göre, savaşta kaydedilen ilerlemenin bir kanıtıydı. Bu, Devamı Syf: 31/de